

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı 37 / Ağustos 1987 / 2.50 DM

İdil-Cehennem Deresi, Gercüş-Meval Dağları ve Şemdinli-Balkaya Dağları ARGK Gerillalarının Elinde

SÖMÜRGECİLER BİRÇOK ALANA GİREMİYOR

BOTAN: **Balkaya Dağları denetim altına alındı. Uludere basıldı. Şemdinli, Uludere, Çukurca, Eruh, Şırnak ve Pervari'de onlarca yurtsever ARGK saflarına katıldı. Şemdinli, Şırnak, Eruh, Uludere ve Pervari'de milis-çete, özel tim ve askerlerden ölü sayısı 50'yi aştı.**

DERSİM: **Dersim, Hozat ve Karakoçan'a saldırı düzenlendi. Birçok mıntıkada şantiye basıldı. Ağır maddi kayıp verdirildi. Zarar, 1 milyar lirayı aştı. Eylemlerde 3 hain ve 10 asker öldürüldü.**

MARDİN: **Cehennem Deresi ve Meval Dağlarına sömürgeci ordu birlikleri giremedi. 50'yi aşkın çete, 10'nun üzerinde ise, asker ve özel tim görevlisi öldürüldü. Şantiyelerde yakılan makinelerin zararı 10 milyarı buldu. ARGK saflarına 100'ü aşkın yeni savaşçı katıldı.**

KARS: **Köy toplantıları yaygın olarak sürdürülüyor. ARGK saflarına katılmalar arttı. Susuz ilçesi basıldı. Yollara kurulan barikatlarda geniş propaganda yapıldı.**

BİNGÖL: **Karakol baskınları devam ediyor. İşbirlikçi hainler panik içinde. 150'yi aşkın hain bölgeyi terketti. Bir o kadarı ARGK gerillalarına teslim oldu.**

Savaş haberleri 2.-3.-4.-5. sayfalarda

4. YILINDA ZAFERE YÜRÜYEN KÜRDİSTAN HALKINA 15 AĞUSTOS ATILIMI KUTLU OLSUN

Halkımızın tarihinde, karanlıkları parçalayan bir şafak vakti gibi doğan 15 Ağustos Atılımının 4. yılına büyük zaferlerle giriyoruz. 15 Ağustos Atılımı, ulusal kurtuluş savaşımızın görkemli bir dönüm noktası, halkımızın savaşmaya cesaret ettiği ve bunun kararlılığını gösterdiği tarihi bir andır. 15 Ağustos Atılımı, faşist Türk sömürgeciliği için büyük bir korku ve çöküşün; halkımız içinse yeniden doğuşun ve büyük bir cesaretin adıdır.

3 yıldır dağlarımızda direniş kesintisiz bir şekilde devam etmekte. HRK'nin kuruluşunun temeli olan 15 Ağustos Atılımı bugün 4. yılında, halk kurtuluş ordusu-ARGK-'nin doğuşuna ve gelişmesine tanık olmaktadır.

15 Ağustos Atılımının 4. yılı, çöken ve Kürdistan üzerindeki politik-askeri egemenliği çıkmaza giren, sömürgeci devletin bu durumunu açığa çıkardı. Artık yaşama miyadını çoktan doldurmuş olan bu güce karşı Kürdistan halkı erişilmez silahları PKK, ERNK ve ARGK ile daha büyük darbeler vurmakta.

Son birkaç aydır yaşanan gelişmeler, 15 Ağustos'da halkımız lehine işleyen tarihin akışını, daha da ileri götürdü. ARGK'nin gerilla birlikleri karşısında, Türk ordusunun binlerce sayılık askeri gücü, milis-çete ve kontra birlikleri büyük bir hezimete uğradı. Faşist Türk sömürgecileri yenilgilerini açıktan itiraf etmeye başladılar.

Sömürgeci Türk ordu birlikleri bugün savaşımızın en şiddetli yaşandığı, Yeni Med Hareketi'nin kalbi olan Botan'da, birçok mıntıkaya girme cesareti bile gösteremiyor. ARGK gerillaları ile saatlerce ve bazen günlerce süren çarpışmalarda, ağır kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kalıyorlar.

15 Ağustos Atılımının 4. yılını, halkımız bu gelişmelerle karşılıyor. 3 yılda halkımızın ulusal kurtuluş savaşının geldiği aşama, yeni bir yıldönümünde BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞINI KUCAKLAMA umutlarımızı daha da kuvvetlendirmekte. 15 Ağustos'ta gürleyen sesimiz, sadece dağlarda yankılanmamakta şehirlerle de birleşerek güçlü bir yankı yaratmaktadır.

Haklı olarak gururlandığımız ve geleceğe dair umutlarımızın güçlendiği 15 Ağustos Atılımının 4. yılında, zafere yürüyen adımların gerçek yaratıcıları, şehitlerimiz ve kahraman savaşçılarımızın halkımıza armağan ettiği bu değerli gün TÜM HALKIMIZA KUTLU OLSUN.

— Yaşasın 15 Ağustos Devrimci-Direniş Ruhu!
— Yaşasın 15 Ağustos Atılımı!

Süresiz Açlık Grevi Eylemleri Yaygınlaştı

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ

Diyarbakır cezaevinde Mehmet KALKAN adlı PKK'li devrimcinin işkencede katledilmesi üzerine Haziran başlarında başlayan açlık grevi direnişleri, Kürdistan ve Türkiye'deki bütün cezaevlerini kapsadı. Sağmalcılar cezaevinde 7 devrimcinin ölüm orucu biçiminde sürdürdüğü direniş, Antep, Çanakkale, Bartın, Erzincan, Sağmalcılar, Mersin, Malatya, Bursa ve Eskişehir cezaevlerinde ise açlık grevleri biçiminde gelişti.

Devamı 5. sayfada

Alman Devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Saldırı ve Provokasyonları, Kürdistan Yurtseverlerinin Sert Protesto Eylemleri İle Kınandı

●Bonn: ERNK - Avrupa Temsilciliği basın toplantıları yaptı.
●Köln, Basel, Hannover'de binlerce Kürdistanlı yurtsever, yürüyüş ve mitinglerle, baskılara karşı kararlılıklarını sergilediler.
●Avrupa'nın birçok şehrinde yaygın işgal, yürüyüş, açlık grevi, gösteri, toplantı ve protesto eylemleri gerçekleştirildi.
●12 Ağustos'ta Londra'da bir basın toplantısı ile başlayan açlık grevi devam ediyor.

27 Temmuz'da Köln'de Kürdistan yurtseverlerinin yasal dernek, yayınevi ve dernek yöneticilerinin evlerine karşı geliştirilen saldırılar, daha sonra Almanya'nın Hamburg, Bonn, Duisburg, Bochum, Celle, Stuttgart vb. şehir merkezlerinde 39 dernek ve yöneticilerinin evlerine karşı düzenlenen saldırılarla devam etti.

Bu baskınlar sırasında Alman polisi, önüne gelene hakaret etti; dernek ve ev eşyalarını kırıp dağıttı. Ve Kürdistan yurtseverlerinin, Kürdistan Komiteleri vasıtasıyla faşist-sömürgeci zindanlardaki şehit, tutuklular ve aileleriyle dayanışma amacıyla topladıkları 700.000 mark ve 152 parça altını da gaspetti.

Alman devleti, her ne kadar, "yasal derneklere sızmış bir grup şehir gerillasını"

Devamı 6. sayfada

Kurtuluş Ordumuz ARGK ile Dayanışma Geceleri Görkemli Bir Şekilde Kutlandı

Dünyanın her tarafına dağıtılmış Kürdistan yurtsever kitlelerinin, bağımsız ve özgür geleceklerinin güvencesi olan ARGK'ye katılım ve destekleri yoğun bir şekilde devam etmektedir. Bu amaçla düzenlenen kampanya ve gecelere yurtsever kitleler ERNK'nin çağrısına uyarak, büyük bir katılımı ve desteği gerçekleştirmektedirler.

ARGK'nin eylemleri ve gelişmesi, Türk faşist sömürgeciliği ile işbirlikçilerinin

Devamı 5. sayfada

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİ VE KÜRDİSTAN İŞÇİ SINIFI

"ERNK örgütlenmesini her alanda kurup geliştirmek, ertelenemez ve mutlaka başarılması gereken bir görevdir."

YAZISI ORTA SAYFADA

İdil-Cehennem Deresi, Gercüş-Meval Dağları ve Şemdinli-Balkaya Dağları ARGK Gerillalarının Elinde

SÖMÜRGECİLER BİRÇOK ALANA GİREMİYOR

1 AYLIK SAVAŞIN SONUCU, DÜŞMAN HER CEPHEDE KAYIP VERDİ

BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI KURTARMAK şiarı ile başlatılan, 1987 Yaz Atılımı, bütün cephelerde süren savaşlarla gerçekleşiyor; kurtarılacak bir parça özgür vatan toprağının uzak olmadığı, daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Bahar ve özellikle de yaz aylarında gerçekleşen yoğun atılımlar, bu sloganın gerçeğe uygun olduğunu ortaya çıkardı. Birçok çevrenin yaşam hakkı bile tanımadığı ulusal kurtuluş savaşımızın böylesi bir aşamaya ulaşması, halkımızın tarihinde büyük harflerle yazılacak ve küçümsenmemesi gereken bir gelişmedir. Faşist Türk sömürgecileri, halkımızın bu tarihsel atılımını boğmak için, 10 binin üzerinde özel timi, 25 bin "köy korucusunu" ve 200 bin kişilik ordusunu Botan ve Mardin alanına yığdı. Bütün amacı, halkımızın tarihi Med hareketine sahne olmuş bu topraklardan, **yeni bir Med hareketini** bütün Kürdistan'a yaymasını engellemektir. Fakat son 5 ay içerisinde yaşanan gelişmeler, **yeni Med hareketinin** giderek daha da kökleşmesini birlikte getirdi. Böylece sömürgecilerin oyunları boşa çıkarılırken, Botan ve Mardin alanları savaşın birinci derece yoğunlaştığı bölgeler haline getirildi. Şimdi, bu bölgelerde birçok mıntıkaya sömürgeciler gündüzleri bile girmeye cesaret edemiyorlar.

Bütün bu gelişmeler, haklı olarak, **"Her şey Kürdistan'ın kurtuluşu ve bir parça özgür vatan toprağı için"** sloganının etrafında daha fazla kenetlenmeye götürmektedir. Savaş tecrübesi giderek artan ARGK birlikleri, sömürgeci ordu birlikleri ile günlerce süren çatışmalar içerisine girebilmektedir. İşte bütün bunlar, savaşın yoğunlaştığı Botan bölgesinde, bizi bir parça vatan toprağını özgürleştirmeye daha da yakınlaştırmaktadır.

Ülkemizin bir karış toprağını özgürleştirmemiz ve burada kesin denetimimizi sağlamamız biraz daha uzun sürebilir. Ama bugün, ufak da olsa, yaşanan birçok başarı, adeta umutlarımızı kamçılamakta, özgürlük günlerinin yakın olduğunu müjdelemektedir.

Artık Kürdistan halkı da çağın özgür aileleri safına girme günlerinin yakınlığı ile savaşa daha fazla katılmaktadır. Son günlerde yaşanan gelişmeler, bunun açık bir örneğidir. Yüzlerce yurtseverin yanısıra; çok sayıda genç kız ve erkek, ARGK saflarına katılmak için başvurdu. ARGK birlikleri, düşmanla girdikleri bütün çatışmaları kazandılar. Hemen her alanda birçok "köy korucusu" ya öldürülmekte, ya teslim olmakta ya da alanı terketmekte. Birçoğu ise, devletin kendilerini koruyamadığını belirterek, silahlarını geri vermekte. Sabotaj eylemlerinde maddi zarar, artık hesaplanamamakta.

İşte bütün bunlar, bizim yeni dönem direniş hedefimize ulaşmamızın yakın olduğunu göstermektedir.

Şemdinli, Gercüş ve İdil'de bazı mıntıkalar gerillaların kontrolünde

Sömürgeci faşist Türk devletinin ordu birlikleri ile meydana gelen çatışmaların yanısıra, düşmanın bazı alanlara, özellikle de sarp, kayalık ve ormanlık dağlara giremediği görülmektedir. Operasyon amacı ile bile giremedikleri bu alanları tamamen ARGK gerillalarının kontrolüne bırakmış durumdalar.

Son günler içerisinde, faşist Türk birlikleri ile ARGK gerillaları arasında birçok alanda çatışmalar meydana geldi. Bu çatışmalarda ağır kayıplar alan sömürgeci ordu birlikleri, gecelerin yanısıra, gündüzleri bile birçok bölgeye girememeye başladılar. Bütün bu gelişmeler ise, sömürgeci birliklerin ağır bir çöküşü yaşadığını göstermektedir. Daha önceleri sadece geceleri giremedikleri birçok alana, bugün gündüz bile yaklaşmaya cesaret edemiyorlar.

Nitekim sömürgeci yetkililer, bu durumu kendileri de kabul etmeye başladılar. Sömürgeci basına da konu olan bu gelişmelerin gerçek yönü ise, Türk birliklerinin ordusu ve kontralarıyla dağlık alanlara giremedikleridir. Operasyonlarını, kendileri için daha az tehlikeli buldukları alanlarda sürdüren düşman birlikleri, gerillaların büyük bir güçle barındıklarını bildiği üslerine karşı herhangi bir operasyona girmeyi bir yana bırakalım, alana bile yaklaşamıyorlar.

Şemdinli'nin, Güney Kürdistan ile sınır olan ve Balkaya Dağları ile çevrelenmiş bulunan mıntıkasında, sayıları 100'ü bulan bir ARGK birliği üs kurdu. ARGK birliğinin bu alanda üslendiğini farkeden sömürgeciler, çevrede var olan birliklerini de geri çekmeye başladılar. Şu anda Balkaya Dağlarının kontrolünü elinde bulunduran ARGK birlikleri alanda devrimci çalışmalarını yoğunlaştırarak, geliştirmekteler.

Bu gelişmelerin duyulması üzerine, Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu ile röportaj yapan gazetecilerin aldığı cevap çok ilginçtir. ARGK gerilla birliğinin bu alanda üslendiğine dair istihbarat aldığını açıklayan Bölge Valisi, henüz hiçbir şey yapamadıklarını belirtti. Gazetecilerin *"Neden burada ezilmiyorlar?"* sorusuna ise, Bölge Valisi daha ilginç bir cevap verdi. Yaptığı açıklamada yaşadığı korku ve paniği dile getiren, adı süper ama kendisi aciz bir yaratık olan Kozakçıoğlu şunları söyledi: *"Balkaya Dağları çok sarp, kayalık ve ormanlıktır. Bu dağların bir ucu Irak sınırları içinde. Buraya bir ordu bile gönderseniz kaybolur."* Biz bu sözlere daha fazla bir yorum eklemek istemiyoruz. Ama, açık bir gerçek var ki, halkımız bütün vatan toprağını karış karış özgürleştirene kadar mücadelesini sürdürecektir. Bu mücadele, değil bir orduyu, birçok orduyu yerle bir edecektir. Bugün Balkaya Dağlarına giremeyen sömürgeciler, yarın daha birçok alandan çıkmak zorunda kalacaklardır.

Şemdinli'de meydana gelen bu gelişmelerin yanısıra, İdil - Cehennem Deresi ve Gercüş-Meval Dağlarına da sömürgeci ordu güçleri girememektedir.

İdil - Cehennem Deresinde, bir ARGK gerilla müfrezesi ile düşman güçleri arasında günlerce süren bir çatışma meydana geldi. Savunma ve barınma için elverişli olan Cehennem Deresine giremeyen sömürgeciler, ARGK birliklerinin direnişini kıramayacağını anlayınca, bu mıntıkayı top ve roketatar ateşine tuttu. Bununla da yetinmeyen sömürgeciler, bu kez helikopterlerle de bombalamasını sürdürdü. Ancak, bütün çırpınmalarına rağmen alana girmeyi başaramadı.

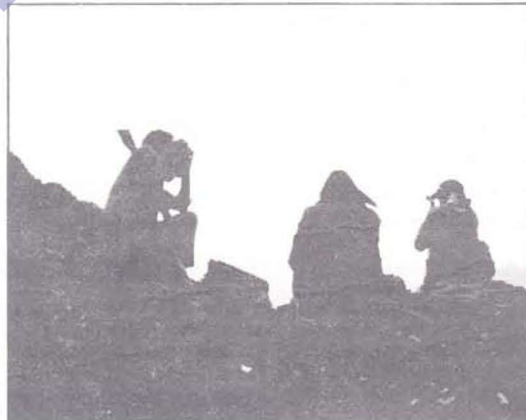
Meval Dağlarında meydana gelen ayrı bir çatışmada ise, düşman birliği geri püskürtüldü.

Meval Dağlarının eteklerinde operasyon yürüten bir düşman birliği ile ARGK gerillaları arasında çatışma çıktı. Öğleye doğru başlayan çatışma, akşama kadar devam etti. Karanlığın çökmesi üzerine büyük bir korkuya kapılan ve alanı hemen terkeden düşman birliği, ertesi gün, gündüz bile alana yaklaşma cesaretini gösteremedi.

Bunların dışında meydana gelen birçok çatışmada da düşman birlikleri ağır kayıplar verdiği gibi, birçok alanda ARGK birliklerinin üzerine gelme cesaretini de artık kendilerinde bulamamaktalar.

ŞEHİR İŞGALLERİ YAYGINLAŞTI

Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat basıldı

Özgürlük ARGK gerillalarının namlularında şimdi daha yakın

Kırsal alandan şehirlere doğru gelişen halk savaşımız, önemli bir taktik aşamaya daha ulaştı. Dağlık alanlarda sömürgeci ordu birlikleri, kontralar ve milis çetelerle yoğun bir savaş içerisinde olan ARGK gerillaları, faşist sömürgecileri güçlü oldukları şehir merkezlerinde de vurmaya başladı.

Bilindiği gibi, şimdiye kadar savaş, daha çok pusu, baskın biçiminde dağlık alanlar ve bu alanlara yakın köylerde sürüyordu. 1987 yılı yaz atılımı ile birlikte, önemli bir güce erişen ARGK, şehir merkezlerinde de sömürgeci birliklere karşı saldırılar düzenledi. Şehir merkezleri yabancı egemenliğin en güçlü olduğu alanlardır. Zaten, yabancı egemenlik ilk başta şehirlerde ve ovalık alanlarda gelişir. Ayrıca şehirler, sömürgecilerin idari (yönetim), siyasi, ekonomik ve askeri merkezleridir. Bir başka deyişle sömürgecilerin esas gücü buralarda toplanmıştır. Bu nedenle, şehirlerde sömürgecilere darbe indirilmedikçe savaşın lehimize olan gidişatını, zafere doğru başarılı bir şekilde devam ettirmek mümkün olamaz. Sadece kırsal alana sıkışmış bir mücadele, uzun yıllar kendisini yaşatabilir; ama zafere ulaşması düşünülemez.

Biz ülkemizde bağımsızlığa ve özgürlüğe kavuşarak, bu savaşı sonuçlandırmak istiyoruz. Bunun için, savaşımızı her gün adım adım yaygınlaştırmak ve sömürgecileri kendilerini en güçlü hissettikleri noktadan vurmak zorundayız. Bu aynı zamanda savaşın bir yasasıdır da. Savaşı kazanmak istediğimize göre, bu yasayı uygulamamız ve hem de en yetkin bir şekilde uygulamamız gereklidir.

Kırsal alanda şiddetli çarpışmalarla devam eden ulusal kurtuluş savaşımız, sömürgeci birlikleri birçok noktada hareketsiz bir durumda bırakmaktadır. Şehir merkezlerinde de vurulan darbeler sonucu, faşist ordu birliklerinin manevra kabiliyetinin daha da azalacağı açıktır. Daha şimdiden vurulan kısmi darbeler karşısında Türk ordusu şehir merkezlerinde de büyük bir panik içerisinde bulunuyor.

Temmuz ayı içerisinde ve Ağustos ayı başlarında Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat şehir merkezleri ARGK gerillaları tarafından basılarak her bir şehir 2-3 veya 4 saate yakın sürelerle denetim altında tutuldu. Daha çok siyasal amaçlı olarak geliştirilen bu eylemler, kitlelerin yoğun bir şekilde ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenmesine yol açtı. Baskınlar esnasında faşist Türk birliklerinin yaşadığı büyük korku ve panik, bu etkiyi daha da artıran bir öge oldu. Bütün gece boyunca yerinden kıpırdamaya bile cesaret etmeyen Türk ordu birliklerinin, bu savaşı kaybedeceği daha şimdiden çok açık bir şekilde görülmektedir. Daha savaşa girmeden ruhunun korkudan başka bir şeyi duymadığı çok iyi bilinen mehmetçiğin, bu savaşı çoktan kaybettiği açıktır.

ARGK gerillaları, şehirlere yönelik olarak geliştirdikleri baskınlarda şimdilik daha çok siyasal gösteri vb. çeşitli eylemleri yürütmektedir. Tabii, bu her zaman böyle devam edeceği anlamına gelmemektedir. Savaşı daha da büyüterek, hedeflerinin üzerine daha da acımasız bir şekilde yürüyecek olan ARGK birlikleri, bu tür işgalleri daha uzun süreli kılacaktır. Bu durumda, faşist Türk ordu birliklerinin kırsal alanda olduğu gibi, buralarda da birçok cepheyi terkederek Ankara'ya doğru kaçışını sürdürmesi görülecektir.

Savaşın şehir merkezlerine de taşırılması anlamına gelen son Dersim, Karakoçan, Uludere, Susuz ve Hozat baskınları, gerilla savaşının yeni bir taktik aşamaya doğru ilerlediğinin de açık bir kanıtı olmaktadır. Faşist sömürgeciler halkımızın savaşını engel-

lemek ve bu savaşı dar bir alana sıkıştırıp boğmak istiyorlar. Bu oyunu boşa çıkaran ve savaşın diğer bir önemli cephesi olan şehirlere de baskınlar düzenlemeye başlayan gerillalar, düşmanın bütün heveslerini kursağında bırakmaktadır. Şehir merkezlerine yönelik olarak geliştirilen baskınların, faşist sömürgecilerin büyük bir askeri güç bulundurdukları alanlarda gerçekleştirilmesi, ARGK gerillalarının gücünü de göstermektedir. Yine yapılan bütün baskınlarda gerillaların kayıp vermemesi ve sömürgeci ordu birliklerine ölü ve yaralı verdirerek geri çekilmeleri de önemli bir sonuçtur.

Savaşın birçok şehir merkezine bu şekilde sıçraması, önemi küçümsenmeyecek bir gelişmedir. Savaşın her cephesinde faşist sömürgecilerin ulusal kurtuluş birliklerimizle karşı karşıya gelmesi güçlerini parçalamakta ve onları zayıf düşürmektedir. Bu durumda faşist sömürgeciler, her alanda özellikle de önemli siyasi, ekonomik ve askeri merkezlerinde, daha yoğun bir güç bulundurmak zorundalar. Böylece, kırsal alanda birçok mıntıkada güçlerini bulundurma durumundan ise vazgeçeceklerdir. Zaten şimdiden bazı stratejik merkezler dışında dağlık alanlarda güçlerini bırakalım bulundurmak, operasyona bile göndermemekteler.

Bütün bunlardan da ortaya çıktığı gibi, savaşın insiyatifi artık ARGK gerillalarının elinde bulunmaktadır. Sömürgeciler ise, savaşta insiyatifi kaybetmiş bir güç olarak yaşamını biraz daha uzatmak için çırpınmaktadır. Ancak, bu çırpınışı, onu girdiği bataktan kurtarmaya yetmeyecektir.

Dersim Şehir Merkezine İki Kez Saldırıldı

Temmuz ayının ortalarında Dersim şehir merkezine yönelik olarak ilk saldırı eylemi gerçekleştirildi. Siyasal gösteri amaçlı ve esas olarak şehir merkezinde bulunan tugayı hedefleyen eylemde, sömürgeciler büyük bir korku ve paniği yaşadılar.

Şehir merkezinin hemen yanında bulunan tepelerden tugay yaylım ateşi altında tutuldu. Ateşe anında karşılık veremeyen sömürgeci birlikler, havaya ateş açarak büyük bir panik içerisine girdiler. Gerillaların 15 dakika kadar süren ateşi karşısında başta tugayda bulunan birlikler olmak üzere, şehirde bulunan özel tim ve polis kuvvetleri de adeta saklanacak delik aradılar. Ancak, gerillaların ateşi üzerinden çok uzun bir zaman geçtikten sonra sömürgeci birlikler hareket edebildiler.

Aldığımız diğer bir habere göre de; baskın anında oluşan panikten dolayı yer yer sömürgeci birliklerin birbirleriyle çatıştığı bildirilmektedir. Olayın gelişimi şöyle: Gerillaların baskını karşısında büyük bir paniğe kapılan birlikler, gün açılana kadar rastgele, o da havaya ve gördükleri her karaltıya karşı ateşlerini sürdürdükleri bir anda, sözkonusu çatışmalar meydana geldi. Şehrin dış mahallelerinde pusuda bulunan iki ayrı özel tim birliği baskından duydukları panikle şehir merkezine doğru kaçarlarken birbirleriyle karşılaştılar. Gölgelerinden bile korkar bir durumda olan düşman birliği karanlıkta birbirlerini tanımadıkları gibi, parolayı da unuttular. Bunun üzerine, ARGK gerillalarının saldırısı ile karşılaştıklarını sanan iki birlik, karşılıklı ateşe başladılar. Çatışmanın uzun bir süre devam ettiği ve daha sonra her iki birliğin de olay yerinden kaçması ile son bulduğu bildirilmektedir. Olayda ölü ve yaralıların olduğu halk tarafından söylenmekte; ancak kesin sayı öğrenilemedi.

İkinci saldırı ise, bu eylemden 3 hafta sonra meydana geldi. Bu baskın anında da sömürgecilerin aynı korku ve paniği yaşadığı görüldü. Sabahlara kadar rastgele ateş eden düşman birliği binlerce mermiyi boşa yakarken, birçok evin de hasar görmesine yol açtılar.

Hozat'ta Cezaevi Boşaltıldı, 10 Asker Öldürüldü

7 Ağustos akşamı Hozat şehir merkezine baskın düzenleyen bir ARGK gerilla takımı, 2 saati aşkın bir süre denetimi eline alırken, aynı zamanda 10 düşman askerini de ölümle cezalandırdı.

Gece şehir merkezine 2 koldan giren ARGK gerilla takımı, jandarma, polis karakolu ve cezaevini hedefledi. Gerillalar ile düşman birliği arasında çıkan çatışmada, 10 asker öldürüldü, 15'i ise yaralandı. Eylemde cezaevine de baskın düzenleyen gerillalar, buradaki nöbetçileri etkisiz hale getirip kapıları açtılar. Eylemi planladıkları gibi gerçekleştiren ARGK birliği daha sonra alandan ayrıldı.

Gece herhangi bir harekette bulunamayan düşman, gündüz çevrede operasyonlara giriştiyse de herhangi bir sonuç elde edemedi.

Karakoçan'da 3 Saat Denetim Kuruldu

Karakoçan'a düzenlenen baskında polis karakolu, polis lojmanları ve belediye binası hedeflendi. 26 Temmuz gecesi Karakoçan'a giren gerillalar 3 saati aşkın bir süre şehirde denetim sağladılar. Polis karakolu, polis lojmanları ve belediye binasının yaylım ateşi altında tutulduğu eylemde sömürgeci birlikler gerillalara karşılık veremediler. Ayrıca şehir merkezinde bildiriler dağıtıldı.

Eylem anında adeta neye uğradığını şaşıran sömürgeci kolluk kuvvetlerinin saklandıkları ve açığa çıkmadıkları görüldü. Belediye başkanının evine bomba atıldı, ancak hainin evde bulunmaması şimdilik kurtulmasına yol açtı. Bunun yanısıra, başka bir haine ait olan evi de bombalayan ARGK gerillaları daha sonra şehirden kademeli olarak geri çekilmişlerdir. Gerek baskın ve gerek çekilme anında herhangi bir müsademe ile karşılaşmayan gerillalar, dağlık alanlara çekildiler.

Susuz Adliye Binası Ateşe Verildi

Susuz ilçesine baskın düzenleyen ARGK gerillaları, şehrin çeşitli mahallelerini 3 saate yakın bir süre kontrollerinde bulundurdular.

Kars'ın Susuz ilçesine gece saat 21.00 sıralarında giren ARGK gerillaları, çeşitli gösteri ve eylemleri gerçekleştirdikten sonra geri çekildiler. Olayın gelişimi şöyledir: Şehrin çeşitli mahallelerinin kontrolünü elinde bulunduran gerillalardan bir grup adliye binasını hedefledi. Binayı ateşe veren gerilla grubu, ayrıca bu alanda bildiri dağıttı ve afiş astı.

Sömürgeci birliklerin kısa bir çatışmadan sonra adeta yerlerinde saklanmaları neticesinde gerillalar hedeflerini gerçekleştirdikten ve binayı ateşe verdikten sonra şehirden ayrıldılar.

Uludere Baskını Kitle Gösterisine Dönüştü

Adliye binası, işbirlikçi bir haine ait ev ile birçok işyerinin hedeflendiği Uludere baskını, 24 Temmuz'u 25'ine bağlayan gece gerçekleştirildi.

Gece saat 22.00 sıralarında ilçeye baskın düzenleyen gerillalar, birkaç koldan girdikleri şehrin stratejik noktalarını ele geçirdiler. Bu arada sömürgeci birliklerle de aralarında çatışma meydana geldi. Çatışma sırasında sömürgeci birlikleri püskürterek geri çekilmek zorunda bırakan bir grup gerilla, adliye binasını bombalayarak ateşe verdiler. Binada nöbet tutan polis ve jandarmaların karşı koymadan kaçtıkları görüldü.

Diğer bir grup gerilla ise, işbirlikçi olan ve compradorluk yapan bir hainin evine baskın düzenledi. Haini evde bulamayan gerillalar, daha sonra ailesine yönelik bir konuşma yaptı ve evi benzin dökerek yaktılar.

Diğer bir grup ise, şehirde afiş astı ve bildiri dağıttı. Ayrıca kalabalık bir kitle ile şehrin merkezinde gösteri düzenlendi. Kitlelerin yaklaşık 500 metre kadar yürüyüşe geçtiği gösteride, ulusal kurtuluş mücadelemizle ilgili sloganlar da atıldı.

Sömürgeciler, çıkan çatışmalarda kayıplarını 1 asker yaralandı biçiminde açıkladılar. Fakat halktan alınan bilgilere göre ölü ve yaralı sayısının daha fazla olduğu söylenmekte. Gece yerinden kıpırdamaya bile cesaret edemeyen düşman, ancak gündüz hareketlenmeye başladı. Fakat operasyona çıkma cesaretini yine kendisinde göremedi. Adliye binası, birkaç işyeri ve evin yakılması sonucu, meydana gelen maddi hasarın 100 milyonlarca lirayı bulduğu söylenmekte.

Köy korucuları son nefeslerini veriyor

YA TESLİM YA DA ÖLÜM... BAŞKA SEÇENEK YOK

Pınarcık, Yuvalı, Peçenek, Güzeltepe, Pülümür, Hani, Şırnak, Eruh vd. birçok alanda gerçekleştirilen yaygın eylemler sonucu köy korucuları adı altında örgütlendirilen milis-çetecilik tamamıyla iflas etti. Son günlerde peşpeşe devam ettirilen eylemlerle son kalan kırıntıları da temizlenmekte. Sömürgeci-faşist düşmanın büyük umutlarla örgütlediği milis-çetecilik son nefesini veriyor.

Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişip yaygınlaşması önünde ciddi bir engel oluşturan köy koruculuğu adı altındaki milis çeteciliğin tasfiye edilmesi, sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırdırma" politikasını da boşa çıkarmaktadır.

Sayıları 25.000'e çıkarılan milis-çetelere aylık bağlamanın yanısıra kelle avcılığı için de ek bir ücret verilmeye başlandı. Katledecekleri her devrimci için 1 milyon lira vereceklerini açıklayan sömürgeciler; nitekim bazı devrimcileri ve yurtseverleri katleden hainlere bu görevlerine karşılık bahşettiği parayı verdi. Bu durum, gözü dönmüş birçok vatan haininin adeta iştahını kabarttı. Birçok bölgede "kelle avcıları" türemeye başladı. Bu durumda, bu hain çeteler en acımasız bir şekilde yönelmek zorunluydu. Her biri birkaç devrimcinin veya yurtseverin şehit edilmesinde ve yakalanmasında rol almış milis-çeteciliğin dağıtılması, yeni "kelle avcılarının" ortaya çıkmasına da büyük bir darbe indirecekti. İşte, bu nedenlerden dolayı tarihten beri adeta halkımızın kanayan bir yarası durumunda olan iç ihaneti ezmek ve başını bile kaldırmaya cesaret edemeyecek bir duruma getirmek kaçınılmazdı. Bu yara, melhemle düzelmeyecek bir yaradır. Kökünden kesilip atılma ile iyileşebilecek bir durumdadır.

Geçmiş mücadele sürecinde, bu konuda ortaya çıkan, yanlış ve hatalı yaklaşımlar yarayı tedavi etmemiş, tam tersine bazı alanlarda daha tehlikeli bir şekilde karşımıza çıkmasına yol açmıştır. Bundan dolayı, yeni dönemde, neşterin ustaca kullanılıp yaranın kökünden sökülüp atılması hayati bir önemde kendisini ortaya çıkardı. Milis-çetelere karşı, halkımızın tarihten gelen kin ve öfkesi ile intikam duygularını birleştirip, bu çetelere en sert bir şekilde yönelmek, eşyanın doğası gereğiydi. Savaşın acımasızlığı açıktır. Hata yapan, yeterli bir şekilde savaşmayan, yerinde ve zamanında düşmanın üzerine yürümeyen bir güç,zaferi de kazanamaz.

Milis-çete örgütlenmesine karşı, Haziran ve Temmuz ayları içerisinde yoğun bir şekilde yürütülen mücadele sonucu büyük bir kısmı cezalandırıldı, yüzlercesi teslim oldu, bir o kadarı da alanlarını terketti veya milislikten vazgeçtiler. Sayıları son günlerde giderek azalan çetelerin önünde artık iki yol bulunmaktadır; ya ARGK birliklerine teslim olacaklar, ya da ihanetlerini sürdürmeye devam ederlerse ölümle cezalandırılacaklardır. Bunlardan başka bir yol önlerinde bulunmamaktadır.

Çeteciliğin önemli oranda darbe alarak dağılmaya başlaması karşısında, ihaneti sürdürmekten vazgeçmeyen çeteleri, sömürgeciler, oluşturulacak olan yeni kolordu veya özel ordu ile özel timlerde görev verecekleri açıklandı. Böylece çeteciliğe yeni bir biçim verdirilerek yaşatılmak isteniyor. Çünkü, diğer biçimiyle çetecilik adı olan, kendisi olmayan bir örgütlenmeye dönüştü. Ancak bu yöntemin de tutmayacağı ve boşa çıkacağı açıktır.

Uludere, Şemdinli, Pervari ve Nusaybin'de 20'nin Üzerinde Çete Cezalandırıldı

Uludere'nin Işıkveren köyünde gerçekleştirilen bir eylemde, toplantı yapılarak 3 hain kurşuna dizildi.

Daha önceleri milis-çetecilikten vazgeçmeleri konusunda uyarılan, fakat ihaneti sürdürmekten vazgeçmeyen

hainler hakkında ölüm cezalarını infaz kararı alındı. İnfazı gerçekleştirecek olan ARGK birliği gece köye geldi. Bütün köylüleri meydanda toplayan gerillalar, bu 3 hainin cezalarını açıkladılar. Teşhirleri yapılan hainler, infaz mangası tarafından kurşuna dizildi.

23 Temmuz günü **Şemdinli**'nin Umurlu köyü Akdemir mezrasında gerçekleştirilen baskında ise, 5 hain-çete öldürüldü.

Milis-çete olarak, ulusal kurtuluş birliklerimize karşı savaşan Cemil Kaya adlı hainin evine saldırı düzenlendi. Hainin evine bomba ve kurşunlarla saldıran gerillalar 5 haini öldürdüler, bir o kadarını da yaraladılar.

Eylemi gerçekleştiren ARGK gerillaları ve köyde bulunan köy korucuları, özel timler arasında çatışma çıktı. 2 saate yakın olarak süren çatışmada 10'un üzerinde köy korucusu ve özel tim mensubu öldürüldü. Ayrıca çatışmada 3 devrimcinin şehit düştüğü de haber verilmektedir.

Nusaybin'in Karabayır köyüne karşı düzenlenen baskında köy muhtarı ölümle cezalandırıldı. Çeşitli defalar gerillalar tarafından uyarılan; ancak ihanet etmekten vazgeçmeyen köy muhtarı teslim alındıktan sonra cezası infaz edildi.

Gece 22.00 sıralarında köye giren ARGK birliği muhtarın evini kuşatma altına aldı. Daha sonra içeri giren bir grup gerilla, muhtarı teslim alarak dışarı çıkardı. Burada cezası açıklanan muhtar kurşuna dizildi.

Yine, Nusaybin'in bir başka köyünde gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, köy korucularının bütün silah ve telsizlerine elkondu.

Aldığımız haberlere göre Akarsu bucağına bağlı Eskimağara köyüne gelen ARGK birliği köy korucularına 'teslim ol' çağrısı yapar. Köy korucularının teslim olması üzerine silah ve telsizleri elkoyan gerillalar, daha sonra köyde bir toplantı gerçekleştirirler.

Yapılan toplantıda, köy korucularının, eğer bundan sonra suç işlemeye devam etmezlerse, kendilerine karşı herhangi bir şey yapılmayacağı ve şimdilik affedildiklerini açıklandı. Mücadelemizin içerisinde bulunduğu durum, katettiği gelişmeler ve yurtseverlere düşen görevler üzerine de gerillalar bir konuşma yaptılar. Aynı zamanda bir gösteriye de dönüşen toplantıda sık sık **"Biji Serok APO!"**, **"Biji PKK"** sloganları atıldı.

Pervari'ye bağlı Doğan köyüne, 8 Ağustos gecesi baskın düzenleyen 20 kişilik bir ARGK gerilla takımı, 7 milis-çeteyi teslim aldı. Yakup ve Sıddık Berek adlı hainleri köy çıkışında kurşuna dizen gerillalar, 5 korucuyu ise birlikte götürdüler.

8 Ağustos akşamı saat 21.30 sularında köye gelen gerilla takımı ile pusuda bekleyen milis-çeteler arasında çatışma çıktı. Çatışma sırasında çetelerin yardım istemelerine rağmen, herhangi bir askeri birlik gelmedi. Çatışmada "korucuların" kaçmasını önlemek için, hainleri çembere alan gerillalar, giderek kuşatmayı daralttılar. Kurtuluş yolları tıkanan çeteler, yapılan "teslim ol" çağrısından sonra silahlarını bırakarak teslim oldular. Silahlarına el konulan çeteler, daha sonra köylülerin da katıldığı toplantılarda teşhir edildiler. Köylülere yönelik olarak yapılan konuşmadan sonra, çeteleri de yanlarına alarak köyden ayrılan gerillalar, iki çetenin infazını köy çıkışında gerçekleştirdiler.

Aldığımız son haberlere göre 5 çeteyi halen ellerinde bulunduran gerillalar, bunların sorgulamasını yürütmekteler. Halen gerillaların elinde bulunan çeteleri kurtarmaya yönelik olarak Türk ordusunun giriştiği operasyonlar da boşa çıkarıldı.

Kiğı, Genç, Ovacık, Mazgirt ve Şenkaya'da intikam alındı

Bu yıl, Nisan ayı içerisinde **Kiğı** çevresinde devrimci faaliyet yürüten ARGK mangasını sömürgecilere ihbar ederek 5 devrimcinin alçakça katledilmesine yol açan işbirlikçi bir güruha karşı geliştirilen eylemde, 1 hain öldürüldü, 3'ü ise yaralandı.

Kiğı'ya bağlı Yoncalı köyüne bir saldırı düzenleyen ARGK birliği, işbirlikçi hainin evine bomba ve yangın çıkaran molotof kokteyliyle saldırdı. Aynı zamanda içeriye yaylım ateşi de açıldı. Patlamalar sonucu hainin kendisi öldü, 3 yakını da yaralandı. Ayrıca evde çıkan yangında ise, ev tamamen yandı.

Genç ilçesine bağlı Güzeltepe köyünde hain işbirlikçilerden 70 kişi köyü terketti.

Güzeltepe köyünde işbirlikçi-hainlere ait olan 11 evi, ahırları ve 20'nin üzerinde ot harmanını ateşe veren ARGK gerillaları, bu eylemle aynı zamanda işbirlikçi-hainlere bir de uyarı yaptılar. Hainlere ait bütün evlerin, ot harmanlarının tamamen yandığı eylemde, ayrıca 300'ün üzerinde küçükbaş hayvan da yakıldı.

Büyük bir maddi zarara uğrayan 5 işbirlikçi aileden 70 kişi Güzeltepe köyünden göçerek, başka alanlara yerleştirildiler.

Ovacık'a bağlı Yakatarla köyünde ihbarcılık yapan Hasan Demir adlı hain cezalandırıldı.

Daha önceleri birkaç kez uyarılmasına rağmen, ihbarcılık mesleğini ısrarla sürdürmek isteyen Hasan Demir adlı ajan, bir ARGK intikam mangası tarafından kurşuna dizildi. Köye gece baskın düzenleyen ARGK mangası, hainin evine gelerek, teslim aldılar. Hainin işlediği bütün suçları birer birer açıklayan gerillalar, daha sonra infaz kararını gerçekleştirdiler.

Eylemin başarı ile gerçekleştirilmesi, yöre halkı üzerinde derin etki bıraktı. Çünkü, başta köylüler olmak üzere bütün yöre halkı bu hainden büyük zararlar görmüştü.

Mazgirt'e bağlı Alibeyi köyünde ise başka bir hain ölümle cezalandırıldı.

Gece köye gelen ARGK birliği, ihbarcı-ajanı köyün dışına çıkararak kurşuna dizdi. Gerillaların köye girdiğini farkeden ve kaçmak isteyen hain, köyün başka bir yerinde pusuda bekleyen bir grup gerilla tarafından ele geçirildi. Daha sonra köy meydanına getirilen hainin cezası ve işlediği suçlar köylüye açıklandı. Köylülerin de cezayı onaylaması üzerine hain, kurşuna dizildi.

Şenkaya'nın Ormanlı köyünde gerçekleştirilen diğer bir baskında ise, 2 yoldaşımızın katledilmesinde rol oynayan hainlerden biri daha cezalandırıldı.

1984 yılının 13 Ekim günü Şenkaya'ya bağlı Dokuzelma köyünde katledilen Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ adlı yoldaşların ihbar edilmesinde rol oynayan Tahsin Üstündağ adlı hainin cezasını infaz etmek için, ARGK gerilla grubu yöreye geldi. Çeşitli köylerde toplantılar yapan gerillalar, Tahsin Üstündağ adlı hain hakkında aldıkları bir istahbaratı değerlendirerek eyleme geçtiler.

Şenkaya'ya bağlı Ormanlı köyü civarında dağdan odun kesmekten dönen ve hainin de içinde yer aldığı bir grup köylünün yolu, ARGK birlikleri tarafından kesildi. Daha sonra haini teslim alarak gruptan ayıran gerillalar, diğer 5 köylüyü ise serbest bıraktılar.

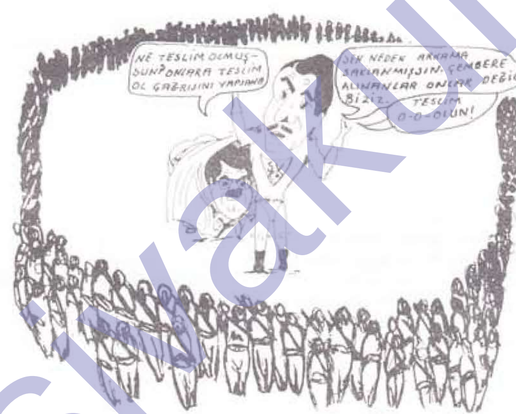
Haini belli bir süre birlikte götüren gerillalar, daha sonra işlediği suçların karşılığı olan ölüm cezasını infaz ettiler. Hainin cesedi üzerinde bir de bildiri bırakan gerillalar alandan ayrıldılar. Hainin cesedi üzerinde bırakılan bildiride ise şunlar yazıyordu: *"İki yoldaşımızın, Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ'ın şehit edilmesinde düşmana hizmet ettiğinizden dolayı, Halk Mahkemesi tarafından ölüm cezanızın infazına karar verildi. ERNK"*

Hozat'ta bir hain daha cezasını buldu

Hozat ilçesine bağlı Akören köyü, Kuyubaşı mezrasına 31 Temmuz günü baskın düzenleyen ARGK savaşçılarından 6 kişilik bir tim, Hıdır Kılıçaslan adlı haini ölümle cezalandırdı.

Kuyubaşı mezrasına baskın düzenleyen ARGK timi, gece saat 20.30 sularında hainin evine gelerek kapıyı açtırdılar. Kapının açılması üzerine haini teslim alan ve anında kurşuna dizen savaşçılar, ayrıca hainin yakınlarından 2 kişiyi de yaraladılar. Ayrıca eylem anında gerillaların, *"İşbirlikçi-hainlere gerekli ceza verilmeye devam edilecek - Hainlerin cezası ölümdür. ARGK"* yazılı bir de bildiri bıraktıkları ve çeşitli sloganlar attıkları da haber verilmekte.

ÖZEL TİM VE ORDU BİRLİKLERİ PANİK İÇİNDE

Şehir baskınları, köy korucularına vurulan darbelerin yanısıra, özel tim ve ordu birliklerine de ağır kayıplar verdirildi. Ulusal kurtuluş savaşımızın yaygınlaşması, yeni savaş cepheleri açmakta. Hemen her cephede sömürgeci birliklerle saatlerce ve hatta günlerce süren çatışmalar meydana gelmektedir.

En seçkin birliklerin ve özel timlerden 10.000'inin konumlandırıldığı Botan, Mardin ve Siirt alanlarında sürekli bir şekilde gerillalar ile düşman kuvvetleri karşılaşmakta ve aralarında çatışmalar durmamakta. Sömürgeci birliklerin sarp, kayalık ve ormanlık olan alanlarda ve dağların yüksek tepelerinde hemen hiçbir şekilde girmedikleri görülmektedir. Daha çok stratejik geçitlerde ve bazı köylere yakın olan alanlarda konumlandırılan sömürgeci birlikler, gerillaların devrimci çalışmalarını ve halkla ilişkilerini engelemeye çalışmaktadırlar. Ancak, bu konuda da başarılı olmadıkları açık bir gerçek.

ARGK birlikleri, birçok alanda, bu birliklerle girdiği çatışmalarda maneviyatlarını bozarak, adeta hareket edemez bir duruma getirmiştir. Sık sık ARGK birliklerinin düzenlediği operasyonlarda pusuya düşen bu birlikler, gündüz çok az hareket ettikleri gibi, geceleri ise her an bir gerilla saldırısı korkusu içerisinde nefes bile alamaz bir durumda pusulara yatmaktadırlar. Son dönemlerde gerillaların yürüttüğü başarılı taktikler karşısında, pusular da birer birer boşa çıkarılmaktadır.

Şimdilik, operasyonlarını kalabalık birlikler halinde ve gündüzleri yürüten sömürgeci birlikler, büyük bir korku ve paniği yaşamaktalar. Bu ay içerisinde Uludere, Kiğı, Silopi, Gercüş, Bingöl, Şemdinli ve daha birçok alanda sömürgeci kuvvetlerle ARGK gerillaları arasında çatışmalar meydana geldi. Girdikleri her çatışmadan büyük kayıplar vererek çıkan sömürgeci birlikler ARGK gerillalarına çok az bir kayıp verdirebildiler.

Bütün bu gelişmeler de gösteriyor ki; sömürgecilerin ne ordusu, ne de özel birlikleri, kontraları ARGK gerillaları karşısında tutunabilmektedir. Her karşılaşmada ağır kayıplar alan birlikler, kısa sürede çökmekteler. Bunun üzerine sömürgeci ordularında ve özel birliklerinde yeni düzenlemelere gidiyorlar. Teknik ve silah bakımından donatımları arttırılmakta, ayrıca kelle avcılığını teşvik etmek için, öldürülen veya yakalanan her savaşçı karşılığında teşvik primi adı altında verilen mukâfatları arttırmaya başladılar. Getirilen bu ek düzenlemelerle, sömürgeci ordu ve özel tim birliklerinin çöküşü engellenmeye çalışılıyor. Ancak bütün bunlar da daha şimdiden boşa çıkarılmakta; çünkü bu birlikler girdikleri her çatışmada ağır kayıplar vermekte.

Sömürgeci ordu birliklerinin peşpeşe kayıp vermeye devam ettiği ulusal kurtuluş savaşımız, halkımızın lehine büyümektedir. Birçok alana girme cesaretini kendisinde bulamayan sömürgeci kuvvetleri daha korkunç bir son beklemektedir.

Uludere'de Operasyon Birliğine Pusu

Uludere ve çevresinde operasyonları sürdüren bir düşman birliğine Temmuz ayının ortalarında pusu kuruldu. Gün batımına doğru gerçekleştirilen eylemde 2 özel tim mensubu öldürülürken, çok sayıda düşman gücü ise yaralandı.

Operasyon birliğinin hareket tarzı hakkında istihbarat alan ARGK birliği, düşman gücünün geçeceği yol üzerinde pusu kurdu. Kalabalık bir sayı ile hareket eden düşman birliğinin bir kısmının pusu alanına gelmesi ve atış menzili içine girmesi ile birlikte, pusuda bekleyen gerillalar yaylım ateşine başladılar. Bir anda neye uğradığını şaşıran düşman birliği, büyük bir paniğe kapıldı. Açılan ateşten, çok sayıda askerin isabet aldığı ve hareket edemez bir duruma düştüğü görüldü. Gerillalara karşılık verme fırsatı bulamayan düşman birliğinin panik içinde kaçtığı görüldü.

ARGK birliği düşmana vurduğu darbenin ardından, ateşi biraz daha sürdürdükten sonra, alandan çekildi. Bunun karşısında, olayın şokunu üzerinden atamayan düşman askerleri ve özel tim birliği, bölgeye gelen helikopterlerin yardımı ile alandan uzaklaşabildiler.

Bingöl'de İki Karakol Basıldı

Bingöl'e bağlı kaplıca bucağı jandarma karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen bir eylemde, düşmanın ölü ve yaralı olarak, çok sayıda kayıp verdiği bildirilmektedir.

Jandarma karakoluna gece saat 10'da baskın düzenleyen ARGK birliği roketatar, bomba ve kurşunlarla karakola saldırdı. Açılan yaylım ateşi sonucunda, düşmanın gücü kısa sürede etkisiz kılındı. Yaklaşık 10 dakika süren eylemde, gerillalar başarılı bir şekilde yeniden dağlık alana çekildiler.

Kiğı-Ayanoğlu karakoluna yönelik olarak gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, alınan tüm önlemlere rağmen düşmana ağır kayıp verdirildi. Ölü ve yaralı sayısı hakkında ayrıntılı bilgi edinemediğimiz eylemde, düşman gücü büyük bir panik yaşadı.

Yine, 8 Ağustos günü bu alanda meydana gelen bir çatışma sonrasında ise, iki düşman birliği birbirine karşılıklı ateş açtı.

Ayanoğlu köyü karakoluna karşı 15 dakika süren bir ateşten sonra, ARGK birliği geri çekildi. Bu arada silah seslerini duyan iki düşman birliği pusularını terkederek, köye doğru harekete geçtiler. Köy yakınlarında birbirleriyle karşılaşan iki özel tim birliği ateş açmaya başladılar. 1 saate yakın süren çatışma sonucunda, 2 kontra timi yaralandı.

Olayın yöre halkı tarafından duyulması üzerine, sömürgeci birlikler alay konusu yapılmaya başlandı. Gölgelerinden bile korkan düşman birliğinin yaşadığı panik böylece bir kez daha ortaya çıktı.

Bağımsızlık yolunda ARGK daha güçlü, daha çok, daha ileri

Silopi ve Gercüş'te Kontralara Yeni Darbe

Silopi yakınlarında bulunan Cudi Dağlarında, özel timlerin de içinde bulunduğu bir operasyon birliği ile çatışmaya girildi.

Cudi Dağının, stratejik bir noktasında hareket halinde bulunan ARGK gerilla takımı, operasyon birliği ile karşılaştı. Gündüz saat 15.00 sularında meydana gelen karşılaşmada çatışma çıktı. Düz hat savunması ile düşman kuvvetleriyle çatışmaya giren ARGK birliği, helikopterlerin yardımı ile çembere alınma planını boşa çıkararak, bu kez yandan düşman gücünü oyalar. Tüm takviye birliklerin alana gelmesine karşın çatışmayı akşama kadar başarılı bir şekilde sürdüren gerillalar, daha sonra geri çekilerek, alandan ayrılırlar.

8 Ağustos günü, Gercüş'ün Dereler Köyü civarında meydana gelen diğer bir çatışmada ise, özel tim mensuplarından 1'i öldürüldü.

Bir alandan başka bir alana geçmeye çalışan ARGK birliği ile düşman birliği, Gercüş'ün Dereler köyü yakınlarında karşılaştılar. Çıkan çatışmada özel timlerden biri gerillaların kurşunlarına hedef olarak, öldürüdü.

SABOTAJ EYLEMLERİ SÜRÜYOR

Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da bulunan çeşitli askeri, ekonomik vd. kurum ve işletmelerine karşı düzenlenen sabotaj eylemleri bu ay da devam etti.

Bu ay içerisinde gerçekleştirilen eylemlerde de sömürgeciler büyük bir maddi zarara uğratıldı. Yol yapım şantiyeleri birçok alanda tamamen işlevsiz kılındı. Kürdistan halkına daha çok zulüm taşımak için yapmaya çalıştıkları yol politikası, böylece işlemez hale getirildi.

Şemdinli-Örencik'te meydana gelen bir baskında, bir şantiye tamamen yakıldı ve çalışmaları durduruldu. Yöreden aldığımız haberlere göre şantiyede bulunan 2 kamyon ve 2 dozer tamamen yandı. Meydana gelen zararın ise 500 milyonu aştığı bildirilmektedir.

Haydarpaşa-Bağdat demiryolunun Nusaybin bölümünde gerçekleştirilen bir sabotaj eyleminde ise, "Alman Köprüsü" olarak bilinen demiryolu köprüsünde büyük tahribat meydana geldi.

Antep'ten gelen posta trenine karşı planlanan sabotaj bombasının, trenin köprüye varmasından 3-4 dakika önce patlaması sonucu, sadece köprü zarar gördü. Tamamıyla ihraç ürünleri ile yüklü olan trenin gelmesinden çok az bir süre önce patlayan bomba, daha büyük bir maddi zararın meydana gelmesini engelledi.

ARGK'YE KATILMALAR DEVAM EDİYOR

Birçok alanda toplantılar düzenleyen ARGK birlikleri, bir yandan geniş bir propaganda yürütürken, diğer yandan ise, çok sayıda yurtseveri saflarına katmaya devam ediyor. Botan, Mardin, Kars, Dersim, Bingöl vd. alanlarda yürütülen yaygın toplantılarda, binlerce Kürdistanlı'ya propaganda yapıldı. Her toplantıda halktan geniş bir destek gören ARGK gerillaları, saflara katılmak isteyen birçok yurtseveri de askere aldı.

Son dönemler içerisinde, Kars'ın Iğdır, Aralık, Ardahan, Selim ilçelerine bağlı köylerde, Şırnak-Uludere karayolunda, Şemdinli köylerinde, Çukurca-Pinyaniş, Nusaybin, İdil, Midyat köylerinde, Dersim merkez ve ilçelerine bağlı köylerde ve Bingöl-Kiğı ve Genç ilçesine bağlı köylerde 100'ü aşkın toplantı gerçekleştirildi. Propagandanın geniş bir şekilde yürütüldüğü bu toplantılarda, ayrıca bildiri ve çeşitli afişler de dağıtıldı.

Halen yaygın bir şekilde sürdürülen toplantılar, geniş propagandanın yanısıra, birçok savaşçının ARGK saflarına alınmasına da yol açmaktadır.

Süresiz Açlık Grevi Eylemleri Yaygınlaştı

CEZAEVLERİNDE DİRENİŞ

Baştarafı 1. sayfada

Malatya ve Diyarbakır cezaevlerinde isteklerin kabul edilmesi üzerine sona eren eylemler, diğer cezaevlerinde süresiz açlık grevi biçiminde devam etmekte. Türkiye ve Kürdistan, cezaevi direnişleri tarihinde ilk kez böylesi bir eylemlilik yaşamaktadır. PKK'li devrimcilerin Diyarbakır ve Malatya cezaevlerinde başlattıkları açlık grevi eylemleri, kısa sürede diğer cezaevlerinde de yankısını buldu. Büyük destek görmesinin yanısıra, adeta fitili ateşleme görevi gördüler.

Sağmalcılar'da yaklaşık 50 devrimci, Mersin'de cezaevi kitlesinin tümü, Eskişehir'de 100'ün üzerinde devrimci, Antep'te ise 156 devrimci ile diğer cezaevlerinde ise kalabalık gruplar halinde eylemler başlatıldı. Eylemlerin birbirine paralel bir şekilde bu derece yaygınlaşması, Kürt ve Türk halklarının kardeşliğini ve direniş ortaklığını pekiştirdi. Bu ise, direnişleri daha da anlamlı kılan bir yöndür.

Cezaevlerinde son dönemlerde tutuklular üzerinde insanlık dışı baskı ve işkenceler yeniden yoğunluk kazanmaya başladı. Faşist Türk cuntası, özellikle de cezaevlerinde teslimiyeti geliştirerek, bu kişileri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı kullanmak istemekte. Kendi amaçlarına ulaşmak için de, savaş esirlerinin en doğal haklarını kısıtlamakta ve işkenceye ağırlık vermektedir.

Bu uygulamalar üzerine, giderek genişleyen bir açlık grevi dalgası gelişti. Teslimiyet ve ihaneti kabul etmeyen savaş esirleri, bu oyunu boşa çıkarmak için direnişe başladılar. En doğal haklarını yeniden kazanana kadar eylemlerini sürdüreceklerini söyleyen devrimciler, halen ölüm orucu ve süresiz açlık grevi biçiminde direnişlerini Antep, Sağmalcılar, Çanakkale, Eskişehir, Bartın, Bursa, Mamak ve en son bunlara eklenen Erzincan cezaevlerinde sürdürmekteler.

Tutukluların açlık grevi eylemlerine dışardan da aktif destek sunulmakta. Tutuklu aileleri başta olmak üzere, çeşitli kurum ve kişilerden dayanışma gösterilmektedir. Bayrampaşa cezaevi önünde açlık grevi yapan tutuklu yakınlarından 14 kişi polis tarafından gözaltına alındı. Bu büyük bir protestoya yol açtı. Geçtiğimiz günlerde ise, Antep'ten Ankara'ya gelen 30 kadar tutuklu yakını, Güven Park'ta 2 günlük uyarı açlık grevi yaptılar. Halktan yakın destek gören bu eylemde ayrıca, Bayrampaşa'da tutuklanan 14 kişinin serbest bırakılması da istendi.

Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de cezaevi direnişleriyle dayanışma amacı ile, yaygın gösteri, işgal ve protesto eylemleri geliştirildi. Çeşitli uluslararası kuruluşların dikkatleri bir kez daha Türkiye ve Kürdistan cezaevlerinde uygulanan sömürgeci vahşete çekildi. Halen eylemler, birçok ülkede yaygın bir şekilde devam etmekte.

Cezaevi direnişlerinden aldığımız son haberlere göre, kararlı bir şekilde süren eylemlere yönelik olarak sömürgecilerin düzenlemek istediği oyunlar boşa çıkarıldı. Ayrıca ölüm orucu ve açlık grevinde bulunan birçok devrimcinin yaşam tehlikesi içinde olduğu da bildirilmektedir.

Kurtuluş Ordumuz ARGK ile Dayanışma Geceleri Görkemli Bir Şekilde Kutlandı

Baştarafı 1. sayfada

yüreğine korku salmaktadır. Nasıl ki ARGK'ye katılımları, bütün hünerlerini kullanarak çarpıtmaya ve engellemeye çalışıyorlarsa, ARGK ile Dayanışma Geceleri'nden dolayı da aynı telaşa düştüler. Bu defa tehdit ve şantajlarla, işbirlikçilerini ve destekçilerini devreye sokarak, yurtseverleri ürkütmeyi ve kampanyaları önlemeyi hedeflediler. Bunun ilk örneğini 11 Temmuz'da Fransız devleti sergiledi.

Ancak, hiçbir engel, özgürlük aşığı halkımızı yıldıramazdı.

25 Temmuz 1987 günü İsviçre'de yapılan ARGK ile Dayanışma Gecesine 2000'e yakın yurtsever kitle katıldı. Kampanyanın önemi, ARGK'nin son eylemsel atılımı ve örgütsel gelişimi üzerine yapılan konuşmalardan sonra; devrimci-ulusal kültürümüzden, devrimci ozanlar tarafından konserler verildi. Coşkulu kitle, dayanışma ve intikam sloganlarıyla salonu inletti. ARGK savaşçılarının kahramanlığını, katılımları, halkın desteğini ve düşmanın acizliğini ifade eden temsil verildi. Ulusal kurtuluş öncümüz PKK, cephemiz ERNK ve kahraman ordumuz ARGK bayrakları, Serok APO, Newroz kahramanı Mazlum DOGAN, ulusal birlik sembolü Mehmet KARASUNGUR, büyük enternasyonalist Haki KARER, zindan direniş önderleri M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR, ARGK'nin ölümsüz komutanı Mahsum KORKMAZ'ın büyük posterleri ve şehitlerin resimleriyle bezeli salon, direniş sloganlarıyla doldurulmuştu. Kitlelerin "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Herşey bağımsız ve özgür bir Kürdistan için", "Bijî PKK, ERNK, ARGK" sloganları altında, büyük bir disiplin içinde geçen gece, "ordunun kaynağı halktır" gerçeğini en açık olarak sergileyen yurtseverlerin yarışırcasına bağışıyla sonuçlandı.

18 Temmuz tarihinde Hollanda'nın Den Haag şehrinde kutlanan ARGK'yi Güçlendirme Gecesi'ne 1000'in üzerinde yurtsever kitle katıldı. Gece, İsviçre'deki gibi coşkulu ve disiplinli olarak gerçekleştirildi.

8 Ağustos'ta, Almanya'nın Hannover kentinde düzenlenen geceye ise, 2500'ün üzerinde yurtsever kitle katıldı. Dayanışma Gecesi'nin, Alman devletinin saldırılarının arttığı bir döneme denk düşmesi ve gündüz yapılan protesto eylemiyle birleştirilmesi, gecenin anlamını daha da arttırdı. Muazzam kitle katılımı, kitledeki direniş öfkesi ve disiplin, Alman devleti, faşist Türk sömürgeciliği ve Kürt işbirlikçilerine en iyi cevap oldu.

— Bağımsız ve özgür Kürdistan'ı gerçekleştirme güvencemiz ARGK'yi güçlendirmek için ileri!

Alman Devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Yönelik Saldırı ve Provokasyonları, Kürdistan Yurtseverlerinin Sert Protesto Eylemleri İle Kınandı

Baştarafı 1. sayfada

yakalama iddiasına sığınarak, ERNK taraftarı yurtsever kitlelere saldırılarını meşru göstermeye çalıştıysa da, bu yalan ve komplonun altında faşist-sömürgeci Türk devleti, Alman devleti ve TKSP gibi Kürt işbirlikçilerinin; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, önder gücü PKK ve cephesi ERNK'ye yönelen saldırı ve komplo planı yattığı aşikardır.

Saldırılar, doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önder gücüne yönelmiştir. Türk sömürgeci-faşizminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki çıkmazının ürünü olarak, NATO'lu işbirlikçilerinden istediği yardımın çirkin bir ürünüdür.

ERNK taraftarı yurtseverler ve yasal dernekleri, 3 Ağustos'tan itibaren Avrupa'nın çoğu ülkesinde, özellikle de Almanya'da gerçekleştirdikleri işgal, protesto, yürüyüş, basın toplantısı, miting, açlık grevi ve bildiri dağıtma eylemleriyle; bu saldırıları protesto etti, esas nedenlerini ortaya serdi, ve hiçbir komplonun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durduramayacağını, yurtseverlerin ERNK'nin ulusal bağımsızlıkçı çalışmalarından alıkonamayacağını gösterdi.

Almanya-Hamburg: 30-40 kişilik bir ERNK yurtsever kitlesi 3. Ağustos tarihinde "Morgenpost" gazetesinin binasını işgal etti. İşgal eylemini gerçekleştiren yurtseverler, Alman devletinin baskılarını ve Türk faşizmiyle işbirliğini protesto ettiler. Bu doğrultuda bildiri dağıttılar. Alman ilerici-demokratik kamuoyunu ve basınını, Alman devletinin faşizan baskılarına karşı durmaya çağırdılar.

Hollanda-Amsterdam: 40 kişilik ERNK taraftarı bir yurtsever grup 3 Ağustos günü Amsterdam Alman Konsolosluğunu işgal etti. Konsolosluğa bir protesto metni bıraktılar. Direniş sloganlarıyla işgal eylemini sonuçlandırdılar.

Almanya-Duisburg: Alman polisinin, baskılarının artış gösterdiği Duisburg'da kalabalık bir yurtsever grubu, 3 Ağustos günü, bir kiliseyi uzun süre işgal ederek son baskıları ve Alman devletinin ırkçı tutumunu protesto ettiler.

Almanya-Köln: 40 kişilik ERNK'li bir grup, WDR (Batı Alman Radyosu) binasını uzun süre işgal etti. Alman devletinin baskılarını ve radyonun bu amaçla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı Türk sömürgeciliğini destekleyen taraflı yayınlarını protesto ettiler.

Almanya-Düsseldorf: 3 Ağustos günü Düsseldorf Basın Merkezi, 30-40 kişilik bir yurtsever grup tarafından uzun süre işgal edildi. Alman devletinin baskıları protesto edildi ve bu doğrultuda bildiri dağıtıldı.

İsviçre-Zürih: 4 Ağustos günü Zürih Alman Konsolosluğu 20 kişilik bir grup tarafından işgal edilerek Alman devletine verilmek üzere bir protesto mektubu bırakıldı.

İsviçre-Bern: 4 Ağustos'ta 25 ERNK taraftarı tarafından Alman Büyükelçiliği işgal edilerek, bir protesto mektubu bırakıldı.

Hollanda - Amsterdam: "Amnesty International" bürosu işgal edildi. 40'ın üstünde yurtseverce 4 Ağustos'ta başlatılan işgal, açlık grevine dönüştürülerek 6 Ağustos'a kadar devam etti. Eylemi gerçekleştiren yurtseverler, hem Alman devletinin, hem de Türk sömürgeci faşizminin savaş esirlerine zulmüne seyirci kalan Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü)'in tutumunu protesto ettiler ve af örgütünün işlevine uygun müdahalesini istediler. Af Örgütü'nün Amsterdam şubesi ve merkezi arasında tartışmalara yol açan bu durum, eylemi gerçekleştiren ERNK'li yurtseverlerin istemleri doğrultusunda çözülünce işgal sona erdirildi. Eylemci yurtseverler, sonucu "zafer" olarak değerlendirdiler.

Alınan sonuca göre; Af Örgütü, yurtseverlerin kendilerine verilen iki protesto mektubunu almayı, baskıları protesto ile ilgili olanı Alman devletine, tutuklularla ilgili olanı da merkezlerine iletecek, yurtseverlerle uzun süreli diyalogu kabul ettiler. Bu doğrultuda 8 Ağustos günü Af Örgütü, yaptığı açıklamada: Türk devletinin insan hakları konusundaki uygulamalarından utanç duyduğunu açıklayarak protestoda bulundu.

Danimarka-Kopenhag: 4 Ağustos'ta 40 kişilik bir ERNK grubu, Alman Hava Yolları Lufthansa'nın bürosunu işgal etti. Yurtseverler, bir protesto mektubunun Alman Elçiliğine iletilmesine karşı çıkan ve yurtseverleri tutuklamaya çalışan Danimarka polisinin bu tavrına karşı durdular. Binayı yakma tehditinde bulundular. Eylem yerine gelen Alman Elçisinin protesto mektubunu almayı kabul etmesi üzerine, eylem başarıyla sonuçlandırıldı.

Fransa-Strasbourg: 5 Ağustos'ta Alman Konsolosluğu işgal edilerek, Alman devletinin son baskıları, gasp ve Türk faşizmiyle işbirliği protesto edildi. Bildiri dağıtıldı.

Fransa-Paris: 4 Ağustos'ta Lufthansa havayolları bürosunu basan 40 kişinin üstündeki ERNK'li kitle, Alman polisinin baskılarını protesto ettiler, uzun süre devam eden işgal eylemini Fransız polisi provoke etmek istedi. Ancak yurtseverlerin duyarlı ve kararlı tutumu karşısında polisin provokeleri boşa çıkarıldı. İşgal eylemine Fransız demokratik kamuoyunun ilgisi büyük oldu.

Belçika-Lüttich: 5 Ağustos günü Alman Konsolosluğu 20 kişilik bir yurtsever grup tarafından işgal edilerek, Konsolosluğa bir protesto yazısı bırakıldı.

Almanya-B. Berlin: 4 Ağustos günü "taz" gazetesinin büroları 20 kişilik bir grup yurtsever tarafından işgal edilerek, Alman devletinin doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini hedefleyen saldırıları ve "taz" gazetesinin bu saldırıları meşrulaştıran ırkçı propagandaları protesto edildi.

Almanya-Frankfurt: 5 Ağustos günü 30 kişilik bir yurtsever grup tarafından "Hessen Radyosu" binası işgal edilerek, Alman devletinin saldırıları protesto edildi. Konuyla ilgili bildiri dağıtıldı.

Almanya-Saarbrücken: 3 Ağustos'ta, aralarında kadınların ve çocukların da bulunduğu 30 civarındaki ERNK kitlesi, "Saarland Radyosu" yayınevini işgal ederek, Alman devletinin baskıları ve Kürdistan halkına ait 700.000 Mark ve eşyalara elkoyması protesto edildi. Radyoevi yetkilileri yurtseverlerin isteklerini yerine getirerek, protesto metni, yurtseverlerle yapılan bir röportaj, yerel gazete, radyo ve ARD televizyonunda yayınlandı.

Almanya-Bochum: 4 Ağustos günü aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu bir grup yurtsever, baskıları protesto amacıyla, Bochum üniversitesi merkez binalarında açlık grevi başlattılar. Konuyla ilgili bildiri dağıttılar. Üç gün devam eden açlık grevi eylemi, Alman demokratik kamuoyundan da büyük destek gördü.

Almanya-Stuttgart: 4 Ağustos günü "Stuttgarter Zeitung" gazetesi işgal edilerek, protesto metninin gazete yönetimi tarafından yayınlanması kabul edildikten sonra işgal eylemi sona erdirildi.

Almanya-Bielefeld: 5 Ağustos günü WDR (Batı Alman Radyosu) işgal edilerek baskıları kınayan bir protesto metni bırakıldı.

Almanya-Hannover: 5 Ağustos günü Eyalet Parlamentosu, kadın ve çocukların ağırlıkta olduğu 70 kişilik bir yurtsever kitle tarafından işgal edilerek, Alman devletinin baskılarını protesto eylemi gerçekleştirildi. Üç saatten fazla süren protesto eyleminde, eyalet parlamenterleri, ERNK'li yurtseverlerle görüşerek protestoları dinlemek zorunda kaldılar. Eylem, bir protesto metni bırakılarak, başarıyla sonuçlandı.

Almanya-Oldenburg: 5 Ağustos; bir yerel gazete binası işgal edilip protesto metni bırakılarak, Alman devletinin saldırıları kınandı.

Hollanda-Amsterdam: 3 Ağustos; ERNK'li40 kişilik bir grup tarafından Alman Konsolosluğu işgal edilerek baskılara ve bu baskılara Kürdistan yurtseverlerinin karşı durma ve baskıları boşa çıkarma kararlılığını dile getiren bir metin bırakılarak, eylem sonuçlandırıldı. Hollanda polisinin eylemi engelleme çabası sonuçsuz kaldı.

Belçika-Brüksel: 6 Ağustos; Amnesty International bürosu işgal edilerek, Alman devlet yetkililerine, baskılarını protesto eden bir yazı verilmek üzere, Af Örgütü yetkililerine verildi. Ayrıca Türk faşizminin Kürdistan halkı ve yurtsever tutuklulara insanlık onurunu hiçe sayan vahşetine ses çıkarmadıkları için örgüt kınandı. Ve bu vahşete karşı örgüt olarak durmaları istendi.

Almanya-Köln: 6 Ağustos; WDR binaları 50 kişilik bir ERNK kitlesi tarafından işgal edildi. Özellikle Köln'de yoğunlaştırılan Alman devletinin baskı ve aramaları ve bu aramalar sırasında halka ait para ve eşyalara el konması, radyo ve televizyonun bu baskıların borazanlığını yapması sert bir şekilde protesto edilerek, Kürdistan yurtseverlerinin bu ırkçı ve Türk sömürgeci faşizmine kan veren baskıların karşısında en sert direniş içinde olduğu vurgulandı.

Almanya-Bonn: 6 Ağustos; Almanya'nın en büyük işçi sendikaları konfederasyonu olan DGB merkez binası 70 kişinin üstündeki ERNK'li yurtseverlerce işgal edildi. İşgal eylemine katılan yurtseverler, sendika yöneticileriyle yaptıkları görüşmelerde, işçi sınıfı olarak kendi sorunları da olan Alman devletinin, Türk sömürgeci faşizmiyle ortaklık halinde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve Almanya'daki yurtsever Kürdistan kitleleri ve yasal derneklerine olan ırkçı ve faşizan baskılara karşı durması ve Kürdistan halkıyla dayanışmasını göstermesi istendi. İşçi temsilcileri, ERNK'li kitlenin isteklerini anlayışla karşılayarak, yapılan baskılara karşı sessiz kalmayacaklarına söz verdiler. Bu büyük işgal eylemi, büyük yankı uyandırdı. Eylem alanına DPA (Alman Haber Ajansı), BBC gibi büyük haber ajansları ve bazı yerel gazetelerin muhabirleri geldiler. Eylem ve amacı, basına geniş olarak yansıdı.

Almanya-Giessen: 7 Ağustos; Bürgerhaus gazete binalarını işgal eden bir grup yurtsever, gerçekleştirdikleri toplantı, yayınladıkları protesto metni ile eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

Almanya-Hamburg: 7 Ağustos; kitlesel olarak çeşitli düzeydeki gösteri, işgal ve toplantı eylemleriyle Alman devletinin saldırılarını protesto eden yurtseverler "Morgenpost" gazete binasını işgal ettiler. Protestoları ve yurtseverlerin direniş kararlılığını ifade eden yaygın bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Almanya-Kiel: 7 Ağustos; ERNK taraftarı yurtseverlerin gerçekleştirdikleri protesto eylemleriyle, Alman devletinin baskıları karşısında direniş kararlılıklarını sergilediler.

Yunanistan-Atina: 7 Ağustos; Lufthansa bürosu işgal edilerek, Alman devlet yetkililerine verilmek üzere bir protesto metni verildi.

İsveç-Stockholm: 7 Ağustos; Alman Konsolosluğu işgal edilerek, Elçilik yetkililerine bir protesto metni bırakıldı. Komplocu SÄPO'nun, işgal eylemini engelleme çabası olduysa da, önceki komplosunun neye malolduğunu bildiğinden, işgal eylemini gerçekleştiren yurtseverlerin kararlılığı karşısında geri adım atmak zorunda kaldı.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - ERNK'nin 30 Temmuz ve 7 Ağustos Tarihlerinde Almanya'nın Başkenti Bonn'da Gerçekleştirdiği Basın Toplantılarında Alman Devletinin Saldırılarının İçyüzü ve ERNK'nin Kararlı Tutumu Bir Daha Sergilendi

İlk basın toplantısında, toplantıya katılan kalabalık gazete, radyo ve televizyon muhabirlerine Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında bilgi verilerek, Türk sömürgeci faşizminin halkımıza karşı cinayetleri ve Alman devletinin, Türk devletiyle işbirliği şöyle açıklandı:

"12 Eylül 1980 tarihinden bu yana faşist Türk askeri cuntası, Kürdistan ve Türkiye halklarına ağır bir zulüm uygularken Alman hükümeti her alanda cuntanın en büyük destekçisi oldu. Uluslararası resmi kuruluşlarda en hayati konularda açık olarak cuntanın sözcülüğünü yaptı."

Daha sonra bunun somut örnekleri açıklandı: *"Türk polisi ile içiçe çalışan Alman polisi 15 Ağustos 1986 günü Hamburg'ta bir komplo düzenledi. Tüm çaba ve sahte delillere rağmen bu komplo boşa çıkarıldı, yenilgiye uğratıldı. Ancak Alman polisi, yurtsever kitlemize yönelik anti-demokratik uygulamalarına devam etti... 1987 baharında Kürtlerin milli bayramları olan Newroz kutlama gecelerinde Alman polisi açık bir terör estirdi... Yurtsever kitlemize posta kanalı ile Türkçe-Kürtçe yazılmış sahte bilgiler ihtiva eden mektuplar gönderdi... Bu tür uygulamalar Bayern eyaletinde halen devam etmektedir"*

27 Temmuz'da, tekrar daha yoğun başlatılan saldırı, ev-dernek aramalarını ve Türk faşist polisini aratacak Alman polisinin terör uygulamalarını tek tek sıralayan ERNK sözcüsü, Alman polisinin zorla gaspettiği Kürdistan Komitelerine ait "456.845 Alman Markı, 209.530 İsviçre Frankı, 2000 Fransız Frankı, 152 kalem altın, saat, bilezik" vb. oluşan yurtseverlerden aidat ve bağış olarak toplanmış para ve eşyaların miktarını belirtmiştir.

ERNK sözcüsü, Alman hükümetinin Türk cuntası ile anlaşma temelinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini engelleme amacıyla yurtsever Kürdistan kitlesine yönelen anti-demokratik uygulamalarını cephe olarak protesto etmiş, gaspedilen para ve eşyaların iadesini istemiştir.

7 Ağustos'ta yapılan ve aralarında "AP, DPA, Reuter, WDR ve Hürriyet"in de bulunduğu 19 basın, radyo ve televizyon muhabirinin katıldığı basın toplantısında ERNK sözcüsü Hüseyin Yıldırım, Türk sömürgeci faşizminin halkımıza ve öncü güçlerine yönelik özel savaş uygulamalarından ve bu sömürgeci-faşist vahşete Alman devletinin desteğinden örnekler sunmuştur: *"Bu anti-demokratik uygulamaların arkasında NATO, CIA, MİT ve Alman Federal İstihbarat Örgütü vardır. Thyssen, Siemens, AEG, Krupp, MBB, Bayer vb. Alman tekellerinin yıllardır ülkemizi ve halkımızı sömürdüğü yetmiyormuş gibi, şimdi de Alman polisi halkımızın parasını gaspetmektedir."* ERNK sözcüsü; *"Alman hükümeti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, yurtsever halkımıza yönelik saldırılardan vazgeçmeli; zorla el koyduğu para ve dökümanlarımızı derhal geri vermelidir. Aksi halde, Kürdistan halkı tüm sömürü yollarını kapatmasını, sömürüleni ve gasp edileni zorla bir bir geri almasını bilecektir"* diyerek ERNK'nin direnme kararlılığını göstermiştir.

Alman hükümet yetkililerinin terörizm suçlamasının altında, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini denetim altına alarak tasfiye etme emel ve komplosunun yattığını açıklayan ERNK sözcüsü, *"Her halkın kurtuluş hakkı gibi, Kürdistan halkının da kurtuluş talebinin kutsal bir talep olduğunu ve halkların kurtuluş talebine karşı çıkmanın insanlık suçu olduğunu"* vurgulayarak, *"tüm ilerici insanlığın Alman hükümetinin Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik gerici ve faşizan saldırılarına karşı durmaya ve haklı Kürdistan devrimini desteklemeye"* çağırmıştır.

Almanya - Karlsruhe, 10 Ağustos: 70'in üzerinde bir ERNK'li yurtsever grup, bölge mahkeme binasını işgal eylemi ve yürüyüşle, Alman devletinin baskılarını protesto etti. ERNK bayrakları ve direniş sloganlarıyla gerçekleştirilen işgal ve yürüyüş eylemi, geniş olarak basın ve televizyon tarafından verildi.

Köln'de ERNK'nin Devrimci Kararlılık Mitingi, Faşist Türk Sömürgeciliği ve İşbirlikçilerine Korku Saldı

Alman devletinin saldırı ve provokasyonlarını protesto amacıyla ERNK'nin düzenlediği yürüyüş ve mitinglerden ilki 8 Ağustos 1987'de Köln'de gerçekleştirildi. 1000'in üstünde Kürdistanlı devrimci-yurtseverin yanısıra, Kürdistan halkı ve öncüleriyle dayanışma içinde olan Sosyalist Vatan Partisi, Alman Komünistler Birliği, Alman Halk Cephesi, Acilciler, Kurtuluş Yolu, SUH, FAU, HD-A (Alman örgütleri) dışında çok sayıda Alman demokratı da katıldı.

Coşkun dayanışma, kararlılık ve büyük bir disiplin altında geçen miting, "Kahrolsun Sömürgeci Faşist Türk Devleti ve Emperyalist Destekçileri!", "Kahrolsun Türk Devletine Kan Veren Alman Devletinin Saldırı ve Provokasyonları!", "Devrimci-Yurtsever Kararlılığımız ve Direnişimiz Her Provokasyonu Boşa Çıkaracaktır!", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Öncümüz PKK, Cephemiz ERNK ve Ordumuz ARGK!", "Yaşasın Halkların Devrimci Dayanışması!" sloganları ile lanetlendi ve aşılmaz kararlılık bir daha sergilendi.

Mitingte konuşan ERNK sözcüsü, kısaca Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin son durumu, Türk sömürgeciliğinin özel savaşını, Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinden kaynaklanan saldırı ve provokasyonları açıkladıktan sonra, Alman devletinin son saldırıları hakkında şunları söylemiştir: *"PKK ne zaman Türk devletine büyük darbeler indirmişse, emperyalist Avrupa devletleri yardımına koşmuşlardır... 1986'da İsveç'teki Olof Palme komplosu ve 1987 Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin atılımına bağlı olarak Alman devletinin saldırıları buna bariz örneklerdir... Halkımızın alın teri olan gaspedilen paramızı geri istiyoruz. Bir halkın malını gaspetmenin sorumluluğunu birkez daha en ciddi şekilde hatırlatıyoruz. Malımıza en büyük kararlılıkla sahip çıkacağımızı bir kez daha haykırıyoruz...*

"Bunun yanısıra dökümanlarımızın da en kısa sürede iade edilmesini istiyoruz. Gecikmesi durumunda ve Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi taraftarlarına gelebilecek her zarardan Alman hükümetini sorumlu tutacağız...

"İçimizde 'teröristlerin varlığına inandığı için bu uygulamaya karar verdiğini' söyleyen savcılığın bu iddiası büyük bir sahtekarlıktır. Açıkça, ezilen bir halkın mücadelesine karşı çıkmaktır. 40'a yakın yer aratan savcı ne elde etmiştir? Silah, top, roket, dinamit vb.'ni mi yakalamış? Hodri meydan göstersin. Eğer bu yapılmıyorsa yapacakları ilk iş Kürdistan halkından özür dilemektir...

"Ancak baskılarının amacı açıktır. Yurtseverleri sindirmek, Türkiye sol güçleri ve Kürt küçük-burjuva güçleri gibi PKK ve ERNK'yi denetlemek ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini tasfiye etmektir. Ama bunu beceremeyeceklerdir. Karşılarında kararlı bir halk vardır. Bu haksız ve çirkin dayatmalarda bulunanlar, bunun sorumluluğuna da katlanmalıdırlar."

Konuşmacının; *"Polisin baskılarına boyun eğecek miyiz? Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu nedenle desteğimizi kesecek miyiz? Tehdit ve şantajlardan korkacak mıyız?"* sorularına coşkun ve kararlı kitle, isyan ateşi, mitralyöz sesi, yılların kin ve öfkesi olan: **"Hayır. PKK ile doğduk, PKK ile varız, PKK ile öleceğiz! Kahrolsun provokasyon, ölüm bile bizi yolumuzdan ayıramaz!"** sloganları ile cevapladı.

"Ya ölüm ya Özgür bir Kürdistan!" sloganları altında dayanışmacı Türkiye ve Alman örgüt sözcülerinin yaptığı konuşmalardan sonra, miting büyük bir başarıyla, disiplin içinde sonuçlandırıldı.

Hannover'de ERNK'li Yurtsever Kitle, Baskıları, Gerçekleştirdikleri Kararlılık Yürüyüşü ile Protesto Ettiler

8 Ağustos Cumartesi gecesi Hannover'de gerçekleştirilen ARGK ile Dayanışma Gecesinden önce 1000'in üzerinde yurtsever ve büyük bir Alman demokrat kitlesi üç saatten fazla süren bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş boyunca saldırıları lanetleyen kitle, direniş ve dayanışma sloganlarıyla, konuşmalarla, dağıttıkları ERNK, Feyka-Kurdistan bildirileriyle, her türlü saldırı ve provokasyonu açığa çıkarma ve aşma gücünde olduklarını gösterdiler.

Basel'de ERNK'nin, Alman Devletinin Saldırılarını Protesto ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Dayanışma Yürüyüş ve Mitingi Yapıldı

8 Ağustos tarihinde gerçekleştirilen yürüyüşe 1200 civarında yurtsever kitle ve kalabalık bir İsviçre demokrat grubu katıldı. Direniş ve dayanışma sloganlarıyla, ERNK bayrakları altında gerçekleştirilen görkemli kitle yürüyüş eylemi, miting alanında yapılan konuşmalar ve dağıtılan bildirilerle sonuçlandırıldı.

Kurdistan Komitee (31.7.87) ve Feyka-Kurdistan (5.8. ve 8.8.87), Dağıttıkları Bildiriler ve Yaptıkları Açıklamalarda, Alman Polisinin Baskı ve Anti-Demokratik Uygulamalarını Protesto Ettiler

Alman devleti, "yasal derneklere sızmış bir grup şehir gerillası" uydurmasının arkasına sığınarak, özellikle yasal dernek ve dernek yöneticilerinin evlerine baskın yapmaya, taciz etmeye ve eşyalarına el koymaya başladı. Bu baskıların bir hedefi de Feyka-Kurdistan'dı (Federal Almanya Yurtsever İşçi-Kültür Birlikleri Federasyonu). Federasyon binasını basan Alman polisi önüne gelen her şeyi dağıtıp kırdığı gibi, aralarında halk türkülerinin olduğu kasetlere el koyacak kadar faşizan ve amaçlı davrandı. Amaç belli ve netti. Alman halkının demokratik gelenekleri içinde yasal ve meşru faaliyet yürüten Kürdistan yurtsever kültürel ve dayanışma derneklerini kapatmak, ulusal kurtuluş çalışmalarını önlemek ve bu yolla Türk sömürgeciliğine destek olmaktı.

Ancak, dernek yönetim ve kitleleri; yaptıkları açıklamalar, dağıttıkları bildiriler, gerçekleştirdikleri toplantı, protesto ve yürüyüş eylemleriyle, Alman devletinin bu saldırılarının kendilerini yıldıramayacağını ve sonuçsuz kalacağını sergilediler.

ERNK - Avrupa Temsilciliği 7.8.87 Tarihli Bildirisi İle Baskıları Protesto Etti ve ERNK'nin Kararlı Tutumunu Bir Daha Açıkladı

"Faşist Türk devletinin çağrılarına uyan Alman devleti, Kürdistan yurtseverlerine yönelik saldırıları Türk MİT'iyle ortaklaşa yapmıştır.

Türk faşist sömürgeciliği, en fazla işbirliği olanaklarını Alman devletiyle bulmuştur. Türk burjuva basını ve Komkar gibi Türk sömürgeci-faşizminin işbirlikçileri, çarşaf çarşaf yalan, düzmece haberler ve ihbar raporlarıyla, bu saldırılara zemin hazırlamak istemişlerdir. ... Saldırıların, Türk sömürgeci ordusunun en fazla zorlandığı, halkımızın kutsal bağımsızlık sesini dünya halklarına en fazla duyurduğu bir dönemde gelişmesi tesadüf değildir.

Alman devleti, güneşi balçıkla sıvamaya çalışıyor. Hayali 'bir grup şehir gerillası' aldatmacasını Almanya'daki 400.000'e yakın yurtsever Kürt kitlesine karşı saldırıya gerekçe yapmak istiyor. Kürdistan halkı ve öncüsü PKK ile ERNK'yı terörist imajıyla damgalayarak, Türk faşizmine kan vermek istiyor. Kısacası Alman devleti, Hitler faşizmini gölgede bırakan canice planlar içindedir.

Demokrat Alman halkı, Alman devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı faşist Türk sömürgeciliği ile işbirliğine ve sizleri buna alet etmesine karşı durmalısınız

Türk sömürgeci-faşist devleti, halkımıza karşı özel yıkım savaşı başlatmıştır. NATO'nun ikinci büyük ordusu olan Türk ordusunun bir milyonluk mevcudundan yarısı Kürdistan'da konumlanmıştır. Türk ordusu, Vietnam ve Nikaragua'da denenen Kontra birliklerini oluşturmuştur. Bunlar yetmiyormuş gibi, halkımızı birbirine karşı silahlandırmış, çete ordusunu örgütlemiştir. Faşist sömürgeci Türk ordusu, kontralar ve çetelerle birlikte halkımızı katletmekte, köyleri yakmakta, alanları boşaltmakta ve halkımızı göçe zorlamaktadır. Türk sömürgeci devleti, şimdi de Kürdistan için ayrı anayasa, ayrı ceza kanunları, özel ordu ve Genel Valilik oluşturmuş, ve paralı askerlikle çete ordusunu genişletmektedir. Türk ordusu, üç yıldır aralıksız operasyonlarla halkımıza karşı bir imha savaşı yürütüyor. Bu savaşta uçak, helikopter, tank ve top kullanıyor. 1986 Ağustos ve 1987 Mart'ında dünyanın gözleri önünde onlarca savaş

uçağıyla Kürt köylerini bombaladı.

...

Türk faşist sömürgeciliği, Kürdistan halkına açtığı bu yıkım savaşında en büyük desteği, NATO'lu dostlarından, özellikle de Alman devletinden görüyor. Alman devleti, Türk ordusunu silahlandırıyor, kredi veriyor, eğitiyor. 1983'ten beri katliam birlikleri olan Türk kontralarını, Alman GS-9 birlikleri eğitiyor. Alman devletinin desteği ile Kürt halkı ve devrimcileri katlediliyor.

Alman devleti, televizyon ve basını vasıtasıyla, Türk faşizminin cinayetlerini destekliyor, borazanlığını yapıyor. Faşist Türk basını, Alman devletinin hünerlerini övüyor. Türk MİT'i Bonn'da ve diğer Alman şehirlerinde, Alman polisinin yetkileriyle cirit atıyor, cinayetler işliyor.

Demokrat Alman komuoyu!

Alman devleti, verdiğin vergilerle faşist-sömürgeci Türk devletine kan veriyor, Kürdistan halkına yaptığı cinayetlerine ortak oluyor. Alman devleti, demokrat kisve altında, yasalarını ve insan haklarını çiğniyor. Alman demokratları! Alman devletinin faşist uygulamaları, senin de demokratik haklarına ve geleneğine tecavüzdür. Faşizmden en büyük zararı sen çektin. Olanaklarınla Türk faşizminin donatılmasına ve Kürt halkının katledilmesine yol verme. Alman devletinin son saldırıları, bir insanlık suçu ve Kürt halkının kutsal haklarına yönelmiş bir tecavüzdür. Bu saldırıların ve Türk sömürgeci faşizminin karşısında durmalısın; Kürdistan halkı ve öncüsüyle dayanışmanı sergilemen senin demokratlık ve insanlık görevindir.

Alman devletine!

Kürdistan yurtsever derneklerine yaptığın saldırılar ve sergilediğin vahşet, tekel çıkarları için Kürdistan halkına karşı Türk faşizmiyle yaptığın işbirliğinin somut bir kanıtıdır. Bu, halkımızın haklarına tecavüz ve savaştır. El koyduğun para, Kürdistan halkından zorla gaspettiğin paradır. Unutma ki, bu hünerlerini ve seni alkışlayacak olan yalnızca faşist Kenan Evren, Turgut Özal ve Kürt işbirlikçileridir.

Halkımız ve öncüleri, haklarına yapılan hiçbir tecavüzü karşılıksız bırakmamıştır. Halkımız, başka halkların yasalarına saygılıdır. Ama kendi haklarının meşruluk ve kutsallığını da temel alır. Kürdistan halkı, kendine ait olan herşeyi zorla almasını bilir ve halkımız, faşist Türk sömürgeciliğine kan verenleri asla unutmaz. Terörist, soylu Kürdistan halkı ve öncüsü PKK, ERNK, ARGK değil, faşist Türk devleti ve onu destekleyenlerdir.

Halkımız kutsal ulusal bağımsızlık savaşına yönelen her komployu aşacak güç ve bilinçtedir. Daha önceleri halkımıza ve öncüsüne MİT, CIA, SÄPO komplosu ile Olof Palme cinayeti yüklenmek istendi. Ama aklanan ve kazanan PKK ve Kürdistan halkı, kaybeden İsveç devleti ve Türk sömürgeciliği oldu.

Alman devleti, Alman halkını da bu çirkin oyunlara ve cinayetlere ortak etmek istemektedir. Anlaşılan Alman devleti 1870-1914, 1930-45'lerden ders almamış görünüyor. Aynı çirkin ve insanlık dışı oyunu tekrar oynamak istiyor. Ama bu defa, Türk faşizmine destek verenler şunu asla unutmasınlar: Hem verdikleri bu destekle tarih önünde mahkûm olacaklar ve hem de bu desteğin getireceği risklere katlanmak zorunda kalacaklardır. Bu nedenle de Alman devleti, gerici baskılarına derhal son vermeli, Kürdistan halkından zorla gaspettiğini derhal iade etmeli, televizyon ve basın yoluyla başlattığı ırkçı teşhir ve yalan propagandalarına da aynı şekilde derhal son vermelidir.

Kürdistan halkı, öncüsü PKK ve ERNK ile kaynaşmış çelikten bir duvardır. Bu duvarı hiçbir provokasyon delemez. Kürdistan bağımsızlık davası; demokrasinin, sosyalizmin, insanlığın davasıdır.

Her bir Kürdistanlı, birer direniş kalesi olarak, bu gerici ve çirkin saldırıların karşısında duracak, ulusal kurtuluş mevzilerini genişletecektir. Hiçbir güç bizi bir adım geriletemez.

— Yaşasın Kürdistan halkının soylu ve kutsal ulusal bağımsızlık savaşı!
— Yaşasın Kürdistan halkının soylu direniş öncüsü PKK!
— PKK ile varız, PKK ile yaşayacağız, PKK ile öleceğiz!
— Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk devleti ve ona kan verenler!

ERNK Avrupa Temsilciliği
7 Ağustos 1987

Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK'nin Yanındayız

Halkımıza ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yöneltilen saldırı, karalama ve her türlü komplo-provokasyonu boşa çıkarmak, düşman saldırılarını teşhir ve tecrit etmek için, **04.07.1987 tarihinde Hollanda'nın Arnheim şehrinde bir yürüyüş eylemi** yapıldı.

Halkımız, içerisinde bulunduğumuz dönemde, sömürgeci-faşist Türk devletinin ve onun içteki, dıştaki tüm ajan-milis yapılanmalarını, komplo ve provokasyonlarını boşa çıkararak, "Bir parça özgür vatan toprağı" şiarıyla Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesine sahip çıkıyor ve koruyor. Halkımızın bu kararlılık ve bağlılığına sahip çıkan, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tek otoritesi olan Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri, düşmanın askeri kurumlarına, ekonomisine, ajan-milis ve her türlü ihanete darbe vurarak, her türlü düşmanlığı yerlebir ediyor. Kürdistan halkı, bu direniş saflarında yer alarak, ERNK, ARGK bayrakları altında birleşerek daha güçlü örgütlenme sürecine girmiş bulunmaktadır.

Bizler, ERNK taraftarları olarak Hollanda'nın Arnheim şehrinde yaptığımız yürüyüş eylemi ile; TC tarafından, Avrupa'nın çeşitli alanlarında yurtsever Kürdistanlılara, cephemiz ERNK'nin kitlesine karşı yürütülen saldırı, ev baskınları, ajanlık teklif etmeleri ve "modern köy korucularının (vatan hainlerinin polisle işbirliği)" halkımız ve ulusal kurtuluş savaşımız üzerindeki uygulamalarını protesto ettik; cephemiz ERNK, ordumuz ARGK'nin yanında olduğumuzu, gerçekleştirdiğimiz eylemde kanıtlamaya çalıştık.

Yürüyüş kortejinin en önünde *üç Cephe bayrağı* taşınırken, Cephe bayraklarının arkasında Ulusal Önderimiz *Serok Apo'nun resmi* dalgalanıyordu. Serok Apo'nun resmi arkasında *"Yaşasın ERNK"* pankartı, onun arkasında *Halk Kurtuluş Ordumuzun büyük komutanlarından Mahsum KORKMAZ yoldaşın posteri,* yine *"Yaşasın PKK", "Mazlum, Kemal, Hayri, Halk Savaşı Yolunda İleri" pankartları ve halkımıza yöneltilen saldırıları kınayan pankart ve flamalar taşındı. Türkçe ve Hollandaca bildiriler yürüyüş öncesi ve yürüyüş günü yoğun bir şekilde dağıtılarak, TC ve onun ortakçıları kınanıp teşhir-tecrit edildiler. Yine yürüyüş boyunca, "Bijî Serok Apo", "Bijî PKK, ERNK, ARGK", "Partimize uzanan elleri kıracağız", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Bijî Serxwebûn, bimre kedxwarî"* ve dayanışmayı içeren (Hollandalılara yönelik) sloganlar gür ve coşkulu bir şekilde atıldı. 1,5 saat yüründükten sonra, toplanma alanında *ERNK bayrağı göklere çekilerek saygı duruşunda bulunuldu.* Yürüyüşün anlam ve öneminin belirtildiği konuşmalar yapıldıktan sonra, hep birlikte **Cepheye bağlılık andı içildi.** *"Apo Hatê Hilwanê"* oyunu oynanarak ve *"Bijî Serok Apo"* sloganı peşpeşe güçlü bir şekilde atılarak yürüyüş eylemi sonuçlandırıldı.

Hollanda ERNK taraftarları

Belçika Sosyalist Partisinin Avrupa Parlamentosu üyelerinden "Raymonde Dury", 06.07.1987 tarihinde Avrupa Parlamentosuna, Türk faşist sömürgeciliğine karşı Kürt halkı, mücadelesi ve tutuklularla dayanışmanın geliştirilmesi için bir karar önergesi verdi

Raymonde Dury'nin karar önergesi şu maddelerden oluştu: Türk devletinin Kürdistan hapishanelerindeki politik tutuklulara karşı geliştirdiği imha uygulamalarının protestosu hakkından;

A) Türk devletinin Kürdistan politik tutukluları üzerindeki imha uygulamalarını dikkate almak,

B) İmha uygulamalarının Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelsinin gelişmesine paralel olarak şiddetlendiğini dikkate almak,

C) Türk devletinin Kürt halkına karşı uyguladığı sürgünler, katliamlar ve askeri operasyonlara bir de tutukluların katledilmesi eklenmiştir. Bu durumun dikkate alınması,

D) 100 tutuklunun Adana cezaevi vb.'lerinden Eskişehir, Diyarbakır özel tip cezaevlerine nakledildiğini dikkate almak,

E) Kürt yurtseveri Mehmet KALKAN'ın katledildiğini dikkate almak.

Avrupa Parlamentosu;

1. Eskişehir ve Diyarbakır hapishanelerinde tutukluların, uygulamalara karşı başlattıkları açlık grevini desteklemelidir.
2. İnsan haklarına saygı gösterilmesi için Bakanlık Konseyinin politik düzeyde bir toplantı yapıp, müdahalesi istenmelidir.
3. Askeri yardımların kesilmesi için, Bakanlık Konseyi diğer üye ülkelerle birlikte politik düzeyde bir toplantı gerçekleştirmelidir.
4. Bir delegasyon belirlenip, hapishanelerde yerinde incelemeler yapmaları için görevlendirilmelidir.
5. Başkandan, sözkonusu karar önergesinin Bakanlık Konseyinin politik bölümüne ve üye ülkelere havale edilmesini istemektedir.

ERNK - Avrupa Temsilciliği Kopenhag'da Bir Basın Toplantısı Yaptı

22 Temmuz 1987 günü Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da bir basın toplantısı düzenlendi. 15 basın mensubunun katıldığı toplantı, uluslararası basın merkezinde yapıldı. Toplantıda haber ajansları, radyo ve gazeteciler hazır bulundular.

ERNK - Avrupa Temsilciliği adına düzenlenen basın toplantısında, Kürdistan'da gerilla savaşının ulaştığı düzey, son eylemler ve Türk sömürgeciliğinin içine girmiş olduğu çıkmaz hakkında açıklama yapıldı.

ERNK - Avrupa Temsilciliğinin açıklamasında, mevcut durum şöyle açıklandı: *"Direniş mücadelemiz son aylarda Kürdistan'ın tüm bölgelerine yayıldı. Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'nin gerilla birlikleri 4 hafta içinde, çeşitli çapta, 100'ün üzerinde eylem gerçekleştirdi. Stratejik dağlık bölgelerde gerillaların denetimi artarken, Türk ordusuna geçit verilmiyor. Gerilla kuvvetlerimiz eylemlerinde Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğinin askeri, siyasi, ekonomik varlığını hedefliyor."*

Açıklamada son eylemlerin bilançosu verildikten sonra, milis-çeteciliğin tanımı yapılarak, bunlara yönelmenin meşruluğu açıklandı. Bu konuda şunlar belirtildi: *"Milis çetecilik, silahlandırılmış sivil karşı-devrimci bir örgütlenmedir. Bu sivil-çetecilik, aynı zamanda köylülerimize saldırmakta, tehditler savurmakta, Türk askeri ile birlikte operasyon yapmakta, halk üzerinde estirilen teröre yardımcı olmaktadır. Baştan beri hareketimiz milis-çeteciliği, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki askeri varlığının bir parçası olarak görmüş ve yönelmiştir. Bunların çoğu ikna edilmiş, bir kısmı da silahını götürüp devlete teslim etmiş, görevini bırakmıştır. Bunda ısrar edenlere ise, savaşın doğası gereği ve halkın istemi sonucu farklı yöntemler kullanılmıştır."*

Mücadelemizin genel gidişatı ve önümüzdeki dönem gelişmeleri için şunlar belirtildi: *"Önümüzdeki dönemde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, askeri, siyasi her düzeyde boyutlanacaktır. Cephemiz ERNK'nin Genel Başkanı A. ÖCALAN yoldaşın belirttiği 'Her şey bir parça özgür vatan toprağı için' şiarı hedefimizdir. Türk sömürgeciliğini topraklarımızdan söküp atmak için meşru hakkımızı kullanacak, her türlü mücadele biçimlerini uygulayacağız."*

Basın toplantısı, uluslararası basına çeşitli düzeylerde yansıdı. İskandinavya ülkelerinde gazete, radyo ve televizyonlar toplantıya geniş yer verdiler. Bu ülkelerdeki yabancı dilde yayın yapan -Türkçe, Arapça vb.- radyolar, toplantıyı ayrıntılı olarak verdiler.

Diyarbakır zindanlarından çıkan bir direnişçinin gazetemize ulaştırdığı mektubu olduğu gibi yayınlamayı, zindan şehitlerinin anılarına duyduğumuz saygının bir gereği olarak kabul ediyoruz.

Rızgari'ye Açık Mektup

N. Kêzer

Derginizin Mayıs '87 sayısında "PKK Hem Suçlu, Hem Güçlü" başlığı altında yazılan yazıyı ibretle okudum ve irkildim. Kutsal değerlere, hem de insanlığın en soylu değerlerine insanlar bu denli soysuzca yaklaşabilir mi? Bu düşmanlık neden? Türk burjuvazisi bile PKK ve Diyarbakır zindanlarının bir bütün olduğunu çoğu yönüyle kabul etmek zorunda kalırken, üstelik milliyetçilik pozuyla bu gerçeğe saldırmanın izahı çok zordur.

Tarihe malolmuş ve ulusal kurtuluş mücadelesinde sürekli öncü misyonunu koruyan PKK zindan direnişçiliği ve direniş abideleri vardır. Bunlara tarih ve toplum değer biçmiştir. Bunu inkar etmeye kimsenin gücü yetmez. Gel gör ki, siz Rızgari'ci bayların tarihe ve gerçeğe meydan okuyan, baştan sona düşmanlık ve kin kokan çarpıtmalarınıza şaşmamak mümkün değil.

Ben, PKK'nin zindan direnişlerinin bir tanığıyım. Sizlerin de zindanlardaki durumunuzu baştan aşağı biliyorum. Bunun sorumluluğuyla bazı açıklamaları yapmayı insan onuru için zorunlu görüyorum.

Birincisi: Zindanda kalmak, devrimci olmak için yeterli midir? Devrimci ve yurtseverlerin yanısıra adi katiller, esrarkeşler, rüşvetçi ve talancı ağalarla, sahte milliyetçiler de kalmaktadır. Bunun değerlendirmesini yapmak gerekmiyor mu? Herkes gibi, siz "Rızgari'ci baylar" zindanda kalışınızın bir muhasebesini yapmak zorunda değil misiniz? Arkanızda nasıl bir miras bıraktınız? Mahkemelerdeki durumunuz neydi? 1980'den başlayalım: Bu yılın ortalarında PKK "tutukluları idareye karşı asgari müştereklerde birleştirme çalışması yürüttü." Sizin tavrınız ne oldu? Birlik ve ortak tavırdan kaçmak için bukelamun gibi dolaylı yollara başvurdunuz. Arkasından 5. Nolu askeri cezaevinde bunun meyvelerini toplamaya kalkıştınız. Savaş esirleri kendi temsilcilerini seçerken, **zindan faşist idaresinin Ruşen Aslan'ı temsilci olarak göstermesini nasıl değerlendirirsiniz?** Eğer, sizler "Biz 1981'de PKK direnirken biz koğuşlarda keyfimize baktık, faşist idarenin kurallarına uyduk, istiklal marşını en iyi okuduk. 1981, '82, '83, '84 direnişlerinde PKK onurumuzu kurtarmak için onlarca şehit verdi. Biz örgüt olduğumuzu inkar ederken, PKK, mahkemelerde Kürdistan devrimini savundu ve korudu" deseydiniz, özeleştiri veriyorlar diye sizleri alkışlardık. Ama hiç de onurlu bir yol tutmadığınızı görüyoruz.

İkincisi: Derginizde "Kemal PİR tutuklanıp Diyarbakır hapishanesine getirildiğinde ilk kez Rızgari'ci arkadaşların yanında kalmıştır" diyerek, hem kendinize paye çıkarıyor, hem de sinsi bir plan kuruyorsunuz. Kemal PİR'in yanında kalmak bir insan için onurdur. Ancak, insanların bu onura layık olması gerekir. Ama sizler bu onura layık olamadınız. Sizin yanınızda özde herkes birdi. Şerafettin Kaya, eli yüzlerce devrimci ve yurtseverin kanına bulaşmış M. Celal Bucak'la beraber kaldı. Ardından "Keşke daha önce tanısaydım, ne iyi insandı" türünden methiyeler dizdi. Ajanların, uşakların koğuşu olan 38. koğuş sorumluluk yardımcılığını almanızı nasıl izah edeceksiniz?

Üçüncüsü: "12 Eylül öncesi ve sonrası yüzlerce PKK'linin sömürgeci mahkemelerdeki savunmalarını arkadaşlarımız yüklenmiştir" diyorsunuz. Buradan yola çıkarak devrimci olduğunuzu aklısıra ispatlamaya çalışıyorsunuz. Utanmazlığın bu kadarına da pes. Diyarbakır vd. yerlerde yüzlerce tüccar avukat vardır. Bunların bir kısmı da doğrudan faşist mahkemelerle işbirliği halindeler. Halk tarlasını, evini, ineğini satar, bu tüccar avukatlara yedirir. Bunlar doğrudan halkı soyarlar. Sizler ise gıdıklayarak ve severek soydunuz. Ama haydan gelen huya gider diyeceksiniz... **Banker Kastelli'ye kaptırılan paraların miktarı ve kaynağını açıklayacak gücünüz var mıdır?** Yüz astarlaştığına göre, herhalde piyangodan çıktı diyeceksiniz.

Dördüncüsü: Kasım, Aralık '80-Ocak '81 döneminde faşist idarenin kural adı altında insanlık onuru ile bağdaşmayan dayatmalarına karşı PKK direnme kararı aldı ve direndi. Bu doğrultuda bütün cezaevi kitlesine çağrı yaptı. Sizin bu kutsal çağrıya cevabınız ne oldu: "Direnmek cinayettir", "Nasıl olsa PKK direniyor, onların alacakları haklardan biz de yararlanırız" soysuz tilki kurnazlığı içinde olan sizler değil miydiniz? 1981'de PKK yüzlerce sempatizanıyla hücrelerde direnirken idarenin bütün kurallarına uyarak, koğuşun (1 Nolu) en rezil yaşamını sergileyen sizler değil miydiniz? Direnmemek için "Köprüden geçene kadar ayıya dayı diyelim" felsefesini geliştiren siz değil miydiniz? Ya o avukatlık "kültürünüze" rağmen bırakalım devrimciliği, sokak insanlarını bile geride bırakan lümpen konuşmalarınız ve yaşamınız, 1981-82'de faşizmin geliştirdiği ve Avrupa'da "Demokrat Türkiye" gazetesi tarafından yaygınlaştırılan "apolitik robot yaşam felsefesi" değil miydi? Elinizde kocaman dergi olanaklarınız var. Biraz bu yaşam ve felsefenizi anlatınız.

"Hapishanede kitlemiz yok. PKK'nin kitlesi var. Direnmek ona düşer" diyerek devrimci sorumluluktan kaçan M. Kotan, bu sözlerine sahip çıkmalıdır. Bu ordusuz generaller, bir devrimcinin, düşünce ve yaşamıyla bireysel olarak da bir örgüt gibi davranmak zorunda olduğunu ve her yerde direnmesi gerektiğini bilmez değiller. Üstelik bunlar, güya önderdirler. Ama Rızgari'ci önderler(!), önderliğe o denli kendilerini kaptırmışlardır ki, ölümleriyle dünyanın yıkılacağını sanıyorlar. Ama şunu da unutmasınlar, herkes ölmesini beceremez. Ölüm, hele devrimci bir ölüm; soyluluk ve ölümsüzlüktür. Onursuz bir yaşam yerine, erken gelen ölüm her zaman yeğdir. Devrimci ölüm direniştir. Rızgari'ci baylar bilmeli ki, bu ideoloji, inanç ve mertlik sorunudur. Bize de, hadi ordan kart kazlar demek düşer.

Beşincisi: Rızgari, zindan direnişini ve gerçeğini tersyüz etmeye devam ediyor. "Diyarbakır Askeri Hapishanesinde 1984 Ocak direnişinden sonra PKK'nin sekter ve dar grupçu tavırlarına karşı; diğer bazı siyasetler bir cephe oluşturmak istemişlerdi. Böylesine bir cepheleşme her şeyden önce düşmanın işine yarayacaktı. O günlerde hapishanede olup da direnişe katılanlar, özellikle PKK'nin hapishanedeki yöneticileri, böyle bir girişimi büyük bir çaba ve ikna yoluyla Rızgari'ci arkadaşlarımızın önderliklerini bilirler" belirlemesi bu yalanlardan bir tanesidir. Gerçek şudur: PKK, bütün hapishane kitlesine çağrı yaptı. Direnmeleri için. Rızgari'ci baylar ve diğer reformist güçler "Apocuların oyununa gelmeyin", "Apocular, hapishanede direnerek katliam yaratmak istiyorlar", "Şimdi yaşayalım, yarın hapisten çıkınca tekrar 'devrimcilik' yaparız" teslimiyetçi sloganları attılar. PKK'ye karşı bir cephe oluştu. Ama bu cephe; direnişe karşı teslimiyet cephesiydi. Rızgari, bu sonuncunun içindeydi. Kazanan direniş oldu. Ardından Rızgari'ci güruh PKK direnişçilerinin peşine takıldı. Gerçek olan şuydu; Rızgari grubu 1983'e kadar insan olduğunu bile unutmuştu. Onlara insan olduklarını hatırlatan PKK'nin direnişleri ve şehitleri oldu. Çünkü, insanca yaşamın sınırlı olanakları, hatta bireysel bile olsa direnebilme ve yaşamı hatırlama gücü tümüyle PKK kitlesinin, direnmesinin eseri oldu. Rızgari, "tüm hapishane direnmesi PKK'ye çıkarılıyor" sözleriyle, gerçeğe tahammülsüzlüğünü gösteriyor. Yarası olan gocunur.

Zindanda sömürgecilerin temel işkence ve çökertme yöntemlerinden biri de yemektir. Çoğu kez günlerce yemek verilmez, verilen de 20-30 kişiye bir tas yemek oluyordu. Ruşen Aslan, 18 yaşında bir PKK sempatizanı olan Kemal Dalgıç'a "Herkese bir kepçe ver, ama DDKD'lilere bir kaşık ver" diyerek içerde provokasyon ortamı yaratmak istedi. Ancak önlendi. Bu ve aktarılabilecek yüzlerce örnekle farklı gruplar arasında olay çıkarmak Rızgari'cilerin mesleği idi.

Altıncısı: Gelelim kadınlar koğuşuna. Diyarbakır zindanları, kadınların onurlu direnişine de sahne oldu. Bu onur da PKK'nin damgasını taşır. PKK, kitlesel bir harekettir. Her yerde binlerle temsil ediliyor. Halkın toplumsal yansısı, ulusal kurtuluş ortamında kendini gösterecektir. İhanetler de gelişecektir. Direnmenin olduğu yerde ihanet de olacaktır. Bir örgüt, ihanete ve ihanetçiye değil; direnme ve direnişçiye sahip çıkar. Sorun; bunu ideolojik, politik, örgütsel olarak tanımlamaktır. Hiçbir zaman Rızgari'ci bayların zindan direnişçileriyle kıyaslayacak bir yaklaşım içinde olunamaz. Bunlar onların gölgesi ile kıyaslanamaz. Ş. Kaya kendi sözleriyle "onlar peygamber, biz hayvandık" belirlemesinde bu kıyasın olanaksızlığını dile getirdi. Ama sizleri, Şahin Dönmez ve Yıldırım Merkit'le kıyaslayabilir. Kesinlikle onların mesleğini sürdürüyorsunuz. Onların dışardaki izdüşümlerisiniz. Üstelik, faşist sömürgeci onay mühürünü köseleleşmiş derinizin altında gizlediğiniz için daha da tehlikeli oluyorsunuz.

Kadınlar koğuşunda Rızgari davasından yatan "Remziye Selçuk"un polisle çalıştığı mahkemede ortaya çıktı. Tutanaklara geçti. Gazeteciler bile bu durumu yazdılar. Hapishane müdürü Lütfü Günel'in özel izniyle Ruşen Aslan, Remziye Selçuk'la görüşmelerini nasıl izah edecek? Peki, birçok bayanı tutuklatan ve kadın koğuşunda resmi muhbircilik yapan "Leyla Akbaş"a sahip çıkma nasıl izah edilecektir? **25 Şubat 1981'de** kadınlar koğuşundaki direnme sloganlarını, faşist marşları söyleyerek bastırma hünerlerini nasıl açıklayacak Rızgari'ci baylar?

Yedincisi: Rızgari'ci baylar, hapishane yaşamlarını onurlu gösterme gayretini boşuna sergiliyorlar. Çünkü, bu er meydanında olanlar herkes tarafından biliniyor. PKK'nin direniş ışığı, kör yarasaları suçüstü yakalıyor.

Rızgari, üzerindeki şu töhmetleri kaldırmalıdır: 1. Mahkemelerde neden siyasal savunma yapmadınız? Neden sadece bir dergi hareketi olduğunuzu, siyasal örgüt olmadığınızı belirttiniz? Bu teslimiyet değil miydi? Demagoji ve çarpıtma yerine mertçe mahkeme "savunmalarınızı" açıklasanız daha iyi olmaz mı? Bunu bekliyoruz. 2. Hapisten nasıl salındınız? Fazla meraklısı değiliz. Ama I-KDP ile Türk sömürgeciliğinin 1985'te ciddi temasları oldu. Türk sömürgeciliği PKK ve ERNK'ye karşı teslimiyetçi cepheyi destekledi, kan verdi. Şimdi gerçekleştirdiğiniz bir pratik var. Belki de haberiniz olmadan, sizler aldatılarak bu ihanet çemberine dahil oldunuz. Bu konuda daha iknacı olmalısınız.

Gelelim, diğer bazı zehir saçan suçlamalarınıza: PKK'nin "elindeki kadrolar heder olmuş, yeni kadrolara ihtiyacı var, bunun için devrimcilere yönelen şiddet ve provokasyonla örgütlenmek istiyor" diyorsunuz. Bu çok komik ve bayağı bir suçlama. Yıllardır aynı türküyü tekrarlıyorsunuz. Bir devrimci şehit düştüğünde sevinçten göbek atıyorsunuz. PKK'nin ERNK ve ARGK'de ifadesini bulan kitle gücünü görünce de kininizden patlıyor ve bu tür zehirleri döküyorsunuz. Hiç endişelenmeyin. PKK, milyonlarla ifade ediliyor. Doğru ideoloji, politika, çelikten Bolşevik örgüt ve pratik üretiyor. Her şehit düşenin yerine yüzler kalkıyor. Kürdistan toprağı bereketlidir. Sizler gibi, özü ölmüş odun tohumlar artık yeşeremez. Bir halk öldürülerek tüketilemez. Ne zaman Kürdistan halkı ölse PKK kadrosuz kalır. Bunu ne siz ne de faşist sömürgeciler tadamayacaktır. ERNK, bütün yurtseverleri bilinçlendirme, birleştirme hareketidir. Bugün bilinçlenen, kan veren ve savaşan, bu halktır.

Ya Rızgari'nin "anti-sömürgeci mücadele içinde olma" saçma iddiası ve "PKK'nin Rızgari'yi yolundan ayıramayacağı" iddiası! Rızgari'nin anti-sömürgeci olduğu ne denli yalansa, PKK'nin "Rızgari'yi işbirlikçilik yolundan ayıramayacağı" o kadar doğrudur. Boğulana kadar bataklığa yürümekte serbestsiniz. Ama anti-sömürgeci olduğunuzu iddia etmeyin. Kendiniz "bir siyasal örgüt deği-

Devamı 22. sayfada

BİR DAHA SINIFTA KALMAMAK İÇİN, PARTİ YARATILMALIDIR!

12 Eylül sonrası Türkiye "sol"unun başarılı bir sınav vermediğini artık herkes bilmektedir. Bu sınıfta kalmaya, üyelerde ve kadrolarda yarattığı yenilgi psikolojisi de eklenince, var olan örgütleri yaşayamaz hale getirmiştir. "Sol"un büyük bir kesiminin, içine girmiş olduğu bu durumdan çıkıp kendini toparlayacağı sanılırken, bekle-gör şeklinde devam eden bir suskunluk meydana geldi. Diğer taraftan, kendilerini "Kürdistan halkının öncüleri" ilan eden "Özgürlük Yolu", "Peşeng", "KUK", "Rızgari" vb. Kürt örgütleri, özde yalnızca Kemalizmin öncüleri oldukları açığa çıktı. Bu kısa yazımda -Kürt örgütleri üzerindeki değerlendirmemi bir başka yazıya bırakıp- Türk örgütleri üzerinde duracağım.

Evet, suskunluk durağında kahve içen Türkiye solu, 1983 seçimleri gündeme gelince -kerhen de olsa- suskunluğu bozup "görüş" bildirmeye başladı:

"Halkımız faşist cuntaya evet dedi." (1983 seçimi)

Bir de buna 1984-1985-1986 yılları eklenince, adına yalnızca ve yalnızca komedi denilecek değerlendirmeler peşi sıra dizildi. Hepsini yazmaya gerek yok. İşte birkaçı:

"Demokrasi için SODEP'e, DYP'ye ve RP'ye oy ver!"

"1984 seçimleri demokrasi güçlerinin zaferiyle sonuçlandı."

"Faşizm çözüldü."

"Şu, cunta partisi; bu da, anti-tekelcilerin partisi oldu."

"Biz Kürtlerin haklarını savunuyoruz, ama bu hakların kazanılması için savaşım yürüten PKK'ye ve eylemlerine karşıyız."

"Biz demokrasi ve barış istiyoruz, ama NATO'dan çıkalım demiyoruz."

"PKK teröristtir, çünkü orduya karşı çıkıyor; bizler orduya karşı değiliz."

"Bu paşa iyi, şu paşa kötü." vb...

İşte, 67 yıllık geçmişe sahip olan Türkiye solunun büyük bir kesimi tarafından, işçi sınıfı adına ve hatta Marksizm-Leninizm adına çıkıp böylesi ahlaksızca değerlendirmeler yapılabiliniyor.

Şimdi tüm dünya halkları adına soruyoruz:

1. Yukarıdaki değerlendirmeleri yapan bu beyinleri iltihaplanmış insanlara kim saygı duyabilecek?

2. "Askeri faşist cuntaya karşı mücadele ile, bunlara karşı verilecek mücadele arasında bir fark vardır" diye kim diyebilecek?

Ben kendi payıma şunu açıkça yazıyorum:

Saygı bir yana, ilericilik adına çıkıp bu kadar günah işleyen bu "sol"u kesinkes Türkiye Sosyalist Hareketinden kovmak gerek. Zira, bu "sol"un yarın sosyalist bir Anadolu kurma aşamasında, mermilerini bizlere karşı çevireceklerinden kuşku duymuyorum. Kaldı ki, daha yarın olmadan, bugün de yapabildikleri oranda özgürlük için mücadele edenlere karşı en onursuzca propaganda yapıyor, bulundukları alanda tanıdıkları her devrimciyi, her demokratı, emperyalist ülkelerin polislerine de ihbar etmektedirler. (Bunun için onların, Berxwedan-Haziran 1987, 35. sayısında birkaç tanesi yayınlanan, ihbar bildirilerine bakılabilir.)

Peki böylesi bir durumda PKK kiminle ve nasıl ortak bir savaşım yürütecek?

Yukarıdaki değerlendirmeler ışığında, PKK olsun, başka bir örgüt olsun, "ortaklaşa savaşım yürütebilir" diyebilecek biri var mı?

Açık ki hayır. Ve bugün ne acıdır ki, 1970'den günümüze kadar devrimci duruma sahip olan bu ülkede, mevcut bulunan devrimci durumu devrimci güçlerin lehine çevirebilecek parti olamadı Türk solunda. Tabii, doğası gereği parti olmadan, ne siyaset üretilebilir; ne eylem, ne de devrim olur. Böyle olunca da PKK bir tarafta, diğer tüm "sol" karşı tarafta olur.

O halde ne yapmalı?

Yapılması gereken ilk iş, Türkiye Sosyalist Hareketinde var olan boşluğu dolduracak devrimci proletarya partisi yaratmaktır. Böylesi bir partinin yaratılabilmesi için önce, (12 Eylül öncesi ve sonrası) Türkiye solunun sınıfta kalmasının tek nedeninin, içlerine kadar sinen Kemalizmin olduğunu tespit etmek gerek. Bu nokta çok önemlidir. Zira, içimize kadar sinen Kemalizmi çıkarıp atmadan, istendiği kadar parti olunsun, bir şey ifade etmez. Bir şey ifade etmez, çünkü 12 Eylül öncesinde söylenen kemalist türkülerin şimdi koro halinde söylenmesi ne ifade eder ki? Önemli olan, bu türkülerin içeriğini değiştirmektir. Türkülerimiz, ezen ve ezilen halkların ortak duygu ve düşüncelerini ifade eden Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm türküleri olmalıdır.

Yapılması gereken iş, devrimci proletarya partisinin yaratılması için, Marksizm-Leninizmin özünü yakalamaktır. Bu öz, örgüttür; devrimdir ve iktidardır.

Öyleyse, 1984 yılından şu ana kadar aralıksız bir şekilde, Kürdistan halkının kurtuluşu için savaşım veren PKK'yle dayanışma göstermenin en önemli yanı ve temel güvencesi, Türkiye Sosyalist Hareketinde var olan boşluğu dolduracak devrimci proletarya partisinin yaratılmasıdır. Böylesi bir parti yaratılamadığı takdirde Anadolu halklarının ortak mücadelesi olamaz.

— Anadolu Halkları, Marksist-Leninist Bir Parti Yaratmak İçin Safları Sıklaştırın!

— Selam Olsun, Türkiye ve Kürdistan Halklarının Aydınlık Geleceğine!

F. Cebiroğlu / Danimarka

Tüm Yurtseverlere ve Demokratik Komuoyuna

Avrupa emperyalist çevreleri, Türk devletinin isteğine uyarak yurtseverler üzerinde polis baskısını arttırdılar. Nedenleri belli olan bu baskılardan biri de bana karşı oldu. Benim şahsımda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK ve öncüsü PKK'ye saldırılmak istendi.

Anlatacağım olay şu:

25. 6. 1987 tarihinde aniden mahkemeye çağrıldım. Bana durmadan Parti hakkında sorular sordular. Muameleleri anlatamayacağım kadar kötü idi. Peşimi bırakmadılar. 2.7.1987 tarihinde tekrar mahkemeye gitmem isteniyordu. Beni, sorgusuz sualsiz bir odaya kapadılar. Birkaç saat sonra aldılar. Yine durmadan Parti hakkında soru sormaya başladılar. Başta olumlu cevaplar vermeye çalıştım. Polis bir ara gitti.

Tercüman TC uşağı idi. Bu defa o, soru sormaya başladı. Niyetini anlamıştım. Türk devletinin katliam tarihini anlattım. Kızardı bozardı, "Hürriyet" gazetesini getirerek, "Bak Pınarcık'ta katliam yaptınız" dedi. Ben eylemi anlattım. Yaka paça olduk. Polis geldi bizi ayırdı. O, "Çoluk çocuk demeden herkesi öldürüyorsunuz" deyince, ben de "Asıl katliamcı sizlersiniz" dedim. "Çeteler bir devrimcinin ölümü karşılığında 2 milyon alırken ses çıkarmıyordunuz, ama devrimciler vurunca katliam diye bağırıyorsunuz, artık kimseyi aldatamayacaksınız" dedim.

Bunun üzerine acz içinde kaldı. Anlamadığım şeylerle yalanlar uydurarak arada bir PKK vb. şeyler diyerek polisi bana karşı kışkırttı. Polis üstümü aradı. 10 adet ARGK-Geceleri bileti buldular. Daha da kudurganlaştılar. Tehdit ettiler. "Uçağa bindirir, geri yollarız" tehditinde bulundular. Direndim ve bütün hakaretlerine fazlasıyla cevap verdim. Daha sonra evimi aradılar. Üzerine ERNK bağış kutusu yazdığım, içinde bu amaçla toplanmış para bulunan bir kumbara buldular. Evde, yasak olmayan ERNK bildiri ve afişleri de vardı. Biletleri yırttılar. Tekrar tehditlere başladılar. Eğer, "PKK'lilerin adını vermezsen seni İstanbul İkinci Şubeye teslim edeceğiz" tehditini sık sık tekrarladılar. Ben yılmayınca geri adım atmak zorunda kaldılar.

Avrupa demokrasisi buydu. Amaç belliydi; Türk faşizminin özel savaşına uygun, Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı "köy koruyucuları" yaratmaktı. İşbirlikçileri ve yol gösterenleri de bellidir.

Ama hep yanılıyorlar. Her yerde direniş, uşaklık ve köy koruyuculuğunu yenecektir.

— Yaşasın halkımızın öncü gücü PKK-ERNK-ARGK!

İ. D. / Aarau

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Sesi Berxwedan'a

Yıllardan beri ülkemden uzaklarda kalıyorum. Mücadeleyi Avrupa'da tanıdım. Mücadeleyi tüm sıcaklığıyla tanıma ve yaşama hasreti çeken, köleliğe mahkûm edilen yüzlerce Kürt kadınlarından biriyim. Yıllık izinimi Kürdistan ve Türkiye'de geçirdim. İzin izlenimlerimi, Berxwedan aracılığıyla tüm emekçi, yurtsever, ilerici ve demokratlara aktarmak istiyorum.

Gümrükte, TC'nin anayasasının resmi ve yasal bir kanunu haline gelmiş olan rüşvet verdiğim için bir zorlukla karşılaşmadım. Saatlerce gümrük ve havaalanında bekledikten sonra nihayet o meşhur İstanbul'a vardık. "İstanbul'un taşı toprağı altındır" sözü, izlenimlerimden anladığım kadarıyla yozluğun ve açık sömürünün merkezi olmuş. Birkaçı keyif çatarken diğer emekçi kesim yaşam kavgasını en zor şartlar altında sürdürüyor. Evet sürdürüyor, fakat hangi zorluk ve engellerle karşılaşıyor. 13-14 yaşlarındaki yüzlerce hamallar ordusunu görünce ilk kez kinli ve öfkeli şekilde derin nefes alarak içimde "Kahrolsun Sömürgecilik" sloganını haykırdım.

İnşaatler, seyyar satıcılar, hamallar, memur ve emekçiler; evet, TC'nin dediği gibi, ortadirek her şeye ve zorluğa rağmen bir umut ve kurtuluş yolu bekliyordu. Her kategoriden insanlarla konuştum. Genellikle büyük çoğunluğu mücadelemizle bir an önce ilişkiye geçmek ve saflara katılmak için sabırsızlanıyor ve hepsi de kaybedecek hiçbir şeyimiz yok, fakat kazanacak çok şeyimiz var diyor. Ve Kürt küçük-burjuva reformistlerin dediği gibi, halkımız cahil değil. Ne yaptığını ve ileride ne yapacağını çok iyi biliyor ve intikam, intikam, intikam diye haykırıyor. TC'nin burjuva gazeteleri bir hafta içinde utanmadan büyük başlıklarla işsizliği, fuhuşu, rüşveti ve son günlerde moda haline gelen intiharları boy boy yazıyordu. Evet, TC'nin ve onun uşaklarının halklarımıza verecek hiçbir şeyi kalmamış ve çöküşe yuvarlanmış, gün saymaktadır.

Daha sonra vatanım olan Kürdistan'a gitmek üzere yola koyuldum. Kürdistan sınırına kadar hiçbir arama ve kimlik kontrolünden geçmedik. Fakat Sivas'tan sonra her şehire girişte arama ve kimlik kontrolü yapılıyordu. Otobüs tıklım tıklım doluydu. 7-8 kişi ayakta durmak zorunda kalmıştı. Tüm aramalarda şoför, polis ve askere bir zarf veriyordu. Sonradan "Memur bey anlarsın bunlar Kürt. 3 gün değil, 3 ay ayakta yolculuk yaparlar" diyordu. Bu yolculukta intikam sloganları ağzımdan düşmüyordu. Yolculuk esnasında gençler hoşnutsuzluklarını her tavırda yansıtıyorlardı. Yaşlı bir amcanın, "Böyle gelmiş, böyle gidecek" sözüne, 13 yaşındaki geleceğin komutanlarından bir genç, "Hayır amca, böyle gelmiş fakat böyle gitmeyecek" sözleriyle cevap verdi. Devrimde büyük rol oynayan gençlik, TC ve onun uşaklarına karşı nefretlerini açıkça, hiç çekinmeden belirtiyorlardı.

Zorlu ve ızdıraplı bir yolculuktan sonra memleketim olan Kars-Iğdır'a vardım. Fakat halkımın o çileli hayatı ve düşmana karşı bilinçli ve haklı vatan kavgası beni derinden etkiledi. Tüm halk, ARGK eylemlerini destanlaştırarak dilden dile anlatıyordu. Özellikle Ağrı'da işbirlikçi hain uşakların ve TC'nin korkulu rüyası haline gelmiş Ahmet Kesip yoldaşı ve arkadaşlarını öve öve bitiremiyorlardı. Halkın yüzde doksanbeşinin durumu iyi değildi. Fakat hepsinin gözü

Devamı 21. sayfada

Lavrion Mektubu

Atina'nın 60 km dışında bulunan Lavrion kasabasında bulunan kampta, devrimci-yurtseverlerin yanısıra, politik mülteci maskeli yoz, lümpen, ne idüğü belirsiz, ajan karakterli bir yığın unsur da bulunmaktadır.

Çoktan beridir Türk MİT'i buraya eleman sızdırmakta, hem bu yolla Yunan halkını darbelemek, hem de Kürdistanlı yurtseverlerin çalışmalarını önlemek istemektedir. Türk MİT'i, bu amacı için devrimci maske takan yoz sosyal-şoven, sahte milliyetçi takımından yararlanmaktadır.

Kendilerine "Partizan", "Halkın Kurtuluşu", "Devrimci-İşçi" vb. gibi adlar takan bu belirsiz yığın, uzun süredir bu doğrultuda provokasyonlar yaratmakta, kampı lümpenlerin bir yatağı haline getirmektedirler.

Son olarak, ARGK Türk sömürgeci-faşizmine ağır darbeler vurunca, olay bütün halklar gibi, Yunan halkında da sevinç yarattı. Bunu hazmedemeyen bu ajan, lümpen tavırlı gruplar K. Evren'in son açıklamalarına uyarak, kamptaki ERNK taraftarı yurtseverlere karşı tahrik, provokasyon ve saldırılara başladılar. Bu provokasyonun ilk ciddi örneği şöyle gelişti: Bunlardan bir unsur bir dinamit lokumunu bir yurtseverin yatağına attı. Provokasyon boşa çıkarılınca çılgına döndüler. Yurtseverlerin kampta olmadığı bir anı fırsat bilerek, çapul seferine çıktılar. Saat, elbise, ne buldularsa çaldılar. Aralarında şehitlerin resimlerinin olduğu diğer eşyaları da tahrip ettiler.

Bununla da durmadılar. Şovenizmin, faşizmin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden yediği darbeleri hazmedemiyorlardır. Küfür ve sataşmalarla provokasyonlarını geliştirdiler. Herhangi bir olaya meydan vermemek için iki hafta yemekhaneye inilmedi. Ancak, kararlılığımızı da sergiledik. Bunun üzerine polis olaya el koydu. K. Evren'in piçlerinin istediği buydu. Çünkü Türk faşist basını, "Türk-Kürt kavgası", "Hain Kürt-Yunan işbirlikçiliği" şeklinde, şoven zehrini saçıyordu. Şoven basın, buraya kadar şoven uşaklarına can veriyordu. Yunan polisi, silahlı saldırganlar yerine, yurtseverleri yakaladı.

Mahkemeye çıkarılan 19 yurtseverin serbest bırakıldığını duyan "Halkın Kurtuluşu", "Partizan" ve "Rızgari"ci Evren piçleri 4 silahla otobüs durağında pusuya yatıp, yurtseverleri kurşun yağmuruna tuttular. Bu katliam girişimine karşı sergilediğimiz kararlılıkla bir yurtseverin yaralanmasıyla tehlikeyi atlattık.

Faşizmin piçleri, bununla da kalmadılar. Yunan basınında yalan ve tersyüz edilmiş haberler yayınladılar. Yunan halkının tepkisi üzerine basın hatasını düzeltmek ve gerçekleri yazmak zorunda kaldı. Şovenlerin oyununa gelen basın, bu hatalarını bertaraf etmek için ERNK taraftarlarıyla ortak açıklama talebinde bulundu.

Biz, ERNK taraftarı yurtseverler, Lavrion'da faşizmin piçlerinin içine girdikleri provokasyon ve saldırıları, Türk sömürgeci faşizminin PKK, ERNK ve Kürdistan halkına karşı yürüttüğü özel savaşını ve her türlü örtülü işbirlikçiliğini açığa çıkarıp, mahkûm edeceğiz. Yine, ERNK sempatizanları olarak bu soylu mücadelenin ruhuna uygun hareket edecek, sol maskeli faşist-sömürgeci uşakların saldırı ve komplolarını boşa çıkaracağız.

— Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve her türlü işbirlikçileri!

— Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

C. D.

Faşist Türk Hükümeti, Şimdi de Kıbrıs Rum Halkını Tehdit Ediyor

Türk devleti hem suçlu, hem de "güçlü" olmak istiyor. Kürdistan halkının haklı mücadelesi karşısında suç üstü yakalandıkça, katliamları tek tek gündeme geldikçe, katliamlarını himaye etmediği için tüm insanlığı suçlamaktadır. İran, Suriye, Bulgaristan, Sovyetler Birliği, Yunanistan'dan sonra, şimdi de Rum halkını tehdit etmektedir. Faşist Türk hükümetinin başkanı, güya "Kürt gerillalarının silahlarından bazılarının Kıbrıs patentli" olduğunu ileri sürme saçmalığını göstererek, Kıbrıs halkını açık tehdit etti. 1 Ağustos 1987 günü Türk faşist hükümetinin Dışişleri Bakanı Vahit Halefoğlu, düzmece iddialarla, üstelik T. Özal'ın konuşmalarını kaynak göstererek tehditini yeniledi.

Faşist yönetimin komşu halklara bu tehditleri, yeni değildir. Israrla Kürt halkının komşu halklarla tarihi dostluk ilişkilerinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin komşu halklarca sempati ve destek görmesinin önüne geçmeye çalışıyor. Ancak faşist sömürgecilik, artık başarılı olamamaktadır. Tehditleri de kuruntu olmanın ötesine geçememektedir. Nitekim Kıbrıs Rum yönetimi tehditleri cevapladı ve **"sorunu Birleşmiş Milletler'e götüreceğini"** söyledi. Türk faşizminin tehditlerinin altında bu korku yatmaktadır.

Halklar, çıkarlarını temel alırlar. Özünde halkların çıkarı da birdir. Özellikle de Ortadoğu ve Balkan halklarının çıkarı bugün, faşist Türk sömürgeciliğinin yıkılmasından geçer. Çünkü, Arap halkları, Fars halkı, Yunan halkı ve Bulgar halkının olsun; hem tarihsel, hem de güncel olarak varlıklarını tehdit eden, en büyük tehlike faşist Türk devletidir. Bu halklar bünyelerinde halen uzun Osmanlı sömürgeciliği, katliamları ve kemalist katliamın izlerini taşımaktadırlar. Özellikle de günümüzde emperyalist çıkarlarla bütünleşen Türk faşist ordusu, komşu halkların başına beladır. Bu halkların, Türk faşist sömürgeciliğine karşı bağımsızlık savaşı veren Kürdistan halkının yanında olmaları, hem halk olarak çıkarlarının bir gereği, hem de halklar arası dayanışmanın zorunlu bir sonucudur. 1900'lerde Osmanlı İmparatorluğuna karşı Balkan halklarının dayanışma örneği, bugün daha güçlü ve geniş bir temelde geliştirilmelidir.

Özellikle de Rum halkı, Türk egemen sınıflarından çok çekmiştir. Türklerin X. yy.'la Anadolu'ya akışları ilkçağın güçlü medeniyeti, Helen uygarlığının yıkılışı olmuştur. Haçlı seferlerinin bir yönü de, Türklerin Helen ve Batı uygarlığını tehdit eden vahşetini önlemektir. Osmanlı İmparatorluğu, Yunan kültürü, ekonomisi ve savaş gücü üzerinde yükselir. İstanbul'un fethi; bu bilim yuvası olan merkezin ve burdan olan dünya ticaretinin sonu olur. Osmanlılar, sadece Bizans medeniyetini yıkmazlar, Pontus medeniyetini de yıkar ve bu insanlığın ortak hazinesi olarak kültür değerlerini insanlarıyla beraber imha ederler.

Kıbrıs, 1571'de Osmanlı sömürgeciliğince işgal edilir; sömürgeleştirilir. Tümüyle Rum olan adada Osmanlı-Türk kolonisi oluşturulur. Rum halkı sürekli direniş içinde olur. Tecrit olan ada, Osmanlı vahşetine karşı başarılı olamaz. 1877-78 Osmanlı-Rus savaşının ardından **"4 Haziran 1878 Kıbrıs Antlaşmasına göre, Kıbrıs adası İngiltere'ye verilmiş ve İngiltere, Türkiye'nin doğu bölgelerinin (Kürdistan-bn.) bütünlüğü hakkında güvence vermiştir"** (Osmanlı İmparatorluğunun Yarı Sömürgeleşmesi - A. D. Noviçev - syf. 20) Kürdistan'daki Türk egemenliğinin katılaşması doğrudan Kıbrıs Rum halkını etkiliyordu. O dönemde sömürge halklar, özellikle de Kürt halkı, içinde bulunduğu sosyal durumdan dolayı ileri ittifakları gerçekleştirebilecek durumda değildi.

Kıbrıs, 2. Dünya Savaşının sonuna kadar İngiliz emperyalizminin denetiminde kalır. İngiltere, Ortadoğu'da köprü başı olarak kullandığı Kıbrıs'ı bu niteliğine uygun askeri üslerle donatır. Türk hükümetinin Kıbrıs diye bir sorunu yoktur. 1950'lerde iktidar partisi olan DP yetkilileri bunu açıkça belirtirler.

Kıbrıs halkı, 1945'lerle İngiliz emperyalizmine karşı direniş geliştirdi. Yunanistan'la birleşmeyi hedefleyen direnişi, başta Yunan Komünist Partisi örgütledi. Direniş gittikçe Yunan gericilerinin eline geçti.

İngiliz emperyalizmi, direnişi önlemek için sayıları hiç de önemli olmayan eski Türk sömürgeciliğinin kalıntısı olan Türk azınlığını harekete geçirdi. Rum halkı, ilke olarak İngiliz emperyalizminin kurumlarında çalışmayı reddediyordu. Adadaki sayıları 50.000 civarındaki Türk azınlığı, İngiliz polisinin milisleri oldu. İhbar, ajanlık ve komplolarda kullanılan temel güç oldu. Adnan Menderes hükümetinin düzenlediği şoven "Kıbrıs Türktür" mitingleri, İngiliz emperyalizminin istemleri doğrultusundaydı. 1950-60 dönemi Türk burjuvazisi, Süveyş ve Cezayir savaşları olmak üzere emperyalizmin bölge halklarına saldırılarını vargücüyle destekliyordu. Bu doğrultuda Kore'ye, Kore

Devamı 21. sayfada

BERXWEDAN'A

Ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklarda, zaman zaman hainler, işbirlikçiler türemiş ve düşman saflarında yer alarak kendi ulusal kurtuluş güçlerine ihanet etmişlerdir. Bunun tarihte pek çok örneği vardır. Bu tür ihanetler hemen her zaman ulusal kurtuluş güçleri tarafından tepki görmüş ve bastırılmışlardır. Bu konuda geç kalındığı taktirde böylesi hainlerin ihanetlerinin hangi boyutlara vardığını da tarih sayfalarında bulabiliriz.

Bugün ülkemiz KÜRDİSTAN'da da bir ulusal kurtuluş mücadelesi veriliyor. Tarihsel gelişmeleri ve somut durumu iyi değerlendiren PKK hareketi, işin kolayına kaçmadan bu en zor görevi; tarihi bir sorumluluk anlayışıyla üstlenerek, en zor koşullarda bütün tasfiyeci ve reformist hareketlerin yıpratma çabalarına rağmen, başarıyla yürütüyor. Buna karşı düşmanın boş duracağını sanmak saflık olur. Elbetteki düşman, kendisi baş edemeyeceğini anlarsa, birçok yöntem kullanacaktır. Bu metodlardan biri de, eski Hamidiye Alaylarının bugünkü biçimi olan köy korucularıdır. Düşman elbetteki kullanacaktır da. Kendilerinin de kurtuluşu demek olan ulusal kurtuluş mücadelemize, düşmandan aldıkları silahlarla karşı duran, ulusal kurtuluş neferlerimize ateş açan bu tür hainlere ne demeli? Bunlar başıboş mu bırakılmalıdır? Elbetteki hayır. PKK'nin bu konuda da en tutarlı tavrını ortaya koyarak böylesi hainlerin ihanetlerinin henüz büyük sorunlar yaratacak aşamaya varmadan anında ve en etkin biçimde etkisizleştirmesi, zorunluydu.

Bu en soysuz hainliği destekleyen, onlara arka çıkan onlardan daha soysuz, daha dejenere, bukalemun gibi, günün koşullarına göre renk değiştiren, kalem oynatan ve salt kesesini doldurmak için sözümona zaman zaman devrimcilik çalımları satan, devrimci kongrelere katılan İttihat-ı Terakki torunu, azılı Kürt düşmanı Uğur Mumcu, Cumhuriyet gazetesinde çıkan bir yazısında azılı Kürt düşmanlığını güya örtbas etmek için bazı reformist Kürt dergilerini de kaynak alarak, sözde PKK hareketi ve Genel Sekreterine, özde Kürt ulusuna verip veriştirmiş.

Daha dün akıldaneleri generallerle ve helikopterle KÜRDİSTAN semalarında uçarken gördüğü sınır tedbirlerini ve "kahraman" Türk mehmetçiğinin aciz çabalarını salyalarını akıtarak anlatan bu azılı Kürt düşmanı bukalemun, sayın generallerinden aferin almış olacak ki, BERXWEDAN'da İhsan Aksoy imzasıyla çıkan ve tamamen gerçekleri yansıtan yazıdan sonra, salyası sümüğü birbirine karışmış biçimde MİT ve Türk şovenizminin kalemiyle hücuma kalkmış. Ama bu İttihat-ı Terakki torunu ve onun gibi düşünenler unutmasınlar ki, ulusal bilincine varmış, PKK gibi bir partinin önderliğine sahip KÜRT ulusu, düşmanlarını bugün dünden daha iyi tanıyor ve onların maskeli düşmanlıklarını artık yutmuyor.

— Yaşasın Bağımsızlık!

— Yaşasın PKK Önderliğindeki Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!

16. 07. 87
Heval Siyamed

Türk Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Türk burjuva basınının korkulu rüyası ARGK'nin eylemleri ve gelişmesi devam ediyor

3 Ağustos tarihli Tercüman, *"PKK'nin gözü çocuklarda"* başlığı altında, köylü gençliğin akın akın ARGK saflarına katılmasını çarpıtmaya çalışıyor. Uşak muhabirlere göre *"Bölücü örgüt, eleman sıkıntısını takviye için eylemlerini köylü gençlerden sonra aşiret çocukları üzerinde yoğunlaştırdı."* 31 Temmuz tarihli Tercüman *"7 çocuk daha kaçırıldı"* başlığı altında Şırnak'ın Dereler (Avyan) köyünden ARGK saflarına katılımı belirtmek zorunda kalıyor. 31 Temmuz tarihli Milliyet ise *"Bölücüler taraftar toplamak için eylemlerini hızlandırdı"* başlığı altında *"Teröristler, son üç ay içerisinde Hakkari'nin Şemdinli, Uludere, Çukurca, Siirt'in Pervari ilçesinin yanısıra Mardin'in Midyat ilçesine bağlı Güngören köyünden üç korucunun da aralarında bulunduğu 88 kişiyi kaçırdı. Kaçırılanlardan bugüne kadar 46'sı çeşitli yollardan kaçmayı başarırken, 42'si hala militanların elinde bulunuyor"* 10 Temmuz '87 tarihli Milliyet, *"Kaçırılanlar Türkiye'de"* ifadesiyle, katılanların Irak'a götürüldüğüne dair yalanlarını yalıyor, ARGK'nin askerlik yasasını açıklıyor, *"PKK örgütünün, ordulaşma aşamasına geçme kararıyla birlikte, Güneydoğu'daki gençleri bu orduya katmayı amaçladığını, bu amaçla adam kaçırma eylemlerini gerçekleştirdiği öğrenildi"* diyor.

1 Ağustos tarihli Türkiye gazetesinde MİT muhabiri Servet Kabaklı, ARGK'ye katılımların büyüklüğünü, aklınca çarpıtmaya çalışıyor. *"Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu - ARGK'nin teşkili için PKK 3. Kongresinde karar alındığı ortaya çıktı"* diyor ve çarpıtmalarla *"Kaçırılan çocuklar, Kuzey Irak, İran, Suriye ve Lübnan'da bulunan PKK kamplarında, öncelikle ayak işlerinde kullanılıyor"* diyor. Basın vargücüyle ARGK'yi kötü ve öcü göstererek, katılımları önleme telaşındadır.

Gerçek öyle midir? ARGK kuruluşuna PKK 3. Kongresinde karar alındı. Ancak ARGK'nin siyasal, örgütsel zemini vardır. ARGK, halkımızın tarihsel ulusal kurtuluş özlemini gerçekleştirmek için, halkımızın direniş geleneğine, on yıllık PKK mücadelesine ve 15 Ağustos ateşi içinde pişen HRK'nin örgütsel-eylemsel zeminine dayandı. ARGK, halkımızın talebi ve özlemiydi. ARGK, halkımızın devrimci ulusal kurtuluş örgütüdür.

ARGK'ye yön veren ilkeler devrimci ilkelerdir. ARGK safları; halkın kurtuluş davasına olan inanç, sorumluluk ve bilinçliliğe dayanır. ARGK, ulusal kurtuluş için sorumluluk ve gönüllülüğün birliğidir. ARGK'nin kuralları katıdır. Bu katılık bilinçliliğe ve gönüllülüğe dayanır. ARGK safları yediden yetmişe kadın, genç, erkek, yaşlı, cinsiyet, din ve yöre farkı gözetmeyen yurtseverlerin saflarıdır. ARGK, burjuva ordusu değildir. Disiplini, zora dayanmaz. ARGK'nin komutanları faşist Türk ordusu gibi emperyalizmin uşağı ve salon komutanları değildir. ARGK'nin komutanları, Türk basının 'cahil köylü' dediği, gerçekte inançlı ve gözü pek genç yurtsever köylülerdir. ARGK'nin saflarında yaşam farklılığı yoktur. ARGK'nin saflarında terfi ve kariyer, düşmana darbe vurma kini ve hüneridir, onurudur. Her ARGK savaşçısı bu kinle doludur ve bu ruhla eğitilir. ARGK saflarında komutan-savaşçı ilişkileri bilinç ve demokrasiye dayanır.

Faşist-sömürgeci Türk ordusu, emperyalist çıkarların ordusudur. Askerlik zora tabidir. Gönüllü askerlik yoktur. Türk ordusunda disiplin ülkeye hizmet bilinci ve eğitime dayanmaz. Dayak, zorunluluk ve şiddete dayanır. Türk ordusu, zina, lümpenlik ve robotlaşmanın yatağıdır. Ast üst ilişkisi zora dayanır. Türk ordusu, sınıflaşmanın en belirgin örneğidir.

Türk faşist-sömürgeci ordu, dünyada nadir yapılan bir soykırımı, Kürdistan'da gerçekleştirmektedir. Her yıl, Kürdistan gençliğinin yüzbinlercesini zorla üretimden ve ülkesinden koparak, faşist ordusuna almakta, robotlaştırarak halkına karşı konumlandırmaktadır.

Şimdi bu kaynağın suyu kurumaktadır. Orduya gitmeme ve firarlar artmıştır. Gençlik orduda da kaynaşmamaktadır. Bu nedenle faşist ordu yeni talimatlar çıkarmış. Kürt askerlere kritik yerlerde nöbet tutturmamakta, özel yerlerde tutmakta, özel eğitime almaktadır.

Türk faşist-sömürgeci devleti ARGK'ye katılımları önlemek için özel savaşın en çok bu alanda yoğunlaştırıyor. Özellikle Hakkari, Siirt, Van, Ağrı ve Mardin'de gençliği kitlesel olarak metropole sürüyor, gençliği özel denetim altına alıyor ve erken yaşta orduya alıyor. ARGK'yi kötüleyen, devrimcilerin aç ve elbisesiz olduğu vb. yalanlarla dolu broşürler dağıtıyor. Toplantılar yapıyor. Daha çok da tehdit ediyor. Üzerinde katliam resimleri olan bildirileri uçaklarla dağıtıyor. Oğlu savaşçı ailelere etmediğini bırakmıyor. Oğlu savaşçı olan her ailenin bir ferdini milis yapmasını şart koşuyor, göçe zorluyor, aileleri dağlarda gezdiriyor. Durmadan nüfus sayımları yaparak, çoğu nüfusa kayıtlı olmayan gençliği karakollar ve muhtarlar yoluyla sürekli gözetim altında tutuyor, vb.

Ancak halkımızın orduya katılımı önlenemiyor. Gençlik, Türk sömürgeciliğine kinle doludur. Her gün vahşetine şahit olmaktadır. Sorumluluk bilinci ARGK'nin başarılı eğitim ve eylemsel çalışmasıyla bütünleşince kadın-erkek her yaşta sadece orduya katılmıyor, istihbarat sunuyor, maddi destek sunuyor, kan veriyor, can veriyor.

Faşist sömürgecilik ve burjuva basını can telaşıyla bunu önlemek peşindedir. Ama boşuna. Babalar çocuklarını giydirerek, çantalarını azık doldurarak ARGK saflarına yolluyorlar, arkasından şikayete gidiyorlar. Ulusal kurtuluşçu intikam eylemlerinde şehit olanlar bile faşist basının çarpıtmalarını açığa çıkarmaya yeterlidir. Köylü gençleri ARGK bilinciyle, sloganlarla ölüme gidiyorlar. Faşist orduya teslim olmamak için bombalarını vücutlarında patlatıyorlar. Vahit Erdem örneği, uçurumdan atlamayı seçiyorlar.

Haklı davanın bilincin, inancın, sorumluluğun, kahramanlığın yuvası olan ARGK gelecektir ve bu zafer geleceğini kimse önleyemez.

Sömürge Valisinin marifetleri ortaya çıkıyor

Olağanüstü Hal Yasası Valiliğinin oluşturulup, bu göreve emperyalizmin eğittiği faşist uzman Hayri Kozakçıoğlu atandıktan sonra, burjuva kalemşörler ve siyasetçiler konuyla ilgili çeşitli yorumlar yaptılar. B. Ecevit *"Güneydoğu Bakanlığını"* önerirken, Süleyman Demirel *"Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin çözüm olmadığını"* belirtti. Burjuva basını yeni bir "can simidi" olarak Bölge Valiliğini abartırken daha akıllı davranan burjuva siyasetçileri üstü kapalı bunun bir siyasal yenilgi olduğunu kabul ettiler.

17 Temmuz '87 tarihli Sabah, *"Güneydoğu'nun kralı Hayri Kozakçıoğlu"* başlığı altında kralın yetkilerini sıralıyor. 'Kral', *"Bingöl, Mardin, Diyarbakır, Elazığ, Hakkari, Siirt, Tunceli, Van illerinin, başta terör olmak üzere, her türlü sorunundan sorumlu olacak"* diyor aynı gazete. Gerçekten genel valiliğe her türlü yetki verilmektedir. Emrinde yeni oluşturulan jandarma kolordusu, kontralar, milisler, istihbarat, yargı, eğitim, sağlık vb. siyasal, sosyal, güvenlik yargı vb. tüm alanlarda tam yetki verilmektedir. Olağanüstü Hal Yasası ayrı bir anayasadır. 16 Temmuz '87 tarihli Cumhuriyet, doğru olarak *"Sivil sıkıyönetim"* demek zorunda kalarak Türk ordusunun Kürdistan'daki çıkmazını belgelemektedir. Aynı tarihli Cumhuriyet'te C. Arcayürek *"Sivil bir paşanın buyruğundaki sivil bir sıkıyönetim"* diyerek bu çıkmazı daha da netleştiriyor. Aynı tarihli aynı gazetede *"Bölge valisi mi genel müfettiş mi?"* başlığı altında olayı inceleyen Gencay Şeylan, *"Özal iktidarının 1984 Temmuz'unda reddettiği Bölge Valiliği sistemini, köklü bir çözüm olarak 1987 Temmuz'unda getirmiş olması ilginç bir gelişmedir. Yönetim üç yıl önce gereksiz ve anayasaya çelişik olarak gördüğü bu düzenlemeye şimdi kurtarıcı olarak bakmakta; bu düzenleme ile olayları ve sorunu çözmeyi ummaktadır."* Önceleri Bölge Valiliğine "bölgeciliği teşvik edeceği" endişesi ile karşı çıkıldığını yazmaktadır.

Böylece, Türk sömürgeci faşizminin çıkmazını belgelemekte, faşist karakterde bile olsa anayasasını çiğnemekte, zimnen Kürdistan gerçeğini kabul etmektedir. H. Kozakçıoğlu'nun 1977'lerde İngiltere'de Scotland Yard'te eğitimden geçirilmesi Türk sömürgeciliğinin uzun dönemdir, bu çıkmazı yaşadığını göstermektedir.

Türk burjuva basını Sömürge Valisini, *"Sosyal, ekonomik yatırımlar yapacak, sorunun çözümü buradadır"* demekle avunsun, süper vali, ilk adımından bunların tümünü yalanlayarak, sömürgeci-faşist terörün valiliğini yapacağını belgeledi. 3 Ağustos tarihli Milliyet'te SHP Genel Sekreteri Fikri Sağlar: *"Hükümet özel sektörden umudu kesti, Doğu'da yatırım umudu kalmadı"* diyerek, Türk devletinin yalanlarını itiraf etmek zorunda kalmaktadır.

Sömürge valisi ilk iş olarak, operasyonları başlattı, Hudutlara İsrail'in kullandığı radar robotları yerleştireceğini belirtti. Güvenlikle ilgili yapılan toplantıda "paralı askerlik" önergesi üzerinde birleşildi. **2 Ağustos 1987 tarihli Nokta dergisi,** sömürge valisinin iflas eden çeteciliğe nasıl sarıldığını ve bunun da başarısızlığa mahkûm olduğunu belirtmek zorunda kalmaktadır. **30 Temmuz '87 tarihli Hürriyet'te** H. Kozakçıoğlu, asıl hünerini göstermektedir. Süper faşist Vali, *"Bilimsel olarak Kürt diye ayrı bir kavim yoktur. Orta Asya'dan gelmiş özbeöz Türk soyundandır"* diyerek, nasıl faşist soykırımına bire bir kafa olduğunu göstermektedir. *"Halkı eşkiyanın üzerine yürüteceğiz"* diyen H. Kozakçıoğlu, *"Ya kendi adamımızı örgütün içine sokacağız, ya da örgütün adamının hesabımıza çalışmasını sağlayacağız"* diyerek, komplolara umut bağladığını itiraf etmektedir.

Sömürge Valisi kısa icraatı ve netleşmiş politikalarıyla güvendiği ve izleyeceği yol, milislik, komploculuk, sürgün, katliamlardır. Dört yıldır denenen ve Türk faşizmine pahalıya malolan bu taktikler karşısında Kürdistan halkı sus pus duracak değildir herhalde. Sömürge Valisi, stratejik köy oluşturma balonunu kendisi söndürmüştür. **29 Temmuz tarihli Milliyet'te** H. Kozakçıoğlu, *"Toplu köyler uygulamasına şimdilik ara verildiğini"* söylüyor.

Belli ki, Türk faşist sömürgeciliği, altından kalkamayacağı ve şimdiden iflası yaşanan bir politik-askeri çıkmazın içine girmiştir.

Demode olan özel ordu, halen Türk sömürgeci faşizminin kendini aldatma kurumu

19 Temmuz'da Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin oluşturulmasıyla, bu Valiliğin emrinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı oluşturulması planlanan Jandarma Kolordusu ve bu kolordunun başına atanan kontr-gerilla uzmanı Korgeneral Hulusi Sayın, basının işlemekle bitiremediği başka bir konu oldu. Özel Jandarma Kolordusunun yarı-ge-

rilla komandoları, kontr-gerilla birlikleri ve çetelerden oluşacağı planlandı. Türk faşist sömürgeciliği, domino taşları gibi yıkıntı ve iflas eden kurum ve taktiklerinin yerini değiştirip sunarak kendini aldatıyor.

Sabah gazetesinde Güngör Mengi, *"Özal timlere ne oldu?"* başlığı altında, tim çıkmazını belgelemektedir: G. Mengi, *"Birçok uzman yetiştirildi. Büyük ümitlerle ve söylevlerle bunlar mezun oldu. Sahi ne oldu bu timlere? Ne yapıyorlar şu anda? Ne zaman marifetlerini gösterecekler?"* diyor. **SHP İstanbul Milletvekili Güneri Özkaya,** bunun sırrını açıklıyor. Özkaya, Yıldırım Akbulut'a sorduğu soruda, *"Bu timlere Semra Özal'ı koruma görevini kim verdi?"* demektedir. Türk faşizminin süper "anti-terör timleri", ancak bu işe yarayabiliyordu. **Hürriyet'te Emin Özgönül,** *"Özel timler sıkıntılı"* adlı yazısında, timlerin hastalığına yanlış teşhis koyuyor. Yazar(!), *"İl Valisi, Emniyet Müdürlüğü ve Bölge Sıkıyönetim Komutanlığı bu timler için fikir birliği sağlayamamaktadırlar. En büyük sıkıntı ise, koruma görevi konusunda olmaktadır. Bölgeye hemen her gün heyetler, bakanlar, üst düzey yetkililer gelmektedir. Bu geliş gidişlerde heyet ve misafirlerin korunması özel harekat timlerine verilmektedir. Timler ne yapacağını bilmelidir"* diyor ve timlerin Land-Rover cipleriyle donatılacağını belirtiyor. Tercüman ve Sabah gazeteleri de MİT'in oyuncağı hallerini sergileyerek, defalarca verilmiş olan "ramboların" hünerlerini boyayarak tekrar vermektedirler. **Tercüman,** *"Her biri bir 'rambo' olan 3000 'özel harekat elemanı' PKK üzerine gidiyor. Asker gibi polis"* komedyasını tekrarlıyor.

Üç yıldır her eylemde üst üste darbe yiyen bu soykırımcı faşist kontraların marifetleri ancak Türk sömürgecilerini aldatabilir.

Hürriyet'te, Turgut Özal Özel Kolordunun gerekçelerini açıklıyor. *"Anında önlem ve harekat yeteneğini arttırmak, büroktarik engelleri kaldırmak"* olarak gerekçeyi getiriyor faşist başbakan. Sanki 15 Ağustos '84'ten beri, tüm karşı-devrim savaşını fiilen Türk Genelkurmaylığı yürütmüyormuş gibi. Şimdiye değin başarısız olanın adı değiştiriliyor sadece. Türk faşizmi bir yerde çıkmazını arttırmak zorundadır. Çünkü, başka yolu yoktur.

Özel Kolordunun milislik ayağı daha enkaz durumdadır. **30 Temmuz tarihli Hürriyet'te** Sömürge Valisi H. Kozakçıoğlu, *"Geçici köy korucularına 16 bin 450, sözleşmeli personele de 23 bin 30 lira verilecek"* diyor. Maaşlı, yerinde askerlik yasasının düzenlenmesi ile uğraşılıyor. **Nokta dergisi (2 Ağustos '87),** "köy korucularının" perişan durumunu *"İki koruculya bir silah - Kendini koruyamayan korucu"* başlığı altında sergilemek zorunda kalmaktadır. Faşist Vali, *"Bingöl'e 200, Hakkari'ye 500, Malatya'ya 250, Mardin'e 1000 korucu daha"* istiyordu. **Nokta dergisinde Cengiz Kuşçuoğlu, faşizmin çetecilik çıkmazına Devlet Bakanı Tınaz Titiz'in formülünü öneriyor:** *"Bir kısım köy korucuları işi bırakıyordu. Eh bir kısmı da halı tezgahlarının başına geçecekti. Onların kazandığı parayla da silah ve mermi alınabilirdi. Üstelik ülke ekonomisi de kalkınırdı. Eh bu kadar yüz güldürücü bir tabloyu da başka nerede bulmak mümkün olabilirdi allahaşkına."*

Her gün silahını teslim eden çeteler, silah almamak için köyünü terkeden köylüler, ARGK'nin devrim darbeleriyle enkaz haline getirilen çete yuvaları, faşist sömürgeci ordunun yeni Özel Kolordu, kontra ve milislik düzenlemelerinin de Kürdistan devrimi karşısında başarısızlığa mahkûm olduğunu göstermeye yeterdir. Sömürgeci faşizm, eceli gelince kanatlanan karınca gibi, ecelini çabuklaştırıyor.

Türk basını, liberal burjuva çevreleri ve sol maskeli burjuva güçleri, iflas eden "Misak-ı Milli"yi yaşatma telaşında

Kürdistan halkı ve ülkesinin inkarı; Kürt, Rum, Ermeni halklarının soykırımıyla gerçekleştirilen "Misak-ı Milli"nin iflası, her düzeydeki Türk burjuva kurumunda ve gücünde büyük bir telaşa yol açmıştır. Bunu, burjuvazinin çelişki ve kavgalarıyla izlemek mümkün. Ancak sorun, Kürt halkının Türk sömürgeci egemenliği altında kalmasına hizmet eden çözümler olduğundan, sahtelik ve boşluğu hemen ortaya çıkarmaktadır.

Açık inkarcılığın örneğini **Sabah (24 Haziran '87) gazetesinde Güneri Cıvaoğlu** sunuyor. Bu şoven sermaye köpeği *"Topraklarımızı ve Türkiye insanını parçalamaya dönük dış tuzakları da gene kendi bileğimizle, yüreğimizle ve beynimizle aşacağız"* diyor ve *"Genelkurmaylıktaki etkin önlemlerden hoşnut olduğunu"* belirtiyor. Bu önlemlerin Olağanüstü Hal Bölge Valiliği ve "Özel Jandarma Kolordusu" olduğunu biliyoruz. **2000'e Doğru dergisinde Doğu Perinçek,** *"Herkesin, özellikle bütün Ortadoğu güçlerinin Kürdistan politikasının olduğunu, buna karşın Türk devletinin inkarcılık politikasıyla, bir yerde Kürdistan konumunda politikasız olduğunu"* belirterek, Türk burjuvazisini, artık bir anlamı kalmayan bu politikasını terke ve geç olmadan, *"Kürt halkını egemenliği altında tutabilmenin yollarını bulmaya"* çağırıyor, şoven kalem: *"Hiçbir büyük devletin veya Ortadoğu devletinin, Kürtlere demokratik bir Türkiye kadar verebileceği birşey yoktur"* diyor, ama o sır olan 'demokratik Türkiye'nin' nasıl yaratılacağını açıklamıyor.

Türkiye (17 Temmuz '87) gazetesinde Yalçın Özen, *"Güneydoğu olayları millilik vasfına haizdir"* diyerek, *"Bütün milli meselelerde karar merci parlamento olmalıdır"* diyor ve hükümete muhalif bütün burjuva partileri hükümeti istifaya çağırarak, meclisin toplanmasını, "milli" birlik tedbirlerinin alınmasını istediler. ANAP, uydu meclisten çekilme taktiği ile muhalefetin görüşme önergesi uygulamaya sokulmadı (17 Temmuz '87). Yine de SHP, DSP, DYP, RP, ANAP parti liderleri, "Misak-ı Milli" ruhuyla referandum oyununu bahane ederek, Kürdistan'a çullandılar. T. Özal, Elazığ; S. Demirel, Elazığ; B. Ecevit, Elazığ, Dersim, Mardin-Kızıltepe, Diyarbakır; Kürdistan celladı Ismet İnönü'nün piçi Erdal İnönü Diyarbakır, Dersim, Erzurum, Ağrı, Van, Bitlis, Mardin illerine gitmeyi planladılar. Siirt ve Hakkari gezi programlarına alınmadı. Zira, buralarda Türk sömürgeci-faşist devleti bütün kurumlarıyla açık bir savaş yürütüyordu.

Sömürgeci burjuva liderleri, büyük askeri koruma altında başlattıkları geziler fiyaskoyla sonuçlandı. İlk dersi Elazığ'da faşist başbakan T. Özal aldı. Burjuva gazeteleri gerçeği "T. Özal yüz bulamadı" şeklinde yansıttılar. Kürdistan halkı onlara gerekli cevabı verdi. Tümünün Genelkurmaylığın talimatlarıyla çalışan, halkımızın düşmanı cellatlar olduğunu gösterdi. Geziler boyunca üst üste devam eden ARGK eylemleri büyük askeri koruma altındaki burjuva liderlerin gezilerini kısa ya da yarım kesmelerine yol açtı.

En ilginç gelişme SHP lideri Erdal İnönü'nün gezilerinde oldu. Erdal İnönü, Mardin'in Peçenek köyünde miting yapmak istedi. Timsah gözyaşları kimseyi aldatamazdı. Bu şoven cellat, ARGK'nin intikam tuzağından zor kurtuldu. SHP'li parlamenterler "tuzak T. Özal'a kurulmuştu" dediler. SHP'nin yoğun polis-asker kordonu altındaki mitinginde halk "Adnan Tüysüz'ün cesedi, düzenin yüzkarasıdır", "Köy koruculuğu kaldırılsın", "İşkenceye son" vb. sloganlar haykırdılar. Silvan mitinginde halk yurtsever sloganlarıyla, SHP'nin oyununu boşa çıkardı.

Kürdistan seferi fiyaskoyla biten SHP Genel Başkanı apar-topar Ankara'ya döndü. Gazeteler, *"Politika, İnönü'yü hasta etti."* (Hürriyet, 26 Temmuz '87) ifadesini kullandılar. Gerçek neden, ARGK'nin eylemleri ve Kürdistan halkının sömürgeci burjuva partilerinin oyununa gelmemesinden kaynaklanıyordu.

Bu arada E. İnönü'nün *"Ana dili Kürtçe diye kimse suçlanamaz"* ifadesi Türk burjuva çevrelerinde balon etkisi yapacak, yeni bir çıkmaz yaratacaktır. T. Özal, İnönü'yü bölücülükle suçlayacak; E. İnönü de bölücülük suçlamasını iade edecektir. Sağ basın, açıklamaya tepki duyarken, Hasan Cemal, Prof. Dr. Korkut Baratay, Prof. Dr. Cevat Geray, Dr. Haluk Gerger vb.'leri 26 Temmuz '87 tarihli "Yeni Gündem"de yaptıkları açıklamada E. İnönü'yü cesur ve doğru bulduklarını belirttiler. Onlara göre İnönü "Kürt sorununda" tarihi bir adım atmıştı. Hatırlanacağı üzere daha önce Kürt dilinden bahsetti diye SHP-MKYK üyesi Oğuz Atalay, bizzat İnönü'nün girişimiyle partiden atılmıştı. E. İnönü; hem babasınınkini hem de kendisinin tükürdüğünü çok açık olarak yalıyor.

E. İnönü, sahtekarlığını da gizlemiyor: *"Misak-ı Milli sınırları, konuştuğu dile göre ayrım yapılmadan bütün vatandaşların katılımıyla ve akıttıkları kanlarla çizildi. Biz, bütün Türk vatandaşlarına, ana dili ne olursa olsun Türk diye bakarız, biz politika olarak ayrımcı politika gütmeyiz."* (21 Temmuz 1987, Cumhuriyet).

E. İnönü, kendisini 1920'lerde sanıyor. Babası İsmet İnönü de, 1923 Lozan görüşmelerinde Kürtlerle Türklerin kardeşliğinden dem vuracak, arkasından 1920-40 katliamlarının organizatörlüğünü yapacaktı.

"Misak-ı Milli'yi yaşatmak uğruna sergilenen sahtekarlıkların artık bir geçerliliği olamaz. İki halkın beraberliği, iki halkın özgür ve bilinçli bağımsızlığı ile belirlenebilir. Bugün verilen savaşın anlamı budur. Halklar özgür olmadan birlik olamazlar.

Türk burjuva basını, panikten hedef şaşırtıyor, şovenizmi körüklüyor

31 Temmuz tarihli Hürriyet, *"Avrupa'nın birçok ülkesi ile Ortadoğu'da sık sık denenen "bombalı araba" eylemini, PKK'cılar bölge koşullarına göre 'bombalı şeker' ile yapmayı düşünüyorlar"* saçmalığının ardından eşeklere karşı da Türk faşist ordusunun konumlanmasını öneriyor. MİT, emri verdiğine göre Hürriyet, bu defa "bomba çocuklar" (29 Temmuz '87) balonunu uçuracak. Hürriyet, Türk ordusunu dünyanın en soykırımcı ordusu olduğunu utanmadan inkar edip sevecen gösteriyor. *"Türk polisinin, askerinin daha doğrusu, Türk insanının çocuğa ve kadına daha sevecen davrandığını bilen eşkıyanın yeni eylem planında önce çocuklar, sonra da kadınlar araç olarak kullanılacak. PKK'nın bu amaç için dağ köylerinden para ve silah zoruyla çocuk topladığı öğrenildi."* Hedef kadın ve çocuklar oluyor, uşak basın için.

Bütün gazetelerde aynı içerikli haberlerin aynı günlerde çıkması, Türk basınının MİT'in oyuncağı olduğunu ve basın ahlakını ne denli ayaklar altına aldığını göstermektedir. **Tercüman, 29 Temmuz '87:** *"PKK militanları Kıbrıs ve Ege adalarından her an Türkiye'ye sızabilir. 'Yunan turist gemilerine dikkat"*, 'sansanyonel' başlığını atıyor. *"Orman yangınları da terör kokuyor"* diye yazarak, bulanıklık yaratmayı ve Türk halkını şartlandırmayı hedefliyor.

Sıraya **Milliyet** giriyor, **(28 Temmuz '87):** *"PKK yandaşı 3 Suriyeli Hatay'da yakalandı. 'Öldürmeye' geldiler"* düzmecesini sıralıyor. **28 Temmuz tarihli Hürriyet'in** bomba başlığı da *"Bayram paketinde, PKK bombası."* Yine Milliyet *"Kasetle Kürtçülük propagandası"* başlığı altında Türkiye'deki Kürdistan halkını hedef gösteriyor. **17 Temmuz '87 tarihli Milliyet** ise *"Gümüşhane'nin Bayburt ilçesinde kaymakam Hüseyin Eren ile ilçe Jandarma Bölge Komutanı Yüzbaşı Aydın Kurudal'ın PKK militanlarına karşı halkı uyardığını"* yazıyor. Milliyet, *"Adana'da ele geçen 13 kişinin Apocu olduğu saptandı. PKK, Çukurova'da"* manşetiyle telaş koparıyor. Faşizmin polis ve ordusuna Kürt göçmen kitlesini hedef olarak gösteriyor.

Aynı kaynak tarafından yönlendirilen bu maksatlı balon haberler, Haziran ayı içinde Türk MİT'inin şehit düşen devrimciler üzerinde ele geçen fotoğraflar üzerinde yaptıkları sahtekarlık ve bunun ortaya çıkmasıyla Türk basınının onursuzluğunu göstermiştir.

Uydu burjuva basını, halkımıza karşı yürütülen sömürgeci-faşist özel savaşın yalan, çarpıtma ve demagoji makinası olarak aşağılık rolünü oynamaktadır. Uydu basın ve sahtekar muhabirler MİT kaynaklı haberlerle Türkiye halkının PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine artan sempatisinin önüne geçmek, Türkiye halkını Kürt halkına karşı şovenizmle, Türkiye'de Kürdistanlı kitleler arasında yaygınlaşan ulusal kurtuluş örgütlenmesinin önüne geçmeyi amaçlamaktadırlar. Ama boşuna gayret. Basının uyduluğu teşhir olmuştur. Kürdistan devriminin sesi kitlelerin sağduyusu ile birleşmektedir. Bunu önleyecek güç yoktur.

Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi

Kuzey-Batı Kürdistan'da proletarya önderlikli ulusal kurtuluş düşüncesi 1970'lerin ortalarında Kürdistan'daki sosyal ayrışmadan doğan aydınlanmaya, işçi sınıfına, halkın tarihsel yurtseverliğine ve dünya halklarının evrensel mücadele deneylerine dayanarak oluştu. Ulusal kurtuluşun örgütsel öncüleri daha ilk günden, Kürdistan'ın ulusal bağımsızlık ve özgürlüğü şiarıyla hareket ettiler. Bunun dışındaki yollar, halkımızı kurtuluşa götürmeyen, geçersizlikleri ispatlanmış yollardı. Daha ilk günden Türk burjuva sömürgeciliğinin ideolojik, siyasal, kültürel etkisine, komplolarına, Türk sosyal-şoven güçlerinin ideolojik-politik saldırılarına, işbirlikçi Kürt feodal-komprador güçlerinin ve Kürdistan küçük-burjuva reformist güçlerinin engellemelerine ve fiili saldırılarına maruz kalınmıştır. Bunlarla mücadele edilmiş, saldırıları boşa çıkarılmış, ulusal kurtuluş düşüncesi ve henüz gençlik karakteri taşıyan grupsal örgütlülüğü yaşatılmış ve geliştirilmiştir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, 1978'de PKK'nin kuruluşu ile yeni bir aşamaya vardı. Politik aşama ve Kürdistan proletaryasının toplumsal ve ulusal programına kavuşması, tarihi bir adım oldu. Bu adım halkımızın varlığını ortadan kaldırmayı amaçlayan Türk sömürgeciliğinin Kürdistan politikasının "Misak-ı Milli"nin, bilimsel sosyalizmi çarpıtan Türk sosyal-şovenizminin ve Kürdistan sorununu "Doğuya yol, su, elektrik" vb. reformist amaçlara indirgeyen, yasal dernek ve parlamentoculuk dışında birşey bilmeyen Kürdistan küçük-burjuva reformistliğinin, ilkel milliyetçi politikaların Kuzey-Batı Kürdistan'da iflası olmuştur. Türk sömürgeciliği bu tehlikeyi sezer sezmez gelişmeyi komplolarla ilk ulusal kurtuluş hareketi önderlerinden Haki KARER'in şehit edilmesi ardından gösterilen inanç ve kararlılık, proletaryanın ideolojik, politik, örgütsel öncülüğünde ulusal kurtuluş hareketinin mutlaka geliştirileceğini açık olarak herkese ilan ediyordu.

1978'le içine girilen süreç ulusal kurtuluş düşüncesi ve örgütlenmesinin emekçi yığınlara mal edilerek, yığınsal ulusal kurtuluş hareketine varılması dönemiydi. 12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesine kadar yaşanan süreçte, halkımız, ulusal kurtuluş bilinç ve mücadelesi açısından büyük ve tarihi gelişmeler yaşadı. Varlığı inkar edilen, birliği parçalanan, sınıfları son bireyine kadar bir sosyal kaosun içine çekilen, sömürgeci burjuva politikalar ve feodal-komprador yapı altında tutulan Kürdistan halkı ilk defa bu engelleri aşma gücünü göstererek ulusal kurtuluş hareketini geliştirdi.

Ulusal kurtuluş mücadelesi, Kuzey-Batı Kürdistan'ın dört bir yanına yayılmış, mücadelenin ideolojik, politik etkisi yurtsever yığınları kapsamış, şehirlerde işçi yığınları ve aydın-gençlik, kırsal kesimde köylülüğün yoksul dinamik kesimi siyasal ve silahlı mücadeleye çekilmiş, yüzyılların birikimi adeta birkaç yılda patlamış, fiili bir cepheleşme yaşanmış, ulusal kurtuluşun temel öncü gücü olan proletarya ve müttefikleri olan köylülük ve aydın-gençlik öz istemleriyle PKK önderliğinde örgütlenme ve mücadeleye seferber olmuştur. Bu savaşta Kürt hakim sınıfı, Türk sömürgeciliği ile birlik halinde halka ve öncüsüne saldırmış, arada bocalayan Kürt küçük-burjuva reformculuğu, mücadelenin sertleşmesiyle ayrışmaya uğramış, gittikçe düşmandan yana kaymışlardır.

Aynı dönemde Türk işbirlikçi-tekelci burjuvazisinin ekonomik, siyasal bunalımı doruğa ulaşmış, parçalı bir önderlikle de olsa, Türkiye devrimci-demokratik hareketi büyük gelişme göstermiştir. Ancak, önderliğin küçük-burjuva ve reformist karakteri bu güçlü halk potansiyeli ve muhalefetinin yenilmesine yol açmıştır.

İran'da halkın ve geniş emekçi yığınlarının direnişi ile ABD emperyalizminin güçlü bölge dayanağı Şahlık rejimini yıkmış, ardından İran, Irak hakim sınıfları arasında başlayan savaş, Kürdistan'da boşluk yaratmış, halk ayaklanmaları ve direnmeler baş göstermiştir. Doğu ve Güney Kürdistan'da önderliklerin feodal-burjuva ve küçük-burjuva karakteri, taleplerinin otonomi ile sınırlı olması, direnişlerin ulusal kurtuluş siyaseti ve savaşlarına dönüşmesi önünde temel etken olmasına rağmen, Kürdistan fiili bir savaş ve direnme alanı olmuş, ulusal kurtuluş savaşı ve ulusal birlik açısından tarihi bir döneme girilmiştir.

Varlığı Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesine ve bu statüsünün devam ettirilmesine dayanan Türk burjuva sömürgeciliği, 12 Eylül 1980'de faşist-askeri darbe yaparak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurmayı hedefledi. Ordusunu Kürdistan'a yığdı. Köylü, işçi ve diğer yurtsever kitleler üzerinde büyük bir faşist baskı ve ekonomik talan uyguladı. Rastgele katletmeler, kitlesel sürgün, işkence ve tutuklamalar geliştirildi. Faşizm, bunalım ve savaş masraflarını emekçi yığınlara yükleyerek, özel ekonomik politikası ile ekonomik yıkım ve sosyal kaos yarattı; var olanı derinleştirdi. Bu durum, halkımızla, Türk sömürgeciliği arasında var olan çelişki uçurumunu daha da derinleştirdi. İşçi ve köylü emekçi yığınları bu süreçten deneyli ve aklanarak çıktılar. Ulusal kurtuluşa inançlarını korudular. Faşizm, PKK'yi imha edemedi. PKK'nin tarihi zindan direnişleri, dağda, ovada, şehirdeki direnişleri, ve yurtdışındaki örgütsel-politik yetkinleşme ve direniş hazırlıklarıyla faşist imha sürecini aştı, süreçten aklanarak ve güçlenerek çıktı. Halkımız, ulusal kurtuluş savaşında reformculuğun geçersizliğini, küçük-burjuva örgütlerin uzlaşma, teslimiyet, ihanet, tasfiyecilik, mülteciler̄eşme ve milisleşme pratiklerinden iyi gördü. Reformculuk, teşhir ve tecrit edilerek, önemli oranda tasfiye oldu.

PKK, dönemin devrimci sorumluluğunu yerine getirdi. 1981 1. Konferansı ile toparlanma ve politik-örgütsel yetkinleşme sağlamanın yanında, emekçi halkımız faşist-sömürgeci baskı ve politikalar altındaki durumunu değerlendirdi. Örgütlenme ve mücadele taleplerini karşıladı. Yurtsever sınıfların ulusal kurtuluştaki siyasal ve savaş birliklerini ve desteklerini temel aldı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nin programını oluşturdu. Cephenin işçi-köylü-aydın ittifak bloku temelinde tüm yurtsever halk kesimlerinin siyasal ve savaş birliği olduğu gerçeğinden hareket etti. Kürdistan adına yola "çıkan" bütün politik güç ve örgütlere çağrı yaparak, halkın mücadele ve birlik talebinin yerine getirilmesine öncülük etti. Fakat halk gerçeğinden çoktan kopan, halkın yurtsever, devrimci gücüne inanmayan, silahlı direnişe düşmanlık yapan, reformcu amaçlar uğruna emperyalist güçlere yaslanmaktan çekinmeyen, Türk burjuvazisinin maskeli liberal kesimleri ile uzlaşma peşinde olan Kürt reformist küçük-burjuva örgütleri, PKK'nin dayanışma, cephe ve direniş çağrılarını olumsuz karşıladılar ve var güçleriyle gerçekleştirilmesini önlemeye çalıştılar. PKK, dönemin koşullarının uygunluğundan ve halkımızın mücadele ve tarihi birlik taleplerinden hareketle, politik ittifak ve dayanışma çalışmalarını Kürdistan'ın dört parçasına, sömürgeci politikanın Ortadoğu, Avrupa ve dünyanın öteki yerlerine dağıttığı Kürdistanlı kitlelere yaydı. Birliğin en üst örgütsel zemini olan **"Kürdistan Ulusal Kongresi"** platformunu hedefledi. Emekçi-yurtsever Kürdistanlılar dünyanın dört bir yanından tarihi direniş çağrısını ve hazırlıklarını coşku ile karşıladılar, desteklediler, onunla kaynaştılar. Bu zor dönemde, PKK'nin çağrısına uyarak onun öncülüğünde bilinçlenip örgütlendiler. Maddi ve manevi desteklerini artan bir oranda mücadeleye sunarak, faşist sömürgeciliğin tarihi oyununu bozarak ulusal yurtsever-devrimci bilinçle kavuşarak ulusal bağımsızlık mücadelesine katıldılar.

> Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel ögelerinden **"Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-Yekîtiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan (YKWK)"** program taslağından bölümler yayınlıyoruz.

PKK, 1982-II. Kongresi ile faşist imhayı, reformist-tasfiyeci saldırıları ve iç engellemeleri aşarak, ulusal kurtuluş direnişini ülke sathında örgütlemeye başladı. 15 Ağustos 1984 Atılımı, direnişin doruğu oldu. Bu tarihle halkımız, HRK'de somutlaşan ordu çekirdeğine kavuştu. Fiili yaşanan cephesellik 21 Mart 1985'te Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nin kuruluşu ile neticelendi. Çünkü, ulusal kurtuluş mücadelesi ideolojik ve politik olarak köylü, işçi gençlik ve emekçi küçük-burjuva yığınlarını sarmış, örgütsel, eylemsel etki köylerden başlayarak, ovalara, şehirlere, okullara, fabrikalara doğru yayılıyor ve zindanları kapsıyordu. Örgütlenmek ve mücadeleye atılmak bütün yurtseverlerin acil talebi olmuştu. İşçi, köylü, gençlik vd. yurtsever yığınlardan artan oranda sayı ERNK ve HRK görevlerine koşuyordu. Bu demektir ki, halkımız **Parti-Cephe-Ordu** silahına kavuşmuştu. Bağımsızlık mücadelesinin sesi, Kürdistan'ın diğer parçalarına yayıldı. Kürdistan sorunu, uluslararası platformlara olanca ağırlığı ile yansımaya, faşist Türk sömürgeciliğini teşhir ve tecrite başladı. Faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçileri özel savaş; milislik, pasifikasyon, komplolar, yoğun teşhir ve tecrit politikaları ile halkımızın bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünü durdurmaya çalıştılar. Kürt otonomcu ve küçük-burjuva örgütleri, Türk faşist sömürgeciliğinin en büyük yardımcıları oldular.

Faşist-sömürgeci zindanlarda 1981-82 sürecinde Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ gibi ulusal onuru korumanın ve devrimci direnişi yükseltmenin sembolleri olan önderlerini yitiren Kürdistan halkı, 1983'te halkımızın ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesinin yılmaz komutanı olan Mehmet KARASUNGUR'u şehit verdi. Onlarca zindan ve Ağustos '84 Atılımı şehidi ardından, 1986'da yitirilen ölümsüz komutan Mahsum KORKMAZ'la, şehitlerin manevi komutanlığına duyulan sorumlulukla ulusal kurtuluş direnişi yükseltildi: cephe ve silahlı mücadele yığınsallaşarak gelişti ve bu gelişmeler, 1986-PKK III. Kongresinde politik-örgütsel zirvesine ulaştırıldı.

III. PKK Kongresi, sağladığı politik, örgütsel sağlamlık yanında halkımızı ARGK'de somutlaşan ordu silahına kavuşturdu. ERNK'nin örgütlenmesine örgütsel, eylemsel açıklık getirerek, bütün Kürdistanlı yurtseverleri, sınıfsal mücadele birliklerinde örgütleyerek, ERNK'ye ve bunun askeri kolu olan ARGK'ye katılmaya çağırdı ve bu katılımın örgütsel araçlarını oluşturdu. Kongrenin bu tarihi kararı, ERNK'nin örgütlendirilmesinin önemini şöyle vurgulamaktadır:

"Önümüzdeki dönemde öncü devrimci çalışmaya bağlı olarak, kitle mücadelesinin hızlı ve geniş boyutlarda yaşanacağı, halkımızın ulusal kurtuluş için değişik biçimlerde ve çok geniş boyutlarda ayağa kalkacağı açıktır. Mevcut olan ve daha yüksek boyutlarda gelişecek olan bu kitle hareketini Ulusal Kurtuluş Cephesinde örgütlemek, birleştirmek, yönetmek, savaştırmak, halkın siyasal ordulaşması olan ERNK örgütlenmesini her alanda kurup geliştirmek, halkımızın bağımsız ve özgür geleceğini yaratabilmek için ertelenemez ve mutlaka başarılması gereken bir görevimizdir."

Kürdistan'da devrimci-yurtsever savaşın geliştirilmesinin, ordulaşan ve yekvücut savaşan bir halk gerçeğine ulaşmanın temel siyasal gücü olan cephe birliğine gidilirken, ERNK'nin örgütlenmesini engellemeye çalışan, buna karşıt olan işbirlikçi, teslimiyetçi, tasfiyeci, reformist, otonom anlayış ve tutumlar; bu durumdaki örgüt, kişi, grup ve çevreler halkımızın özgürlük davasının düşmanı görülerek, onlarla aktif bir mücadele içinde olunarak, mutlaka engel olmaktan çıkarılmaları gerekir. Cephesel direniş savaşımız, dağlardan başlayarak, köyleri, ovaları, şehirleri kapsayacak, temelinde silahlı mücadele ve bunun gerilla ve ayaklanma biçimleri olmak üzere, bütün siyasal mücadele biçimleriyle de sürecek, sömürgecilik ve işbirlikçilerinin ülkemiz üzerindeki her türlü varlığını hedefleyecektir.

Bu nedenle devrimci-yurtsever ulusal kurtuluş savaşımız, halkımızın yurtsever her ferdinin askeri, ekonomik, siyasal, kültürel olanak, güç, destek ve yeteneğinin değerlendirilip, örgütlendirildiği bir savaş olacaktır. Reformist-otonomist politikaların öne sürdüğü gibi, halkımızı kurtuluşa götürecek cephe birliği, halktan kopuk politika ve örgütlerin tepedeki birliği değil, tam aksine işçi, köylü, gençlik, esnaf vd. bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'dan yana bütün yurtseverlerin mücadelenin kızgın pratiği içindeki siyasal ve askeri birliğidir. Sömürgeci savaşla dağıtılan ulusal birlik, devrimci-yurtsever savaşla sağlanacaktır.

KÜRDISTAN İŞÇİ SINIFI

a) Tanım ve özellikleri

Kürdistan işçi sınıfı ağır sorunlarla ve tarihi sorumluluklarla dolu olarak doğdu. Kuzey-Batı Kürdistan'da, Türk kapitalizminin gelişmesine paralel olarak Kürdistan proletaryası gelişmeye başladı. Kürdistan proletaryası Kürt burjuvazisi ile bir çelişki içinde doğmadı. Daha çok, Kürdistan'daki Türk devlet işletmelerinde doğdu. Kürt kapitalizmi şartlarında değil, sömürgeci devlet kapitalizmi şartlarında ortaya çıktı. Bu nedenle, Kürt proletaryası, Kürt burjuvalarından hem erken doğdu, hem de sayı ve nitelik olarak ondan güçlü oldu. Türk sömürgeci kapitalizmine bağlı olarak Kürdistan'da tarımda kapitalistleşmenin başlaması, proleterleşmeyi daha da hızlandırdı.

Makinanın tarıma girmesi, büyük ölçüde işgücünün özgürleşmesine yol açtı. Özgürleşen işgücünün çok küçük bir kısmını kullanabilen devlet işletmeleri, geri kalan işgücünü çalıştıramadı. Sanayi alanlarında üretim kapitalizminin olmayışı, büyük bir işsizlik ordusunu doğurdu. Kırdaki yaşam koşulları, feodal baskı ve üretim güçlerinin durmadan çoğalıp, üretim yapacak işkolunu bulamaması işsizliği daha da azdırdı. Köylülüğün sosyal ayrışmanın ürünü olarak işçiliğe kitlesel kayışı ve topraktan kopuşu, göçe hazır hale gelmesi sadece sömürgeciliğin burjuva ekonomik politikasının sonucu değildi. Bu politika sosyal, kültürel, siyasal, askeri politikalarla bütünleştirilerek, Kürdistan'dan Türkiye'ye bir göç; adeta bir mecburi iskana dönüştürüldü. Bu uygulamanın askeri yönü gizli olduğundan, daha tehlikeli amaçlar güdüyor ve daha tehlikeli sonuçlar doğuruyordu. Çünkü sadece Türk burjuva ekonomisi için ucuz emek gücü yaratılmıyor. Bunun yanında ulusal-toplumsal bilincinden, örgütlenmesinden mahrum bırakılan bu yarı köylü emekçi yığınları en yoz siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik ortama çekilerek ulusal başkalaşıma tabi tutuluyordu. Türk burjuva sömürgeciliği, 1920-40 direnmeleri ve katliamları ardından bu defa "soğuk" katliamlar gerçekleştiriyor, kapitalist dönüşümle ulusal başkalaşımı tamamlamayı hedefliyordu.

Sömürgeci ve feodal-komprador düzenin bu politikasının doğal sonucu olarak Kürdistan'daki özgür işgücü, yabancı kapitalizm metropolleri için ucuz bir işgücü deposu hizmeti görmektedir. Sayıları milyonlara varan emekçiler, elverişli mevsimlerde Türkiye'ye gitmekte, orada kapitalizmin en tortu hizmetlerinde, düşük ücretlerle çalıştırılmaktadır. Türk sömürgeci kapitalizminin bir ayağı, Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü kaynakları üstünde yükselirken, diğer ayağı da Kürdistan emeği üzerinde yükselmektedir. Eğitimsiz olan, konut, sağlık vb. gibi büyük sorunları bulunan Kürdistan emekçileri köyden de tam kopamamaktadırlar. Şehirde iş bulamayınca çoğunlukla köye dönmekten başka çareleri bulunmamaktadır. Fakat köyde de kendisini besleyememektedir. Arada kalan yarı köylü emekçi yığınları kitlesel olarak işsizliğe, açlığa mahkûm olmaktadır. İşsizlik büyük bir lümpen kesimin doğmasına yol açmakta, yeni sosyal sorunlar gelişmekte, bu da her türlü yozluğun, ahlaksızlığın kaynağı olmaktadır. Kırıp dökmeye yatkın olan bu insanlar, eğitilip yönlendirilebilirse devrim saflarında savaşabilecekleri gibi çok ucuza satın alınarak karşı-devrimin malzemesi haline de getirilebilirler. Nitekim, bugün gerici, reformist, sosyal-şoven, hatta faşist akımlar tarafından kullanılmaktadırlar.

Kürdistan emekçileri sadece Türkiye metropollerine sürülmemekte, çok ucuz işgücü olarak, adeta köle statüsünde ve çoğunlukla kaçak olarak Ortadoğu Arap ülkelerine, Avrupa metropollerine ve dünyanın her tarafına sürülmektedir. Buralarda da rahat bırakılmamakta, üzerinde ekonomik sömürü, siyasal, sosyal ve kültürel her türlü insanlık dışı oyun oynanmaktadır. Türk burjuvazisi, işçi sınıfını ulusal kimliğinden uzaklaştırma politikasını, Avrupa emperyalist burjuvazisinin de ekonomik, sosyal politikalarıyla tamamlamak istemektedir. Avrupa metropollerinde mülteciliği politika haline getiren Türk sosyal-şoven sol güçleri ve Kürdistan otonom ve reformist güçleri, Türk burjuvazisi ve emperyalist burjuvaziden kalanı tamamlayarak, Kürdistan emekçilerinin üzerinde büyük bir ekonomik, ideolojik, politik tahribat geliştirmektedir.

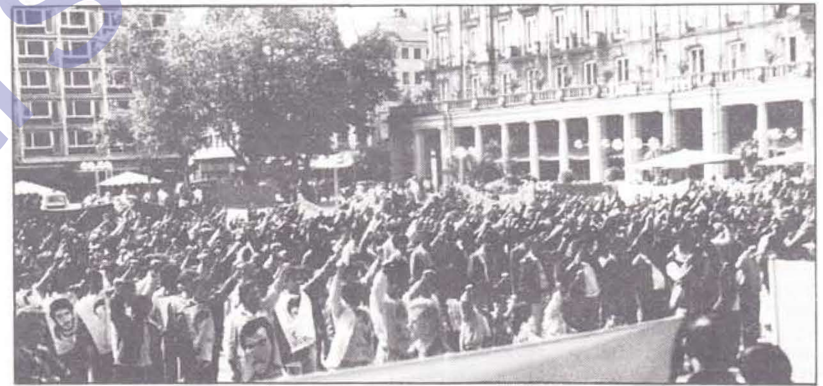
Türk sömürgeci burjuvazisi bunlarla da kalmamaktadır. İşçi sınıfını ulusun diğer emekçi sınıf ve tabakaları gibi ulusal ve kültürel haklarından yoksun kılması yetmiyormuş gibi, ekonomik, siyasal örgütlenmesini yasaklamaktadır. Bir yandan emekçilerin köylülükle bağlarından kaynaklanan ailecilik, mezhepçilik, yerellik, aşiretçilik etkilerinden tam kopmadıkları gerçeğini araç yapmakta, bu suni ayrımları derinleştirmeyi bir politika haline getirmekte, diğer yandan onları ya tümüyle örgütsüz bırakmakta, ya da tümüyle kendi politikasındaki ve denetimindeki sendikalarda Türkiye emekçilerine tabi kılmaktadır. Bundan başka, sömürgeciliğin boşluklarını sosyal-şoven ve Kürt reformist politikaları doldurarak, Kürdistan işçi sınıfının geleceği her yönüyle denetim altına alınarak kartılmaya çalışılmaktadır.

Emperyalizme bağımlı Türk burjuva sömürgeciliğinden ve onunla işbirliği halinde bulunan feodal-komprador düzenden en büyük zararı Kürdistan proletaryası görmektedir. Adeta bir göçmen hayatına alıştırılan, yarın için güvencesi bulunmayan proletarya, Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için bir mücadelede en çok çıkarı bulunan sınıftır. Ülkenin siyasal bağımsızlığı temelinde üretim güçlerinin geliştirilmesi ve kamulaştırılması, bütün Kürdistan emekçileri için tek kurtuluş yoludur. Sürekli göçe hazırlanmak, işgücünü en uzak diyarlardan en zor şartlarda ve en düşük ücretle satmak, ülkeyi yabancı kapitalizmin ve uşağı feodal-kompradorların insafına terketmek, kurtuluş yolu olmadığı gibi, çağdaş insanlık için en büyük suçtur.

Kürdistan proletaryası, içinde bulunduğu bütün elverişsiz koşullara ve ağır sorunlarına rağmen, Kürdistan toplumunun en devrimci sınıfıdır. Ona bu özelliğini veren, herhangi bir mülkiyet endişesinin olmayışı, aşiretçi-feodal ilişkilerden kurtulmuş olması, sürekli yükselen bir sınıf olması ve ülkenin bağımsız ve demokratik olmasından en büyük çıkarı bulunmasıdır.

b) Kürdistan işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş mücadelesi

Subjektif planda varolan bütün sorunlarına, bilinç ve örgütlenme yetersizliklerine rağmen, Kürdistan proletaryası, Kürdistan ulusal kurtuluş siyasetinin, örgütünün ve eyleminin oluşturulup geliştirilmesinde objektif zemin olmuştur. Proletaryanın ideolojik-politik, örgütsel öncülüğü olmadan, işçi-köylü ittifakı, ulusal kurtuluş cephesi ve savaşı geliştirilemez. Kürdistan proletaryası PKK ile ulusal-toplumsal kurtuluş programına ve örgütüne kavuşmuştur. Türk sömürgeci burjuvazisinin inkar ve imha politikalarını, Kürt feodal-kompradorların inkarcı ve uşak politikalarını, Türk sosyal-şovenist solunun bilimsel sosyalizmi çarpıtan ve inkarcı politikalarını, Kürt küçük-burjuvazisinin yurtseverliği çarpıtan uzlaşıcı, reformcu politikalarını, Kürdistan proletaryası ve halkı PKK'nin teorik, ideolojik, ekonomik, politik, örgütsel, kültürel, askeri-eylemsel mücadelesi ile aşmıştır. Ve ancak bu gelişmeyledir ki, Kürdistan proletaryası kendisi için ve diğer ezilen sınıflar için bir sınıf haline gelmiştir.

Ulusal kurtuluş yolunda bilinçli, örgütlü bir işçi sınıfı yenilmezdir

Kürdistan işçi sınıfı, daha ilk günden ulusal kurtuluş mücadelesinin örgütlenme ve eylemine coşku ile sarılmış, bütün maddi ve manevi olanaklarını sunmuş, saflarından yüzlerce öncü militan ve savaşçı çıkarmış, ulusal kurtuluş görevlerinin her kademesinde yerini almış, onlarca bağımsızlık şehidi ve yüzlerce tutuklu vermiştir. Proletaryanın toplu bulunduğu Batman, Ceylanpınar, Antep vd. Kürdistan şehirleri, ve tarımsal plantasyonlarda yığınsal olarak ulusal kurtuluş mücadelesine tabi olmuş, yığınsal siyasal eylemler geliştirmiş, şanlı gelişmelerin yaşandığı 1978-80 döneminde grev, boykot, işi durdurma, protesto, ekonomik talanı durdurma, yürüyüş vb. eylemleri birbirini izlemiştir. Proletaryanın bu yığınsal uyanışı ve eyleme kalkması diğer emekçi halk yığınlarının uyanması ve kitlesel eylemlerinin yükselmesine öncülük etmiştir. PKK öncülüğünde Kürdistan işçi sınıfı, Türk burjuvazisinin, Türk sosyal-şovenlerinin ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin sendikal tuzağını aşmış, buraları yığınsallaşmanın ve ulusal kurtuluş eylemini yükseltmenin bir alanı haline getirmiştir. Bununla da kalmamış, Türkiye metropollerinde bilinçlenmiş, ulusal kurtuluş eylemini desteklemiş, bu yolda olanaklarını ve gücünü sunmuş. Türkiye proletaryasının devrimci-demokratik mücadelesinde yeralmış, sosyal-şovenizmle olduğu kadar yerel milliyetçilikle de mücadele içinde olarak iki ülke devriminin mücadele dayanışmasında bileşke rolünü oynamıştır.

12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesinin baskı ve sömürü politikalarına en fazla işçi sınıfı maruz kalmıştır. Yığınsal olarak işsizliğe itilmiş, üzerindeki ekonomik sömürü ve hayat pahalılığı doruğa çıkarılmıştır. Bir de devrimci-yurtsever eyleminden dolayı üzerindeki askeri-siyasi baskı politikası artırılmıştır. Öldürülmüş, işkenceye alınmış, binlercesi tutuklanmıştır. Bütün bu baskı, sindirme, sürgün ve ekonomik sömürü politikalarına karşılık, Kürdistan proletaryası sınıf ve ulus onurunu korumuş, öncü ve direnişçi sınıf olduğunu göstermiş, bu politikalara karşı durmuş, faşizmin zindanlarında her türlü teslimiyet ve onursuzluğa karşı direniş önderlerinin izinde yürümüş, direnmiş, şehitleri bağrına basmıştır. Sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, başta Ortadoğu ve Avrupa olmak üzere dünyanın dört bir yanına dağıtılmış Kürdistan emekçileri PKK önderliğine bağlı kalmış, bu zor yıllarda bilinçlenmiş, örgütlenmiş, faşist imha, sosyal-şoven ve reformist tasfiyeciliğe karşı PKK'nin direnişi yaşatma ve geliştirme mücadelesinin yanında olmuş, her türlü maddi ve manevi olanağını gittikçe artan oranda bu yola sevketmiştir. 15 Ağustos '84 atılımına uymuş, mücadelenin gelişimine paralel olarak eğitimini yapmış, eylemini yükseltmiştir.

15 Ağustos 1984 ulusal kurtuluş atılımının, Kürdistan genellinde yolaçtığ örgütsel ve eylemsel kabarma işçi sınıfını da sarmış, Türk liberal burjuvazisi, Türk sosyal-şoven sol güçleri ve Kürdistan küçük-burjuva reformist güçlerin Kürdistan işçi sınıfını ulusal kurtuluştan uzaklaştırarak, reformist amaçlarla burjuvazinin kuyruğuna takma politikaları tümüyle boşa çıkarılmıştır. Ulusal kurtuluş hamlesini işçi yığınları sadece Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, dünyanın çoğu alanına dağıtılan Kürdistan emekçi yığınlarının ulusal kurtuluş güçlerini toplamayı ve mücadeleye kaldırmayı sağlamıştır.

1985'te ERNK'nin kurulması ve faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini imha amacıyla geliştirdiği özel savaşına karşı PKK önderliğinde Kürdistan halkının ulusal direnişi yaşatma ve geliştirme savaşında, Kürdistan işçi yığınları bilinç, destek ve mücadeleleriyle önemli rol oynamış; savaşın yükünü en çok çeken yurtsever köylü yığınlarının yanında olmuşlardır.

Faşist-sömürgeci imha politikaları altında durumu son derece kötüleşen Kürdistan işçi sınıfı, dağınık ve parçalı yapısına rağmen, örgütlü ulusal kurtuluş savaşının temel bir gücü olarak bu özelliğini korumuş ve güçlendirmiştir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi mücadelesinde bir politik-örgütsel zirve olan PKK III. Kongresi, işçi sınıfı-

Devamı 21. sayfada

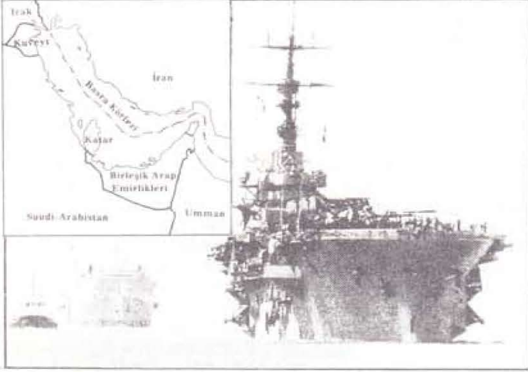
KÖRFEZ BUNALIMI ÇIKMAZDA

İran-Irak savaşının yanısıra, Basra Körfezi'nde baş gösteren bunalım da çözümsüzlüğünü devam ettirmekte. Geçtiğimiz ay içerisinde Körfez'de zaten sıcak olan rüzgarı daha da ısıtan gelişmeler meydana geldi. ABD ile İran arasında karşılıklı olarak sürdürülen kılıç bileme işlemine Fransa ve Suudi Arabistan da birer kılıç alarak katılmaya başladılar. Şimdilik, durumu şöyle izah edebiliriz: Taraflar kılıçlarını keskinleştirmekle meşguller.

Körfez'deki bunalım, Suudi Arabistan'ın Mekke şehrinde gösteri düzenleyen İranlı hacıların üzerine polislerin ateş açması ve 500'den fazla kişinin ölmesi ve bir o kadarının da yaralanması üzerine daha da tıkandı. Şimdi bu gelişmelerin neler olduğunu ve nasıl bir sonuca yol açtığını birlikte inceleyelim.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin daimi üyeleri olan SSCB, ABD, Fransa, İngiltere ve Çin'in hazırladığı, İran-Irak savaşını durdurmaya ilişkin barış paketi açıklandı. İran tarafından kabul edilmeyen bu önerilerin fazla bir sonuç yaratamayacağı şimdiden belli oldu. BM Güvenlik Konseyi tarafından oybirliği ile kabul edilen karar metninde, Irak'ın savaşı başlatan taraf olarak belirtilmemesi İran'ın büyük tepkisine yol açtı. Anlaşmaya uymayan tarafa silah ambargosunu öngören karar metninin bu maddesinin öyle fazla bir fonksiyonu olmayacağı çeşitli ülke temsilcileri tarafından belirtilmekte. Çünkü, hem İran ve hem de Irak olsun çeşitli yollardan ve ülkelerden silah ihtiyaçlarını fazlası ile karşılayabilmekte.

Bu planın sonuçsuz kalması ardından gözler yine Körfez'in sıcak rüzgarlarına çevrildi. Körfez'de İran, ABD Arap gericiliği ile karşı karşıya gelmiş durumda. Şimdiye kadar, daha çok işbirlikçi rejimler eliyle İran'ı çember içine almaya çalışan ABD, bu rejimlerin İran karşısında tutunamaması sonucu, direkt kendisi devreye girdi. İran-Irak savaş bölgelerinde ise çatışmalar yoğun bir şekilde devam etmekte. Henüz bir taraf, kesin sonuca gitme aşamasına varmamış olsa da, İran son zamanlarda birçok cephede Irak birliklerine ağır kayıplar verdirdi. Burdan çıkan bir sonuç ise, Irak'ın ağır ağır tehlikeli bölgeye doğru sürüklendiğidir. İşte bunun da etkisi ile olacak ki ABD, Arap gericiliği ve bazı Batılı emperyalist devletler İran'a karşı daha fazla baskı yapmaya başladılar.

Savaş kışkırtıcısı ABD'nin gemileri Basra Körfezi'nde

Son aylar içerisinde, Fransa-İran ilişkilerinde belli bir düzelme gözle görülmeye başladı. Ancak geçtiğimiz ay yaşanan gelişmeler her iki tarafı başa getirmekle kalmadı, daha da gerilere sürükledi. İran'ın Paris Elçiliğinde görevli bir diplomatın, Fransız polisi tarafından sorguya çekilmek istenmesi ile başlayan olaylar karşılıklı olarak ilişkilerin kesilmesine kadar vardı. İran, Elçiliğinde görevli olan diplomatın sorguya çekilemeyeceğini belirtti. Buna karşın Fransız hükümeti ise, bu kararında diretti. Giderek sertleşen sözlü düellonun ardından karşılıklı olarak elçilikler polis kordonu altına alındı. Çeşitli biçimlerde yürütülen görüşmeler sonuç vermeyince, Fransa hükümeti İran ile diplomatik ilişkilerini kestiklerini açıkladı. Şu anda her iki ülkenin elçiliklerinde görevli olan diplomat ve memurlar, karşılıklı olarak elçilik binalarında tutulmaktadırlar. Yapılan görüşmelerse henüz şu ana kadar sonuç vermedi.

İran ile diplomatik ilişkileri, Irak'a sunduğu askeri, ekonomik ve siyasi destek ile zaten bozuk olan Fransa'nın düzeltme umutları da böylece yeniden bir hayale dönüştü. Bunun üzerine, Fransa hükümeti deniz kuvvetlerine bağlı ve içinde Clemeancau uçak gemisinin de bulunduğu askeri bir filoyu Basra Körfez'ine doğru yola çıkardı. Emperyalist devletlerin sık sık diline doladıkları uluslararası hukuk kurallarını kullanmak, bu kez Fransa hükümetine nasip oldu. Başbakan Chirac yaptığı bir açıklamada, *"Uluslararası hukuk kuralları çerçevesinde Fransa devletinin haklarını korumak için filonun denize açıldığını"* belirtti. Filonun rotası tam olarak açıklanmamakla birlikte şu anda Kızıldeniz'den Hint Okyanusu'na geçmiş olması gerek. Büyük ihtimalle Basra Körfezi'ne veya buraya yakın bir yere gidecektir.

Bu sürede ortaya çıkan diğer bir sorun ise, Basra Körfezi'nde Hürmüz Boğazı üzerinden deniz taşımacılığı ile yürütülen petrol ticaretinin devam ettirilmesine yönelik ABD çabasıdır. İran geçtiğimiz aylar içerisinde Irak, Kuveyt başta olmak üzere, diğer Arap gerici devletlerine ait petrol tankeri ve diğer ticaret gemilerinin Hürmüz Boğazından geçmesine müsaade etmeyeceğini açıkladı. Bundan önce de çeşitli biçimlerde gerek İran tarafından olsun, gerekse de Irak tarafından olsun, petrol tankerleri ve ticaret gemilerine karşı çeşitli saldırılar düzenledi. Karşılıklı olarak, birbirlerinin ticaret yapma imkanlarını ortadan kaldırmaya çalışan İran ve Irak, savaşın diğer bir cephesini ise, Basra Körfezi'nde açtılar.

İran'ın bu açıklamayı yapmasından sonra, Kuveyt ABD'ye çağrı yaparak, yardımda bulunmasını istedi. SSCB'nin Kuveyt gemilerinin kendi bandırası altında taşımacılık yapabileceğini açıklamasından sonra Kuveyt, eğer ABD'den yardım almazsa bu öneriyi kabul edeceğini açıkladı. Bunun üzerine, ABD de Kuveyt'in petrol taşıma tankerlerinin kendi bandırası altında seyahat edebileceğini açıkladı. Ayrıca bu tankerlere karşı herhangi bir saldırının gelmemesi için, savaş gemilerinin de eşlik edeceği ABD tarafından açıklandı.

Temmuz ayının son haftasında, Dubai'de Amerikan bayrağı çekilen ve isimleri değiştirilen tankerler, boş olarak Hürmüz boğazından geçtiler. İran tarafından herhangi bir saldırının yöneltilmediği tankerler, Kuveyt'e doğru yol alırken, 140 bin tonluk dev Briction tan-

Devamı 22. sayfada

Cenevre Barış Görüşmeleri, Yeni Sovyet Önerileri ve Nükleer Barış

Çağımızda insanlık için ciddi bir tehlike oluşturan nükleer silahların yeryüzünden kaldırılmasına ilişkin olarak, ABD ve SSCB arasında yürütülen barış görüşmelerinde yeni bir aşamaya varıldı. Nükleer barış umutlarının birden arttığı bu aşamada, ABD ve SSCB görüşmecileri arasında Cenevre'de sürdürülen görüşmelerde belli konular üzerinde görüş birliğine varıldığı söylenmekte. Ancak, nükleer barışın hemen kısa bir süre içerisinde gerçekleşmesinin de beklenmemesi gerektiği belirtilmektedir.

ABD Başkanı Ronald Reagan ve SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov arasında 1985 Cenevre, 1986 Raykjavik görüşmelerinde, bilindiği gibi herhangi bir sonuç alınmış değildi. Buna rağmen her iki ülkenin temsilcileri Cenevre'de görüşmelerini devam ettirdiler. Sovyetler Birliği geçtiğimiz aylar içerisinde bu görüşmelere yeni önerilerle gitti. Bütün orta menzilli nükleer füzelerin tahrip edilmesini isteyen Sovyet önerisine karşı, ABD'de olumlu yanıt verince, nükleer barış umutları birden arttı. Hatta önümüzdeki yılbaşında, Amerika'da yapılacağı söylenen (ama henüz kesinleşmiş değil) Reagan ve Gorbaçov görüşmesinde bir antlaşmanın imzalanacağından bile bahsedilmeye başlandı. "Çifte sıfır" diye de anılan bu öneriler üzerinde taraflar anlaşmaya şimdilik meyilli görülüyorlar.

Barışa çok yakın olunduğu kabul edilen bir anda, mesafenin daha bir hayli uzak olduğu ortaya çıktı. Emperyalizmle Sovyetlerin yürüttüğü barış görüşmelerinde, ABD'nin sürekli bir biçimde işleri çıkmaza soktuğu açık bir gerçek. Sovyetlerin bu konuda içerisine girdiği önemli zaaflardan yararlanarak, barış maskesi altında savaş kışkırtıcılığı yapan ABD'nin bu yüzü bugün daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Emperyalist devletlerin barışın güvenilmez bir tarafı olduğu bu gerçekler ışığı altında daha iyi bir şekilde görülmektedir.

Bu nedenle orta menzilli bütün nükleer silahların kaldırılmasına evet diyen ABD ve SSCB arasında, yeni bir pürüz ortaya çıktı. ABD, Batı Almanya'da konumlandırılmış olan Pershing-1A füzelerinin görüşme konusu yapılmamasında diretiyor. Buna gerekçe olarak, füzelerin rampalarının ve iticilerinin Almanya'ya ait olması ve bu ülke tarafından konumlandırılmasıdır. Ancak, füzelere yerleştirilen nükleer başlıklar ABD'ye aittir.

Bu durumda, bu sorun çözülemediğinden nükleer bir barış imzalama meselesi de gerçekleşememekte. Sovyetler Birliği ise, füzelerin görüşme konusu yapılmasında ısrar ediyor. Bunun için ileri sürdüğü iki gerekçe var. Birincisi, füze başlıkları ABD'ye ait, bu da görüşme konusu için yetiyor. İkincisi, Almanya'nın II. Dünya Savaşı sonrası imzalanan uluslararası bir antlaşma sonucu nükleer silah edinme hakkı, hukuken de bulunmamakta. Bunların yanısıra, SSCB yeni nükleer ülkeler yaratılmaması gerektiğini de belirtiyor. SSCB Dışişleri Bakanı Edward Shewardnadze, Cenevre'de yaptığı bir konuşmada, bütün bu konulara değindi. Shewardnadze, ayrıca Pershing-1A füzelerinin Almanya'da kalması karşısında benzer füzelerin Doğu Avrupa ülkelerine de yerleştireceklerini açıkladı. Gözlemciler tarafından oldukça sert bulunan konuşma karşısında ABD'nin tavrında herhangi bir değişiklik meydana gelmiş değil.

Başlangıcından beri bir tıkanma içerisinde olan barış görüşmeleri, anlaşma sağlamanın beklendiği bir dönemde, yeniden çözümsüzlük içine girdi. Sovyetlerin bütün önerilerine karşın, ABD'nin takındığı tutum barış umutlarını karartan bir yaklaşımdır. Zaten emperyalizmden daha fazlası da beklenemez. Reagan'ın bir yandan savaşı körükleyip diğer yandan barış masasında antlaşma sağlaması beklenemez. ABD emperyalizmi birçok ülkeden kovuldukça savaş kışkırtıcılığına daha fazla ağırlık vermektedir. Bu görüşmeler, ABD'nin gerçek yüzünün bir kez daha açığa çıkarılması için yararlı olmuştur. Ama diğer yandan, sadece emperyalizme karşı mücadeleyi bununla sınırlamak, tehlikeli sonuçları bağrında taşıyan bir girişimdir. Ancak, insanlık için ciddi bir tehlike oluşturan nükleer silahlara karşı SSCB'nin alternatifsiz kalması da iyi bir durum olmaz. Görüşmelerin bundan sonraki aşaması, birçok şeyi açığa çıkaracak düzeyde.

Sri Lanka'da Barış Sağlandı

Sri Lanka'nın (Seylan) Kısa Tarihi

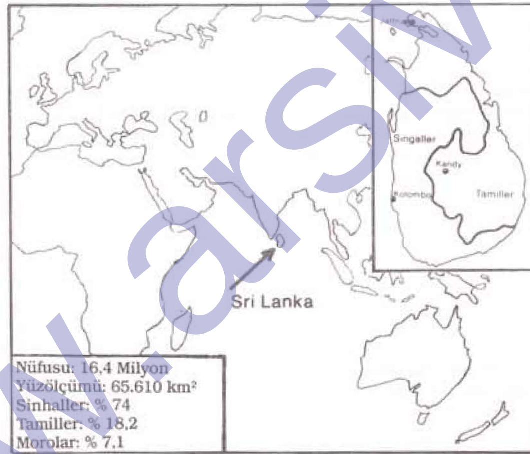
Seylan adasının tarihi M.Ö. 1000 yıllarına kadar uzanır. Seylan adasına ilk kez Portekizliler gelir. Portekizliler 1505'te ada üzerinde hakimiyetlerini kurarlar. Daha sonra Hollandalılar ile Portekizliler arasında adaya hakim olmak için, yoğun bir savaş yürütülür. Bu savaştan Hollandalılar galip çıkarlar ve adayı 1658'de ele geçirirler. Bu kez İngilizler devreye girerler. 1796'da denetim İngilizlerin eline geçer. 1802 yılında ise, adanın denetimi tümden İngilizlerin elinde toplanır. 1948 yılında İngiliz Milletler Topluluğu'na üye edilen Sri Lanka, iç işlerinde bağımsız olmasına rağmen, dışta tamamıyla İngiltere'ye bağımlıydı.

1972 yılında Sri Lanka'da komünistlerin önderliğinde bir ayaklanma meydana gelir. Ancak ayaklanma başarıya gidemeyerek yenilgiye uğrar. Bunun üzerine İngilizler adadan çekilmelerine rağmen, yeni tip bir sömürgeciliği geliştirmeye çalışırlar. Sri Lanka halen İngiliz Milletler Topluluğu'nun üyesidir. Adı Sri Lanka olarak değiştirilen Seylan, emperyalizme bağımlı bir ülke durumundadır.

Sri Lanka, ekonomik kaynaklar bakımından da zengin olan bir ülkedir. Bu nedenle yüzyıllardır, emperyalizmin iştahını kabartan bir alandır. Çeşitli kıymetli madenlerin çıkarılmasının yanısıra, toprağı da tarıma elverişli olan bir ülke durumundadır. Pirinç, Hindistan cevizi, kahve, tütün, kakao ve çay başlıca tarım ürünleri arasındadır. Ayrıca Sri Lanka'da altın, grafit, yakut vb. değerli maden ve taşlar da çıkarılmaktadır.

Uzun bir süredir, Seylan adasında iktidarı elinde bulunduran Sinhallere mensup hükümet ile Tamil halkını temsil eden çeşitli örgütler arasında devam eden çatışmalar, barışın sağlanması ile, bu ayın başlarında sona erdi. Hindistan Başbakanı Raciv Gandi ile Sri Lanka Devlet Başkanı Junius Richard Jayawardene arasında yapılan görüşmelerden sonra ateşkes imzalandı. Ateşkes antlaşması imzalanmadan önce, Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları adlı örgütün lideri ile de bir görüşme yapan Raciv Gandi, daha sonra barış antlaşmasını imzalamak için Sri Lanka'nın başkenti Kolombo'ya (Sri Jayawardenepura) gitti. Burada yapılan görüşmeler ardından, ülkenin doğu ve kuzey bölgelerinde çoğunluğu temsil eden Tamillere özerklik verilmesi kabul edildi. Hindistan, antlaşmanın tam olarak uygulanmasını denetlemek amacıyla garantör devlet statüsünde, adanın doğu ve kuzey bölgelerinde asker bulunduracak. Sri Lanka hükümeti antlaşmanın yürürlüğe girmesi için, gerillaların silahlarını teslim etmesini şart koştu. Bu şartın gerilla grupları tarafından kabul edilmesi sonucu, barış antlaşması imzalandı.

Barış antlaşmasının imzalanması ile birlikte, Tamil halkı içinde en büyük gerilla grubu olan Tamil Kaplanları'nın nasıl bir tavır takınacağı belli bir süre merak konusu oldu. Antlaşma maddeleri üzerinde başlangıçta herhangi bir açıklama yapmayan bu örgüt, daha sonra liderlerinin de katıldığı bir mitingte antlaşmayı kabul edeceklerini açıkladı. Barış antlaşmasının imzalanması ardından, şimdiye kadar bir çatışma meydana gelmedi. Hindistan'ın sayısı 5000'e varan askeri birliği şu anda adanın doğu ve kuzeyinde konumlandırılmış durumda. 5 Ağustos'dan itibaren silahlarını teslim etmeye başlayan gerillaların halen bu işlemi sürdürdükleri bildirilmektedir. Sri Lanka hükümeti, ayrıca bir de tüm siyasi hükümlüler için bir af çıkardı. Siyasi hükümlülerin tümünün de serbest bırakıldığı gelen haberler arasında.

Ülkede imzalanan barış antlaşmasına bazı Sinhallerin tepki duyduğu görülmektedir. Hatta yer yer çatışmalar da meydana gelmektedir. Nitekim, Sinhal halkına mensup bir asker şeref kıtasını denetleyen Hindistan Başbakanı Raciv Gandi'ye saldırdı. Saldırıdan yara almadan kurtulan Gandi, bir kışkırtmanın var olduğundan bahsetti. Bu nedenle Sri Lanka'da imzalanan barış antlaşmasının ne kadar kalıcı olacağı merak konusu. Çünkü, Tamil halkının ateşkese uymasına rağmen, ırkçı Sinhallerin buna ne kadar uyacakları şimdiden kestirilemeyen bir konu.

Beş yıldır, yoğun bir şekilde devam eden çatışmanın durdurulması, şimdilik adaya sükuneti getirmiş durumda. Bundan sonrası ne olacak veya olaylar nasıl gelişecek? Bütün bunların sonuçlarını önümüzdeki günlerde göreceğiz. Birçok gözlemcinin yaptığı değerlendirmelere göre, Tamillerle yapılan barış antlaşması, Sri Lanka Devlet Başkanı Jayawardene'nin son şansı. Ancak, bu şansını nasıl kullanacağı, önümüzdeki günlerde daha da açığa çıkacak. Antlaşma bu şekliyle devam eder ve gerçekten bir barış sağlanırsa, Devlet Başkanının kendisine karşı yürütülen muhalefeti etkisiz kılacağı söylenmekte. Aksi taktirde ise, sonucun aleyhine dönebileceği belirtilmekte.

Barış antlaşmasına karşı ırkçı Sinhaller tepki duyarken, Tamil halkının ise temkinli yaklaştığı görülmekte. Mevcut durumun bir müddet daha böyle devam edeceği, ancak giderek durumun daha da normale dönüşeceği, genel kanıyı oluşturmakta.

Doğu ve kuzey bölgesi, bir eyalet haline getirilmiş durumda. Yakında seçimlerin de yapılacağı söylenmekte. Seçimlere en büyük gerilla örgütü olan Tamil Kaplanları'nın yanısıra, diğer gerilla gruplarının da katılacağı belirtilmektedir. Tamil Kaplanları örgütünün lideri yaptığı açıklamada, kendisinin seçimlere katılmayacağını belirtti. Ayrıca, kendisine teklif edilen, doğu ve kuzey eyaleti bakanlığını da kabul etmediğini açıkladı.

Hindistan'ın garantör devlet olarak asker bulundurmasının, barış antlaşmasının tamamıyla yürürlüğe girmesi ile son bulacağı açıklanmakta. Fakat bu konuda, henüz kesin bir tarih açıklanmış değil. Sri Lanka, şimdilik barışı sağladı. Bunun uzun vadeli mi, yoksa kısa vadeli mi ya da kalıcı mı olacağı önümüzdeki dönemde belli olacak.

Orta Amerika Barışı, Nikaragua ve Contralar

Orta Amerika ülkeleri olan Kostarika, El Salvador, Honduras, Guatemala ve Nikaragua devlet başkanları bu ayın başlarında Guatemala'da bir doruk toplantısı düzenlediler. Orta Amerika'da halen her ülkede devam eden iç savaşları veya çatışmaları durdurmayı amaç edinen barış görüşmelerinde, 7 Ağustos günü yapılan bir açıklama ile antlaşmaya varıldığı belirtildi.

5 ülkenin devlet başkanlarının imzaladığı antlaşmaya göre, her devlet kendi ülkesinde iç çatışmaları 90 gün içerisinde sona erdirecek. Barış antlaşmasının sağlanması için, her ülke hükümeti çeşitli reformların gerçekleştirilmesini de sağlayacak.

Orta Amerika ülkelerinden Kostarika, El Salvador, Honduras ve Guatemala'da mevcut yeni-sömürge rejimlerine karşı gerilla mücadeleleri bulunmaktadır. Barış antlaşmasının açıklanması ardından gerilla hareketlerinden şu ana kadar herhangi bir tepki gelmiş değil. Ancak, antlaşma maddelerinin yürürlüğe konması ardından çeşitli tepkilerin yoğunlaşacağı kesin.

Her ne kadar bu antlaşma sözkonusu bütün ülkeler için belli bir önem taşısa da, esas olarak Nikaragua Sandinist yönetimi için önemli bir başarıdır. Nikaragua için bu antlaşma neden bir başarı olarak kabul edilebilir? Şimdi bu konuyu biraz açmak istiyoruz.

Nikaragua geçtiğimiz temmuz ayı içerisinde devrimin yeni bir yıldönümünü daha kutladı. Sandinist cephe liderliğinde bağımsızlığını kazanan ve demokratik bir gelişme yolu izleyen Nikaragua'ya karşı daha ilk günden ABD emperyalizminin kışkırtmaları gelişti. Bugüne kadar da ABD, Contra diye adlandırılan bu karşı-devrimci birliklere milyarlarca dolar silah yardımı verdi. Kostarika ve Honduras topraklarında CIA denetiminde eğittiği bu birlikler vasıtası ile ABD, Nikaragua yönetimini baskı altında tutarak boyun eğdirmeye çalıştı. Ancak günümüze kadar, bu konuda herhangi bir başarı da sağlamış durumda değil.

Geçtiğimiz günlerde, ABD Devlet Başkanı R. Reagan, şartlı bir barış önerisi ortaya atarak, eğer bunu Nikaragua yönetimi kabul ederse, Contralara verilecek olan 150 milyon dolarlık yardımdan vazgeçeceklerini açıkladı. Öneri, Nikaragua'da bütün muhalefete özgürlük tanınması ve bunların hepsinin katılacağı serbest seçimler ve Contralar ile yapılacak barış görüşmeleri ve daha birkaç maddeden oluşuyor.

Kabul edilmez bir durumda olan bu öneriye karşı, Kostarika Devlet Başkanının önerisi ile Guatemala'da bir araya gelen 5 Orta Amerika ülkesi, hiçbir ülkenin bölgeye müdahale etmemesi ve içişlerine karışılmaması koşulu ile bir antlaşma metninde hemfikir oldular. Bu antlaşma aynı zamanda Reagan'ın planının boşa çıkarılması anlamına da gelmektedir. BBC'nin Orta Amerika muhabiri yaptığı bir değerlendirmede antlaşmayı Sandinist iktidarın bir zaferi olarak niteledi. Böylece, ABD'nin Sandinist yönetim üzerinde yürütmek istediği baskı politikası da boşa çıktı. Öteden beri Contralara yardımı kısmaya çalışan Kongre üyeleri, bundan böyle bu antlaşmanın bir sonucu olarak Reagan iktidarı üzerinde baskılarını daha da artıracaklar.

Bu gelişmeler ardından, Contralardan ilk tepki geldi. Kostarika Devlet Başkanına gönderdikleri bir mektupta, Nikaragua'nın antlaşma metnine uyup uymayacağını kesin olarak görene kadar bekleyeceklerini belirttiler. 90 günlük sürenin bitimi ardından kesin kararlarını vereceklerini açıklayan Contraların, esasta ise ABD emperyalizminin yeni planlarını bekledikleri inkar edilmez bir gerçek.

ABD'nin Nikaragua'ya karşı önemli bir koz olarak elinde tuttuğu Contralardan öyle kolayca vazgeçmeyeceği açık. Ancak, Nikaragua hükümeti de daha fazla tavizlere yanaşmayacaktır. Çünkü bu durumda iktidarı da tehlikeye girecektir. ABD, Nikaragua hükümetinin Contralarla görüşmesinde ısrar ediyor. Nikaragua ise, ateşkesin sağlanması için direkt ABD ile görüşmelerden yana. Bu sorunun çözümlenmesi, ateşkes görüşmelerinin nasıl bir seyirde ilerleyeceğini de ortaya çıkaracaktır.

ABD'nin baskı politikasına karşı, Nikaragua hükümeti şimdi önemli bir manevra olanağına sahip durumda. Bunun ne sonuçlar getireceği önümüzdeki 2-3 ay içerisinde daha da açığa çıkacak. Ancak uluslararası alanda emperyalist yüzü iyice açığa çıkmış olan ABD'nin Nikaragua'dan vazgeçmemesi, sorunu daha da boyutlandıracaktır. Contralar, barış antlaşmasını kabul etmese de bundan yine zararlı çıkacak olan kendileridir. Çünkü Nikaragua halkı, bu durumda zaten var olan desteklerini daha fazla Sandinistlerin yanında toplayacaklardır.

★

Dünya Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Kürdistan'da şiddetlenen ve yaygınlaşarak gelişen gerilla savaşı, yurtdışında da etkisini sürdürmekte. Kürdistan'daki gelişmeler, buna karşı TC'nin derinleşen çıkmazı ve mücadelemizi önlemeye yönelik sömürgeci Türk devletince başvurulan çeşitli yöntemler Avrupa basınında da işlenen güncel konulardan biri durumunda.

Özellikle son dönemlerin en etkin belli başlı eylemlerinden olan Pınarcık, Yuvalı ve Peçenek eylemleri sonrasında, Kürdistan'daki gelişmeler dünya basınının günlük haberleri arasına girdi. Buna karşın sömürgeciler, ulusal kurtuluş savaşımızın dış dünya ile bağlantılarını kesmek için yoğun bir diplomatik ilişki yürütmeye başladılar. Ve faşist Türk devleti yurtdışındaki tüm temsilcilik ve kuruluşlarını harekete geçirmekle birlikte, emperyalist müttefiklerine de bu konuda rol atfetti. Hatta uluslararası alanda tanınmış birçok gazeteye paralı ilanlar verdiler. Tam sayfa olarak verilen ilanlarda ulusal kurtuluş mücadelemize karşı alçakça saldırılmakta ve direniş eylemlerimizi, kendi katil yüzlerini gizlemek için katliam diye nitelendirmekteler. Böylesi bir örnek, dünya tarihinde ilk kez yaşanıyor. Mücadelemizi önlemede yetersiz kaldığından ve gücünün de yetmeyeceğinden harekete yardım dilemekte. Emperyalist dostlarının dışında, çelişkiler içerisinde olduğu ülkelerden de bu konuda destek sağlamak için, sözkonusu ülkelere tehdit savurmakta ve varsa elinde bir koz onu kullanmaya çalışmakta. Ancak bu yönlü faaliyetlerini büyük bir gizlilik içerisinde sürdürmektedir. Fakat, Kurtuluş Ordumuzun ölümcül darbe vuran eylemleri, TC'nin bu yönlü faaliyetlerini birer birer açığa çıkarmaktadır. Uluslararası alanda politik gelişmelere ilgi duyan kişi ve kuruluşlar, sömürgecilerin bu yönlü faaliyetlerine tanık olmakta ve yorumlamaktadırlar.

Faşist kukla Başbakan T. Özal'ın Suriye gezisi, içerisinde bakanların, emniyet ve MİT yetkililerinin yer aldığı kalabalık heyetle gerçekleştirildi. Büyük bir hazırlık sonrası gerçekleşen bu gezi hakkında, Danimarka'da yayınlanmakta olan, 23.07.1987 tarihli Politiken gazetesi *"Türkiye, Suriye ile anlaşmak istiyor"* başlıklı yazıda şu yoruma yer veriyor:

"Türk Başbakanı Turgut Özal'ın geçen hafta sonunda gerçekleştirdiği Suriye ziyareti, 8 Temmuz'da Kürt isyancılarının sınıra yakın bir Kürt köyünde gerçekleştirdikleri eylem sonrasına tekabül etmesi sürpriz bir gelişmeydi...

"Eylem, Mardin bölgesinde bir dizi eyleme bağlı olarak ve Türk Başbakanı Turgut Özal'ın bölgeye yapmış olduğu ziyaret ve bölgede barış ve sükuneti vaadettiği bir sırada gerçekleşmişti."

Artık TC'nin yaklaşan sonu ve Kürdistan'daki gerilla savaşı karşısında içerisine girdiği çaresizlik, uluslararası alanda gün geçtikçe daha da yagınlaşmakta. Mücadelemizin varmış olduğu boyutlar ve bu durumun TC için yaratmış olduğu ciddi tehlike, yabancı basında işlendiği gibi, emperyalist devletler de durumun ciddi bir tehlike arzettiğinin farkındalar.

Emperyalizmin jandarmalığını yapan ABD'nin, Dışişleri Bakanlığınca "Türkiye'deki İnsan Hakları" konusunda, Senato ve Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komisyonlarına sunulan raporunda şunlar aktarılmaktadır.

"Türk Hükümeti, Güneydoğu ve komşu ülkelerde üslenen silahlı Kürt gerillalarının ayaklanmasını bastırmaya çalışıyor. Sıkıyönetim altındaki beş bölge de, Kürtlerin yaşadığı bölgeler ve bu bölgeler aynı zamanda da ayaklanmanın merkezi durumunda. Hükümet yetkilileri ve muhalefet Kürt ayaklanmasını dış etkilere ve bölgenin kötü ekonomik durumuna bağlıyor ve bu görüşten hareketle de hükümet, bölgeyi kalkındırma politikası izliyor... Hükümet, her şeye rağmen, Kürt etnik kimliğinin kabulüne ısrarla karşı çıkıyor ve bunu önleyici tedbirler alıyor..." (Aktaran Milliyet, 28 Temmuz 1987)

Görüldüğü gibi Türkiye'nin en yakın destekçisi, koruyucusu ABD emperyalizmi, PKK ve mücadelesinin bölgede oynadığı rol, otoriter güç durumuna yükselmesi karşısında tedirgin durumda ve duruma teşhis koymaya çalışmakta.

"Bağımsız Bir Kürdistan için Mücadele" başlığıyla, Fün adasında yayınlanan yüksek tirajlı Fyens Stiftstidende gazetesi, mücadelemize ilişkin şöyle bir değerlendirme sunuyor:

"Türkiye'nin doğusundaki şehirlerde iç savaş şiddetleniyor. Özellikle Türkiye'nin doğusundaki Hakkari şehrinde gerçek bir iç savaş yaşanıyor. Bu savaş 1984'ten bu yana Kürt savaşçıları ve Türk askerleri için yüzlerce kişinin hayatına mal oldu. Onbinlerce Türk askeri, sürekli İran ve Irak sınırlarındaki dağlık kesimde sert bir mücadele içerisindedir... Ayrılıkçı Kürtlerin bağımsız bir Kürdistan mücadelesinde 600'e yakın asker, sivil ve partizan öldü.

"...Birçok askerden oluşan Türk birlikleri makinalı tüfek ve projektörlerle bütün gece partizanların köylere ve şehirlere ani ve beklenmedik saldırılarını önlemeye çalışıyorlar."

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının, dünya ilerici-demokratik kamuoyunda yakından tanınır bir seviyeye ulaşması, sömürgecilerin yurtdışında yürüttüğü mücadelemizi karalama kampanyası önünde aşılması zor duruma gelen bir engel konumunda. Mücadelemiz geliştikçe sömürgeci Türk devletinin gerçek yüzünün açığa çıkarılması, barbar karakterinin teşhir edilmesi, onun serbest hareket olanaklarını büyük oranda kısıtlayıcı bir rol oynamakta.

Ancak, mücadelemiz uluslararası alanda saygınlık, destek sağlarken, mücadelemize karşıt olanlar da, kendi çıkarları gereği yeni yaklaşımlar içerisine girmekte ve sömürgeci Türk devletine var olan desteklerini artırmaktadır. TC dostu emperyalist güçler ilk başta desteklerini, PKK'yi denetimlerine almaya çalışarak sınma uğraşısı içerisindeydiler. Bunda başarısız kalan emperyalist güçler, TC'nin de daha fazla destek isteme talebiyle birlikte, yurtdışındaki mücadelemizi engelleme kampanyasında daha aktifleşerek yer almaya başladılar.

Daha yakın bir zamanda İsveç devletinin bilinen komploları boşa çıkarıldı. İsviçre, Kürdistanlı yurtseverlere yönelik polis operasyonlarını başlattı. Daha sonra Fransa, Danimarka, Hollanda ve en sonda da mücadelemize yönelik karşı faaliyetlerde aktifleşen Almanya...

Almanya özel yetiştirilmiş polis timleriyle 27 Temmuz'da Kürdistanlı yurtseverlere yönelik olarak, sabah saat 4.30'da bir baskın düzenledi. Bu baskında 700.000 DM değerinde para ve değerli eşya, baskını gerçekleştiren silahlı polis timlerince gaspedildi. Bunun gerekçesi olarak da, Almanya'nın çeşitli eyaletlerinin Anayasayı Koruma Şeflerince şöyle açıklandı: *"Türk devleti aleyhinde faaliyet yürüten örgütlerin çalışmaları tehlikeli boyutlara vardı. Bunların içerisinde adı bazı politik cinayetlere karışmış PKK en tehlikelisidir."*

Alman devletinin yanısıra, bazı basın kurumları da mücadelemiz aleyhine yürütülen kampanyaya destek vermektedir. Bild gazetesi; *"Alman halkı Kürtlere kızıyor. Kürtlerin işgal eylemleri Almanları rahatsız ediyor. Onlar huzurlu olmak istiyor. Almanlar, 'Kürtler bizden ne istiyor' diyorlar"* biçiminde yazdı.

Açık ki bu da, Türk basınının da sürekli işlediği gibi, çarpıtma bir haberdir. Halkımız, bağımsızlık ve özgürlük için, Kürdistan'da gelişen kurtuluş savaşını ve öncüsünü desteklemek istiyor. Ancak, Kürdistanlı yurtseverler bulundukları her alanda Partilerine sahip çıkacak, onun yürüttüğü mücadeleyi engellemeye çalışan güçlere boyun eğmeyecek ve gereken biçimde direnecektir. Halkımızın bir hakkı daha var: İlerici-demokratik kamuoyundan dayanışma beklemek. Alman polisinin gaspettiği parayı geri almak istiyor. Bu, Alman halkını rahatsız etmiyor. En başta TC, Alman devleti, Bild gazetesi ve benzerlerini rahatsız ediyor. Rahatsız ediyor ki, Bild gazetesi, kendisini ve efendilerini rahatsız eden Kürdistanlı yurtseverlerin işgal eylemlerinden duydukları rahatsızlığı Alman halkına maletmeye çalışıyor. Oysa Alman basınında işgal eylemlerinin, hangi amaçla gerçekleştiği işlenmektedir. Bunlardan bazı başlıklar şöyle:

Kölner Rundschau
(5 Ağustos 1987):
"Kürtler, para ve değerli eşyalarını istiyorlar... Bern'deki Bonn Elçiliği Kürtler tarafından işgal edildi."

Die Welt
(5 Ağustos 1987):
"Aşırı Kürtlere karşı polis eylemi... Polis birçok Kürt dernek, lokal ve evlerine baskınlar düzenledi... Dün bir grup Kürt, Zürih'teki Alman Konsolosluğunu işgal etti...

Süddeutsche Zeitung
(5 Ağustos 1987):
"Kürtlerin yeni işgal eylemleri harekatı..."

Die Welt
(6 Ağustos 1987):
"Avrupa genelinde Kürtlerin protestosu."

Bonner Stadtanzeiger
(7 Ağustos 1987):
"Kürtler Alman polisini eleştiriyor... Polisin ev baskınlarına, operasyonlarına karşı çıkan Kürtler, ayrıca el konulan 700.000 değerindeki paralarını da istiyorlar..."

Frankfurter Rundschau
(7 Ağustos 1987):
"Kürtler radyoevini işgal etti... 30 kişilik bir grup Kürt, Hessen Radyosunu işgal ederek, dernek, lokal ve evlerin aranmasını protesto ettiler.

taz
(7 Ağustos 1987):
"Bochum'daki Kürtler açlık grevinde..."

Daha birçok gazete de Kürdistanlı yurtseverlerin eylemlerine yer vererek, yurtseverlerin gerçekleştirdiği işgallerin amacını açıkladılar.

Mücadelemiz, Kurtuluş Ordusu birliklerinin gerçekleştirdiği yeni eylemlerle her gün yeni mevziler kazanmakta. Türk ordusunun da bu paralelde çıkmazı derinleşerek, mücadelemizi önlemedeki aciziliği daha da netleşmekte. Artık, yeni eylem haberleri basında güncel haberler arasında yer almaktadır. Eylemlerin yankısı dünya basınına da yansıyor. Sömürgeci devlet yetkililerinin mücadelemiz hakkındaki çarpıtma demeçlerinin sahteliğini, bunların boş sözlerden ibaret olduğunu, Yuvalı ve Peçenek eylemleri sonrasında Süddeutsche Zeitung şöyle aktarıyor:

"Özal, yalnız misilleme yapacaklarıyla yetinmedi, aynı zamanda özgürlük savaşçılarına teslim olmaları halinde affedilecekleri çağrısında da bulundu. Cevap birkaç saat sonra geldi: Kürt gerillaları aynı bölgedeki Peçenek ve Yuvalı köylerini basarak 20 kişiyi öldürdüler. Şüphesiz... Türkiye'nin güneydoğusunda kendi (Kürdistan) devletinin kurulmasını arzulayan ayrılıkçı Kürtlerin yürüttüğü küçük çaplı savaş devam ediyor..."

Yine son eylemlerimizden bazıları Alman basınında da yer aldı. 30.7.1987 tarihli Der Tagesspiegel, *"Kürt isyancılar çocuk kaçırdılar"* başlığıyla Şırnak eylemini şöyle aktarıyor:

"Kürt isyancılar, Türkiye'nin doğusunda bulunan dağlık alanlardaki meralardan 7 çocuk kaçırdılar. Ayrıca 9-15 yaşları arasındaki çocukları kaçırmadan önce, ailelere bölücü propaganda da yaptılar..."

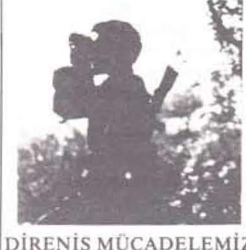
Dersim'de askeri cezaevine yönelik gerçekleştirilen eylemi ise, 8.8.1987 tarihli Süddeutsche Zeitung şöyle veriyor:

"Kürt isyancılar, bir Türk cezaevine yönelik giriştikleri saldırıda 2 asker öldürdüler. Doğu Türkiye'de bulunan Hozat polisi, askerlerin isyancılara karşı arama operasyonlarını başlattıklarını bildirdi."

Kürdistan bağımsızlık savaşı, uluslararası alanda gittikçe tanınmakta ve giderek artan bir düzeyde ilgi görmektedir. Güncelleşen mücadelemiz artık, dünya basınının günlük haber sayfalarının ayrılmaz bir parçası haline geldi.

★

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

Betkar Vadisinde Saat... On Altı On Beş

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Öylesine soğuk ki, yerimizde duramıyor ve biraz da olsa ısınmak için habire hareketler yapıyorduk. Yapılan hareketlerle vücutlarımız biraz ısınıyor, fakat elbiseler ıslak olduğundan bu ısınma fazla uzun sürmüyordu. Sabaha tam altı saat vardı ve bu saatler bir türlü geçmek bilmiyordu. Gözlerimiz saatteydi. Saniyeler dakikaları, dakikalar saatleri kovalıyordu. Ve saat 4.30'da şafak sökmeye başladı.

Söken şafakla birlikte, dostlarımızı sevindirecek ve düşmanlarımızı kahredecek yeni bir gün başlıyordu. Bu gün, tüm dikkatleri Hakkari'ye çekecek gelişmelerle dolu olacaktı. Bu yeni güne, bir halk, öncüsüne olan güven ve bağlılığı sergileyerek; düşman ise, kendisine olan güvenini yitirmiş ve her geçen günde elindeki mevzilerini bir bir kaybetmenin acısıyla girecekti. Ortalık tam aydınlanmadan karakolu kontrol edebilecek bir noktayı tespit etmek için bir arkadaşla keşife çıktık. Uygun bir yer bulduk ve gözetlemeyi rahat yapabilmek için de yeri uygun bir tarzda düzelttik. Burada, üç arkadaşla, hiç hareket etmeden, düşmanın tüm hareketini izleyecektik. Hava bugün güneşli. Arkadaşların bir kısmı sabah kahvaltılarını yaptıktan sonra yattılar. Dinlenmeleri gerekiyordu.

Saat 14.00.

Arkadaşların tümü uyandırıldı. Son hazırlıklarımızı yapacaktık. Saat 15.00'de arkadaşlar gözetleme noktasına gidip karakolu görecek ve araziyi tanıyacaklardı. Grupların nereye ve nasıl yerleşeceği de tek tek izah edilecekti.

Saat 15.00.

Nöbetçilerin bulunduğu gözetleme noktasına ilkin baskın grubu ikişer ikişer çağrıldı ve görevleri tam olarak kavratıldı. Ardından BKC grubu gözetleme noktasına geldi. Onların da yeri ve görevleri iyice anlatıldıktan sonra, pusuya giden askerlerin yolunu kesecek olan grup çağrıldı. Bu grupta yerlerini ve görevlerini görüp öğrendikten sonra, tüm arkadaşlarla kısa bir toplantı yapıldı. Görevini anlamayanın olup olmadığı sorulduğunda, arkadaşların tümü görevlerini anladıklarını ifade ettiler. Arkadaşlara genel parola, saldırı işareti, geri çekilme yönü, ilk toplanma yeri ve doktorun kaldığı yer açıklandı. Eylem saati yaklaşıyordu. Hepimizi sevinç ve heyecan kaplamıştı ve bu giderek büyüyordu. Birkaç saat sonra yeni bir sahne canlanacak ve bu sahnedeki —kısa zaman süresinde— birçok şeyin kaderi değişecekti. Bu vadiler ve dağlar pek de yabancı olmadıkları seslerle yankılanarak yepyeni bir görünüm kazanacaktı.

Saat 15.30.

Artık her şeyimiz hazır. Düşmanın gündüz nöbetçilerinin yerlerini terkedip etmediklerini öğrenmek için bir arkadaşla çok dikkatli bir biçimde vadide ilerlemeye çalışıyorduk. Tam o zaman bir insan sesi işittik ve hemen yere yattık. Sesin neye ait olduğunu öğrenmek için iyice kulak kabarttık. Sesi tekrar duyulunca, tanıdık. Köylüler yüklü katırlarıyla köye gidiyorlardı. Bizi görmemelerine özen göstererek iyice gizlendik. Köylüler geçip gittikten sonra ilerlemeye devam ederek sık ormanlık bir yere ulaştık. Gündüz nöbetçisinin bulunduğu noktaya baktığımızda yerinde oturduğunu gördük. Saat 16.00'ya 25 vardı. Nöbetçi silahını ve raxtını bir kenara atmış, elbiselerini çıkarmış, bitlerini öldürmekle meşgul ve belli aralıklarla da bizim ilerlemeye çalıştığımız vadiyi kontrol ediyordu. Pusuya gidecek olan askerler, suya gitmiş olmalarına rağmen, nöbetçi hala yerinde oturuyordu. Sayılı olan bu dakikalar bize çok uzun geliyordu. Eylem saati gelip çatmış ve biz hala yerimize ulaşamamıştık. Oysa eylemin kaderini olumlu veya olumsuz belirleyecek olan bizim grubumuzdu. Bu durum bizi daha da heyecanlandırıyordu. Nöbetçiden dolayı karakola yaklaşamıyorduk. Çünkü görülmemiz halinde hiçbir şey yapamadan geri çekilmek zorunda kalacaktık. Nöbetçi, saat 16.00'ya 10 kala ayağa kalkıp vadiye baktı ve karakola doğru biraz ilerleyerek karakoldaki askerlere bir el işaretinde bulundu. Karakoldakilerin ona verdikleri işareti göremedik. Asker tekrar elbiselerinin yanına geldi, gömleğini giydi ve bir kez daha vadiye göz atarak raxtını taktı, vadiye tekrar baktı. Artık yanımdaki S... arkadaş, kendisini tutamayarak —ama bizim duyabileceğimiz bir sesle— askere, "Alçak herif defol!.." diye haykırdı. Gerçekten de küfür etmemek mümkün değildi. Heyecan ve sinirden olmalı ki, yüreklerimizin atışını karşımızdaki arkadaş çok rahat duymaktaydı.

Asker silahını ve parkasını aldı ve bir daha vadiye baktı, yavaş yavaş karakola doğru inmeye başladı. Askerin attığı her adım sanki bize küfür ediyormuş gibiydi. Asker yüz metre kadar ilerledi, son bir kez dönerek vadiye baktı. Artık bu bakış onun ve karakoldaki askerlerin son bakışları olacaktı. Çünkü günlerdir silah elde avının peşinde koşan ve avını yakalamak üzere olan avcıyı andıran durumumuz sadece bir işareti bekliyordu ve bu işaret, her şeyi belirleyecekti.

Eylemin yapılmasına 15 dakika kalmıştı. Nöbetçi asker iyice kayboldu. Arkadaşlar gruplar halinde bekliyorlardı. Grupların 15 dakika içerisinde mevzilerine ulaşmaları biraz zor gözüküyordu. Çünkü vadide biraz yürüdükten sonra dik bir yokuşu tırmanmamız gerekiyordu. Arkadaşlar zaman kaybına yol açmadan kendi noktalarına ulaşmak için sabırsızlıkla bekliyorlardı. Tüm savaşçıların gözü komutandaydı; ve komutanın işareti üzerine son sürat koşarak, yerimize bir an önce yetişme heyecanını yaşıyorduk.

Saat 16.00'yı 13 dakika geçiyordu. Yetişmemiz gereken noktaya epey yol olmakla beraber, bulunduğumuz nokta da karakola hakim bir yerdi. Biraz daha tırmanarak uygun bir yerde mevzilenmek istedik ki, işte tam o anda vadinin tüm sessizliğini parçalayan Afarof atışı ve hemen ona eşlik eden BKC'nin atışları duyuldu; eylem başlamıştı bile. Yapılan yoğun atışlarla çadırlarda bir sallanma başladı. Askerlerin bağırma ve inilti sesleri duyuluyordu. Bu ara askerlerden bazıları silahlarını alarak mevzilere doğru koşmaya çalışıyor, bazıları ise kendi mevzilerine ulaşmıştı bile. Askerler mevzilerine yetişmişlerdi de(!), acaba PKK partizanlarına karşı silahlarını kullanabilecekler miydi? Ağır silahlarımız öyle noktalara mevzilendirilmişlerdi ki, düşmanın mevzilerini içlerine kadar görebiliyorduk. İlk savunmaya geçen veya geçmeye çalışan düşman askerleri, yerde sere serpe uzanmış son nefeslerini veriyorlardı. Askerlerdeki direnme büyük oranda kırıldığından, büyük silahlarımız susmuştu. Düşmana nihai darbeyi vuracak ve ganimetleri alacak olan baskın grubu da bu sürede, karakolu çevreleyen duvara yetişmişti. Baskın grubunun attığı el bombalarının patlaması ve kullanılan ferdi silahlar çatışmanın şiddetli olduğunu gösteriyordu. Bu denli yakın mesafede sürdürülen çatışma, çok kısa sürdü. Baskın grubu düşman mevzilerine yerleşerek çatışmayı yer yer sürdürmekteydi. Fakat çatışmanın uzun sürmesi bizim aleyhimize gelişmelere yol açabilirdi. Çünkü, düşman çatışmanın sürdürüldüğünden haberdar olur olmaz hemen yardıma gelebilirdi. Baskın grubumuz insiyatifi ele geçirmişti, ama çok cılız da olsa düşman direnişini tam olarak kırmamıştı. Onun için arkadaşlar kendi mevzilerinden, direnen noktalara ateş ediyorlardı ki, bu durum şimdiye kadar lehimize süren çatışmaya gölge düşürebilirdi. Buna hemen müdahale etmek gerekiyordu. Aynı zamanda da pusuya giden askerler silah seslerini duymuş, bunu "kaçakçılarla asker arasındaki çatışma" sanarak geri dönmüşlerdi. Dönüşte de, yol kesen grubumuz onları durdurmuştu. Çatışma devam ediyordu. İlk anda iki askerin vurulduğunu öğrendik. Tüm bu gelişmeleri gözönünde bulundurduğumuzdan, eylemi bir an önce sonuçlandırmamız gerekiyordu. Eylem anında yapılan müdahaleyle, baskın grubu ikiye bölünerek, direnen noktaları yarım daire biçiminde kuşattı. Y... arkadaş, askerlere son bir şans tanırcasına gür sesiyle haykırdı: "HRK adına teslim olun!" Bu haykırıştan hemen sonra çok kısa bir sessizlik ortalığa çöktü. Tam o anda çadırdan bir ses duyuldu. Telsizci, "Biz direniyoruz, çadır yıkıntılarının altındayız" ve devam ederek "tüm askerlerimiz vuruldu" diye konuşuyordu. Duyduğumuz bu konuşmalardan direnmeye devam edecekleri anlaşılıyordu. Mevcut sessizlik partizanlardan birinin attığı el bombasıyla bozuldu ve birkaç el ateşiyle son direnme noktası da düşürüldü. Artık karakola hakim olan partizanlardı.

Vurulan güçlü darbeden sonra, sıra ganimetleri almaya gelmişti, ama çadırlar daha tamamen yıkılmamıştı. Bu yıkıntılar altında yaralı veya sağ kalan askerler olabilir ve onların açacağı ateşle kayıp verebilirdik. Bu duruma yol açmamak için, iki arkadaş silahlarını ateşleyerek çadıra girmeye çalıştı. Çadıra giden arkadaşlardan B..., hiç Türkçe bilmediğinden içeriden gelen "Teslim... teslim... teslim..." sesi bizi şaşırttı. Ama hemen anladık ki, B... arkadaş, çadırda sağ askerin kalıp kalmadığını öğrenmeye çalışıyor. Bu sesleri duyan arkadaşlar kendilerini tutamayıp kahkahayı bastılar. Karakolun yeri bir bayram, adeta bir düğün yerini andırıyordu. Yıkıntılar altındaki askerlerin silahlarını toplayan arkadaşlardan birden sesler yükseldi. Bağıran F... arkadaştı: "MG-3... MG-üüüç..." diye haykırıyordu. Askerlerin ellerinde daha önce gördüğümüz fotoğraf makinasını almak için bir gün önce tüm arkadaşlar arasında bir yarış başlamıştı. Karakolu ele geçirir geçirmez herkes komutanın odasına koşacak makinayı ele geçirecekti. Fakat, eylem sonrası silah almakla meşgul olan arkadaşlar, komutanın çadırına defalarca girmelerine rağmen, masanın üstünde açıkta olan fotoğraf makinasını almamışlardı. Savaş kurallarına ters düşmesine rağmen, olayın verdiği sevinç ve heyecandan olmalı ki, elindeki bir çantayla koşan Şeyhmus arkadaş da, başka bir arkadaşa seslenerek, "Ben bu kağıtları ateşe atacağım" diyordu. Oysa onun kağıt dediği şeyler bizim için oldukça önemli olan ve bugüne kadar fazla haberdar olamadığımız çok önemli belgelerdi. Hemen müdahale edip kağıtların yakılmasını önledik. Bir yandan ganimetler toplanırken, bir yandan da, "Biji Serok APO!, Biji PKK!, Biji ERNK, Biji HRK!" sloganlarıyla vadi inim inim inliyordu. Sanki binlerce insan burada miting yapıyordu. Çadırlar ve haymalar ateşe verildi. Yanmakta olan mutfağı gören Hasan (Emin DAL) arkadaş, "Yahu ben hiçbir şeye acımıyorum da bir çuval biber yanıyor da ona üzülüyorum. Halbuki Urfalılar, biber için Fransızları Urfa ovasında vurarak perişan etmişlerdi. Ve bu savaşın sonunda Fransızlar Urfa'dan geri çekilmek zorunda kalmışlardı. Ve şimdi de biberler gözlerimizin önünde yanıyor. Buna nasıl tahammül edilebilir?.." diyerek yanan biberler için hayıflanıyordu. (Emin DAL yoldaş, 11 Mayıs 1986 günü Elcan mıntıkasında düşmanla çıkan bir çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.) Tüm ganimetler toplanmıştı ve geri çekilme işareti bekleniyordu. O sırada Z... arkadaş, "Dalgalanan Türk bayrağını yakın..." diye avazı çıktığı kadar bağırdı. Hemen bir arkadaş koşarak bayrağın asılı olduğu direği kırıp ateşe attı. Alevler yükseliyordu.

Yanan bayrağı seyrederken üç kez üst üste düdük çalındı. Bu geri çekilme işaretimiz idi. İşaretle birlikte geri çekilmeye başladık. Geride öldürülmüş 9

Devamı 22. sayfada

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

NÜHAT

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Direnişten önce pek farkedilemeyen birçok eksiklikler, yetmezlikler, direnişle daha belirgin bir şekilde ortaya çıktı. Bu eksiklikler ve yetmezlikler yönetim ve kadrolardan da kaynaklanmanın yanısıra içinden geldiğimiz toplumun özelliklerinden de kaynaklanıyordu. Kitlenin alışık olmadığı idarenin her yeni önlemi tutuklular üzerinde olumsuz etki yaratıyordu. Devrimci bir zindan mirası geleneksel bir direnişe de yabancı olan tutuklular zaman zaman bir çıkmazı yaşıyorlardı. Faşist hapishane yönetiminin aldığı önlemler ve vurduğu darbeler sonucu hapishanedeki örgütlülük işlemez hale gelince durum hiç de içaçıcı olmayan bir başaşağıya gidişle karşı karşıya geldi. Bu yapı henüz tüm kitlenin hücrelere getirilmediği ve koğuşlardaykende bariz görülüyordu. 1980 sonlarında faşist yönetimin ilk saldırılarına, isteklerine farklı cevaplar veriliyordu. Farklı tavırlar konuluyordu. Kimi koğuş akşam sayımlarında "Sıraya geçilerek sayım yapılsın" diyerek bu uygulamaya katılırken; kimileri, "Olmaz, gelsinler bizi yataklarımızın içinde, tuvalette, nerdeysek orada saysınlar" vb. tavır koyuyorlardı. Buna benzer farklı tavır belirleme, olumsuzluğa neden oluyor, kitlenin homurdanmalarına sebebiyet veriyordu. Açlık, susuzluk, uykusuzluktan kaynaklanan sorunlar hücredeki tutukluları bir gerilim içine iterek tepkici tavırların gelişmesine sebeb oluyordu. Bunun yanısıra kadro ve kadro adayı insanların teslim olmaları, yemek, su vb. konularda en ufak olumsuzlukları kitle üzerinde büyük moral bozuntusu, tahribatlara yol açıyordu. Bu durum en çok yurtseverleri etkiliyor, onları farklı düşüncelere ve farklı tavırlar takınmalarına neden oluyordu.

Devrimci mücadelenin düz bir rota izlemediğini, devrim yolunun zikzaklarla, engellerle, iniş ve çıkışlarla dolu olduğunu, kavrayamamış olan tutuklular, daha çabuk düşüyorlardı. Hele kadroların düşmesi sadece bu kesimi değil aktif sempatizanlar, hatta direnen kadrolar üzerinde bile etki yapıyordu. Kimileri kadroların düşüşünü sebep göstererek olumsuz bir tavır içine girdikleri gibi kendi zaafiyetlerini bunların şahsında dile getirerek teslimiyetlerine gerekçe hazırlıyorlardı. Ölüm orucu ve ölüm orucundan önceki Ocak 1981 açlık grevinin polemikleri alabildiğine yapılıyordu. Dayakla, işkenceyle istediğini alamayacağını anlayan faşist yönetim, uzun süreli bir yıpratma hesabıyla yirmi yirmi, otuz otuz tutukluları aylarca üst üste yığarak aynı hücreye koyması beklenen tehlikeyi göstermesine rağmen hep iyimser tahliller yapılıyordu.

Düşmanın uzun süreli böyle bir işkenceyi göğüslemeyeceği, ölüm orucu ilerlemesi sonunda tavizler vereceği genel bir kanı haline gelmişti. Bu görüşe tavandan tabana dek birçokları katılıyordu. Bunun yanısıra direnişin çok uzun süreli olabileceğini, kendimizi ona göre hazırlamamız gerektiğini savunan arkadaşlar da vardı. 1981 Nisan'ında 4. katın 5. hücresinde bir arkadaşın sürekli olumsuzluklar yaparak diğer arkadaşlara bağırması, çağırması üzerine Mazlum DOĞAN yoldaş, "Arkadaşlar birbirinize bağıracağınıza, birbirinize kızacağınıza kininizi, öfkenizi düşmana karşı kullanın. Bizi buraya getiren sömürgeciliktir. Sömürgecilik var oldukça devrimciler için de bu yaşam her zaman vardır. Hapishanedeki bu uygulamalar çok uzun sürebilir. Kendinizi günlere aylara göre değil, yıllara göre hazırlamalısınız" diyordu. Vietnam deney ve tecrübelerinin örnek alınması, onların pratiğinden dersler çıkarmak gerektiğini de söyleyen Mazlum yoldaştı.

Mahkemelerin başlaması da direnen kitle üzerinde iki türlü etki yapıyordu: Kimileri, mahkemelerin işkence ve baskıları dile getirmek için iyi bir araç olarak kullanılması gerektiğini savunurken, kimileri de, "Savunma imkanlarını vermiyorlar, mahkemeleri bir iki ay içinde oldu bittiye getirmek istiyorlar" diyerek kitleyi olumsuz yönden etkiliyorlardı. Savunma yaptırmamak ve idare ve mahkemenin ortaklaşa aldığı önlemler diğer bir olumsuzluk nedeni oluyordu. Hele faşist iç güvenlik amiri E. O. Yıldıran'ın savunmaları engellemesi için, kalem kağıt cinsinden ne varsa hepsini toplaması, 15-20 kişiye bir iddianeme vermesi, zaman zaman hücrelerin önüne çıkarak, "Hepiniz TCK 125. maddesinden yargılanıyorsunuz. Hepiniz idama mahkum olacaksınız, ben de sizleri burada tek tek idam edeceğim. Sizler darağacında sallanırken ben de darağacının altına içki masasını kurarak zevkimden rakı içeceğim" diyerek psikolojik baskı yapması, sık sık bunu tekrarlaması, buna paralel olarak avukat ziyaretlerinin yasaklanması, mahkeme usülünden yoksun kitleyi etkilemeye çalışması, zayıf unsurlar üzerinde panik yaratırken, diğerlerinin kin ve öfkesini artırarak direniş için panzehir oluyordu.

Görkemli direnişin içinde yetmezliklerin ve olumsuzlukların da olması çok doğaldı. Zindanlarda yeni bir tarih yazılıyordu. Bu tarihi yazan kahramanların hiçbir mirasa dayanmadan, özbeöz kendi eserleri olan bu değerleri yaratmaları Kürdistan'da zindan direnişleri açısından çok önemli bir yer teşkil etmektedir.

Zindan direnişinde önemli bir halka da mahkemelerde yapılan savunmalar ve gösterilen kararlılıktır. Bunun daha iyi anlaşılması için hangi şatlarda mahkemelerin yapıldığını açıklamakta fayda vardır.

Baskıların, işkencelerin en yoğun olduğu dönemde mahkemeleri başlatması ve mahkemelerde istenen sonucu elde etmek için faşist yönetim kendince iyi zamanlama yaptığını hesaplayarak bu zamanı seçti. Mahkemeler başlamadan birkaç gün önce çok yetersiz iddianeme dağıtıldı. 15-20 kişiye bir iddianemenin verilmesi çoğu tutuklu mahkemeye çıktığı güne dek, kendi hakkındaki iddiaları dahi öğrenememesine neden oldu. İddianamelere cevap vermek için yazı yazma araçlarına el koyan idare, bu dönemde vahşice saldırılarını yoğunlaştırdı. Günlerce aç, susuz ve uykusuz bıraktığı tutukluları gece yarıları hücrelerden alarak, ellerini arkadan kelepçeleyip zincirleyerek hapishane salonlarında ağız üstü yatırıyorlardı. 5-6 saat öyle bekletiyorlardı. Bu süre içinde üzerine basarak, ayaklar altında ezerek saatlerce copluyorlardı. Komalık halde, her taraf kan içinde yirmişer, otuzar kişilik gruplar halinde balık istifi gibi üst üste yığarak kariyerlere doldurup panzer ve tank refakatinde mahkemeye götürülüyorlardı. Bu panzerler içinde yer olmadığı için gardiyanlar tutukluların üzerine oturuyorlardı. Tutukluların bağırmaları, ah of çekmeleri, kıpırdanmalarında, "Ulan kıpırdamayacaksınız" diyerek coplarla, tekmelerle ve yumruklarla dövüyorlardı. Mahkemeye götürülüp getirilmeler bu şartlarda oluyordu. Mahkeme dönüşü faşist yüzbaşının, "Merasimle içeri alın" demesi üzerine gerçekten bir vahşet merasimi sergileniyordu. Kimlik kontrolü yaptırmayanlar komalık ediliyordu. Aç ve susuz makemeye giden tutuklular döndüklerinde yüzbaşı E. O. Yıldıran bir yere çıkarak, "Ulan uslu durmuyorsunuz." Mahkemelerde o gün konuşan veya kimlik tesbiti yaptırmayan tutuklunun ismini okuyarak gardiyanlara işaret ediyordu. Konuşmasının sonunda da, "Gardiyanlar, bunlar bugün açtırlar. Mahkemelerden gelenlere azıcık yemek verin anlıyor musunuz?" sözlerine karşılık gardiyanlar, "Anlıyoruz komutanım" diyerek coplarla, zincirlerle "haydar" dedikleri kazma, kürek saplarıyla dayak atmaya başlıyorlardı.

Mahkeme salonları da açık bir işkence alanına çevriliyordu. Her tutuklunun başında iki üç asker ve gardiyan elleri coplu bekletiliyordu. Nefes almalara dahi müdahale ediliyordu. Mahkeme heyeti, avukatların ve ziyaretçilerin gözü önünde tutuklulara dayak atılıyordu. Tutuklular mahkeme heyetine, "Bakın gözleriniz önünde bizi dövüyorlar" demeleri üzerine, mahkeme başkanı askerlere konuşanı göstererek, "Dışarı çıkarın" diyordu. Dışarı çıkarmanın anlamı açıktı: "Susturun onu" demekti. Dışarıya çıkarılan tutuklu panzerlerin içine götürülüyor, komalık edilinceye dek dövülüyordu.

Baskılar bununla da kalmıyordu. Mahkeme heyeti ve hapishane yönetimi ortaklaşa tedbir alıyordu. Faşist hapishane yüzbaşısı, tutuklulara hitaben, "Buraya kadar ne yapmışsanız yaptınız. Bundan sonra yapmayacaksınız. Kürtlük, Kürdistan kelimesini ağzınıza almayacaksınız. Her şeyi hallettik. Kürtçülüğü yok ettik. Atatürkçülüğe sarılın. Bir an önce dışarı çıkın. Aksine hareket edenleri mahvederim" diyordu.

Tüm bu baskıların amacı belliydi. Faşist yönetimin dışarda gerçekleştirdiği sindirme hareketini içerde de gerçekleştirmek, bunun sayesinde de mahkemelerde istediği hareket imkanlarına sahip olmaktı. Hazırlanan iddianameler PKK'yi küçük düşürücü yanlış bir hareket olduğu belirlemelerine sanıkların katılması, herkesin pişmanlık göstermesi, faşizme yalvarması, Atatürkçülüğe sarılması hedefleniyordu. Daha mahkemelerin ilk gününde yaptıkları hesap tutmadı. Dipçiklenerek coplanarak kürsüye çağrılan sanıklar kimlik kontrolünü yapmayarak faşist yönetimin hesaplarını altüst ettiler. "Faşist hapishane yönetiminin hapishanedeki işkence ve baskıları, dile getirmeden kimlik kontrolü yapmayacağız" diyen tutuklulara mahkeme heyeti, "Sizin sorununuz bizim sorunumuz değil. O tür sorunlarınızı hapishane yönetimiyle halledin" şeklindeki beyanları nasıl bir tavır içinde olduklarının en çarpıcı ve somut örneğidir.

Bu korkunç şartlarda başlayan ve süren mahkemeler Kürdistan devrim tarihinde yeni sayfalar açtı. İddianemelerle dayatılan inkarcılık, teslimiyet ve ihanet yerle bir edildi. Sömürgeci Türk devleti tarafından sürekli inkar edilen, bunun için ciltler dolusu yazılar, kitaplar, broşürler basan, bunlarla Kürdistan'ı ve Kürt halkını inkar eden çabalar da boşa çıkarıldı. Mahkeme salonları Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önderi PKK'nin savaş arenası haline geldi. Kürdistan gerçeği ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hiçbir şekilde ödün verilmeden ortaya kondu. Sömürgeci Türk devletinin çirkef yüzü ortaya serildi. PKK'nin ideoloji ve politikası ortaya konularak haklı mücadelesi dile getirildi. Sömürgecilerin kanlı suratını ortaya koyan PKK, tarihi bir görevini yerine getirirken acıların, işkencelerin ve baskıların en korkuncuna göğüs gererek bunu gerçekleştiriyordu. Eşit şartlarla, eşit olanaklarla yapılmayan bu hesaplaşma kamuoyunun dikkatlerini üzerine çekiyordu. Türk sömürgecileri aldığı önlemlerle duruşmaları basına aksettirmeme, dış basının duruşmaları izlemelerini engelleme çabalarına rağmen PKK önderleri Kemallerin, Hayrilerin, Mazlumların sesi başta olmak üzere nice isimsiz kahramanın sesi hapishane duvarlarını aşarak bir dalga gibi dört bir yana yayıldı. Kemal, Hayri ve Mazlum'un mahkemedeki kararlı tavırları kitleyi olumlu şekilde etkilerken gerçek önder olmanın en iyi örnekleri verildi. Bu yürekli çıkışı, bu kahramanlık gösterisini hesaplamayan faşist yönetim bu çıkışlar karşısında aciz kaldı. Sessiz sedasız kamuoyunun gözünden uzak, istediği şekilde mahkemeleri sürdürür ve öyle sonuçlandırırım diyen faşist yönetimin "evdeki hesabı çarşıya uymadı." Uymamakla da kalmadı, hesapları altüst edilerek mahkemelerde bir çıkmazın içinde düştü. Bu acizliğini, PKK'nin karşısındaki eziliğini işkenceyle, baskıyla geçiştirmeye çalışarak, işkence ve baskıları periyodik yoğunlaştırdı.

DEVAM EDECEK

Kapkara sis çökmüştü
gökyüzüne.
Ufukta ne ay
ne de yıldızlar...
yoktu hiçbir parıltı da.
Tersine mi dönmüştü,
neden doğmamıştı hiçbiri?
Açılıyordu demir kapılar,
işkencenin yeni bir sabahıydı.
Umutluyduk,
pırıldı gözler
ilkbaharın kır
çiçekleri gibi...
Kenetlenmişti eller
aynı duygu,
aynı inançla...
halaylar... türküler...
NEWROZ'du bugün.
Neden sonra bir tufan koptu...
ağıt sesleri yükseldi...
Sis kaplı
kapkaraydı hala gökyüzü.
Oysa gece
sancılıydı yeni bir güne.
Tan ağaracak
güneş doğacaktı
dağların doruklarında
kızıllıklar içinde.
Ve başlayacaktı
yaşam yeniden....

Faşist Türk Hükümeti Şimdi de...

Baştarafı 11. sayfada

halkına karşı asker bile yollamıştı.

1956 Süveyş Kanalı savaşının İngiliz emperyalizminin aleyhine sonuçlanması ve ABD'nin yeni-sömürgeci politikasıyla birleşmesi ile, Doğu Akdeniz ve Ortadoğu'da ABD'nin varlığı belirginleşti. Yunan ve Türk devletleri bu süreçte zaten ABD'nin yeni-sömürgesi haline gelmiş; işbirlikçi burjuvazi iktidardaydı. ABD, İsrail'e ek olarak Kıbrıs adasını da bir karşı-devrim üssüne çevirmek için yine **Türk devreti** ve Kıbrıs'daki **"Türk azınlığını"** devreye soktu. Türk burjuvazisi ve basını bir yandan "Kıbrıs Türktür, taksim" vb. sloganlarla anti-Rum şovenizmi yayıyor, diğer yandan CIA tarafından yönetilen Türk provokasyonlarıyla adada komplolar geliştiriliyordu. Bunun için CIA'nın her yıl milyonlarca dolar harcadığı bilinmektedir.

Demirel hükümetleri döneminde Türk ordusunun ABD'nin planları doğrultusunda işgal hazırlıkları hızlandırılır. Ancak Yunan burjuvazisinin de ABD'ye bağımlılığı vb. faktörler işgali geciktirir. ABD'nin Yunanistan'da gerçekleştirdiği askeri-faşist darbe işleri kolaylaştırır. Yunan demokratik güçleri susturulmuştur. Türkiye açısından zaten sorun yoktur. Çünkü şoven Türk solu, faşizme karşı savıyla, Ecevit demokrasisini herkesten çok desteklemektedir. Kıbrıs'ta Temmuz 1973 faşist Sampson darbesi bu amaçla yapılır. Ardından ABD'nin denetiminde "Kıbrıs'ta Türk burjuvazisine askeri üs verilmesi karşılığında, adanın Yunanistan'a bağlanması konusunda antlaşma imzalanır." Yunan faşist generalleri yargılandıkları mahkemelerde bunu açıklarlar. Yunan faşist albaylar cuntasının teşhir olması, Yunan halkının aktif muhalefeti ve Türk ordusunun Ortadoğu'daki daha büyük amaçlar için hazırlanması, ABD'nin 1974'te Yunan faşist diktasının yıkılmasına neden olacak, Türk ordusunun adanın yarısını işgaline vize vermesine yol açar.

Talancı ve katliamcı Türk ordusu, Rum halkını dünyanın gözleri önünde katletti. Yağmaladı. Kukla bir yönetim oluşturdu. İlhaktan sonra, kalıcı sömürgeciliğe gitti. 40.000 civarında askerini konumlandırdı. Binlerce Türk göçmeni Kıbrıs'a yerleştirildi.

Kıbrıs'taki faşist Türk ordusu sadece Kıbrıs halkına karşı değil, Ortadoğu halklarına karşı da konumlandırılmıştır. Türk ordusunun buradaki fonksiyonu, Kürdistan'daki fonksiyonu ile bütünlük oluşturmaktadır.

Tarihte Kürt halkının, Rum halkıyla bir düşmanlığı olmamıştır. Tarih boyunca iki halk da Türk sömürgeciliği tarafından katliamlara uğratılmışlardır. İki halkın da bugünkü durumunun sorumlusu emperyalizme dayalı faşist Türk sömürgeciliğidir. Kıbrıs halkının temel sorunu, Türk ordusunun işgaline son vermektir. İnsanlığın düşmanı Türk sömürgeciliğini, savaş dışında geriletilme koşulu yoktur.

Kürdistan halkı, kutsal hakkı olan bağımsızlık için Türk sömürgeciliği ve emperyalizme başkaldırmış, faşist sömürgeciliğin temel muhalefet gücü olmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yükselmesi, en çok da, ülkesi işgal altındaki Kıbrıs Rum halkının çıkarınadır. Halkların köleliğe karşı başkaldırıda ittifakları, hakları olduğu gibi, zorunludur da. Kürt halkı, ulusal savaşını yükselterek, Türk sömürgeciliğinin işgal ve tehditi altında olan halklara karşı görevini yerine getirmektedir.

Rum halkının, faşizmin tehditlerine boyun eğmeyeceğini ve ulusal kurtuluş savaşında Kürt halkının ve öncü gücünün yanında olduğunu açıkça ilan etmesi, Türk faşist sömürgeciliğine verilecek en doğru cevap olacaktır.

Kürdistan İşçi Sınıfı...

Baştarafı 15. sayfada

nın devrimdeki öncülüğünü bir daha vurgulamış ve işçi sınıfının acil sorununun yığınsal cephe birliğini kurmak olduğunu karar altına almıştır.

c) İşçi sınıfı ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi

Halk, stratejik çıkarları aynı olan sınıfların topluluğudur. Bütün sınıflı toplumlar gibi Kürdistan halkı da sınıflardan meydana gelmiştir. Üyelerinin üretim sırasındaki faaliyetleri aynı ve benzer olan, başkalarıyla ilişkileri birbirinin eşi olan ve buna bağlı olarak sosyal, kültürel yaşam benzerliği içinde olan insan toplulukları sınıfları meydana getirir. Gelişim sorunları ve çoğu yönü ile içiçe geçmişliklerine rağmen ülkemiz sınıflı bir toplumdur. Bir avuç feodal-komprador, aşiret reisi, toprak ağası, ajan, küçük-burjuva reformist soysuzları dışında, Kürdistan halkını oluşturan işçilerin, köylülerin, aydınların, emekçi küçük-burjuva yığınlarının ulusal kurtuluş çıkarları birdir. Kürdistan ülkesi bağımsız olmadan, ulus kurtulmadan, halk demokrasisine varılmadan hiçbir sınıf, katman ve kişi kurtulamaz. Sınıflar ve her sınıf ve katmanın, çeşitli halk kategorilerinin varlığı gerçek ve bu gerçeklikten kaynaklanan sosyal, kültürel, ekonomik, örgütsel ve mücadele özgünlükleri olduğuna göre; ERNK'nin siyasal ve askeri çatısı altında bütün devrimci, yurtsever sınıf, tabaka ve kesitlerin, işçi, köylü, kadın, gençlik, esnaf vb. birliklerinde örgütlenerek, Kürdistan'ın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yolunda örgütlenme ve eylemlerini yükseltmeleri güncel görev olarak PKK III. Kongresi tarafından karar altına alınmıştır.

Ulusal kurtuluşçu örgüt ve eylemine, bu temelde cephe ve ordusuna kavuşan Kürdistan işçi sınıfının, halkımızın siyasal birliği olan cephesinin ve onun askeri ordulaşmasının inşa edildiği bu tarihi süreçte de belirleyici rolü vardır. O, tarihsel misyonunu görevlerinin büyüklüğüne ve varolan ağır sorunlarına rağmen güncelde de oynamak durumundadır. O, ulusu kurtarmadan sınıfsal kurtuluşuna varamaz. Onun cephesel görevleri sadece kendisine ait değildir. O, **ideolojik tutarlılığı, politik** kararlılığı, örgütsel yeteneği ve eylemsel üretkenliği ile bütün emekçi sınıf ve katmanların cephesel birliklerde örgütlenmesini özendirme ve öncülük etme durumundadır.O, ERNK'de ifadesini bulan cephesel birliklerin örgütlenmesinde öncü birlik konumundadır.

Kürdistan işçi sınıfı, proletaryanın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerindeki ideolojik, örgütsel, politik öncü olma rolünü Kürdistan'da üstlenmiştir. Onun bu tarihsel öncü rolü ve bu doğrultuda Kürdistan'daki pratiği, bugün ERNK çatısı altında hem yığınsal yurtsever birliğini örgütlemek, hem de köylü, kadın, gençlik vd. yığınsal cephe birliklerinin örgütlendirilip savaştırılmasına öncülük etme göreviyle birleşmiştir. Proletaryanın ideolojisinin bilimselliği ve tutarlılığı, devrimciliği; politikasındaki üretkenlik; örgütlenmesindeki sağlamlık; pratiğindeki geliştiricilik, kahramanlık ve fedakarlık onu dünyanın en devrimci sınıfı durumuna getirmiştir.

Kürdistan proletaryası, çağdaşlarıyla kıyaslandığında insanlıkla çelişen bir durumu yaşamaktadır. Yığınla sorunu vardır. Henüz özgürce dilini konuşamamakta, ulusal giysisini giyememekte, ülkesinin adını özgürce anamamaktadır. Kendi ulusal kimliği ile değil, başka ulusun kimliği ile örgütlenmektedir. Dünyaya adeta bir daha dönememesi için dağıtılmış ve buralarda da çok yönlü politikalara maruz kalmakta, bir yığın yeni sorunu doğmaktadır. Korkunç ve insanlık dışı bir ekonomik sömürü altındadır. Siyasi ve askeri baskılarla bezdirilmiştir. Ekonomik, sosyal, kültürel, sağlık, iş, konut, eğitim vb. yığınla insani güncel sorunu vardır. Bütün bu sorunların çözümü, siyasal mücadele ve Kürdistan'ın kurtuluşundan geçer. Bunu gözardı eden her mücadele ve iyileşme, proletaryanın öncü siyasal misyonunu lekeler, onu köleliğe mahkum eder.

Kürdistan işçi yığınlarının önündeki temel görev; Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için ERNK örgütlenmesinde yer almak, bu çatı altında birleşmek, ulusal kurtuluşun siyasal ve silahlı mücadelesine katılmaktır. Kürdistan işçi sınıfı, gücünü ERNK çatısı altında Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK'nde yoğunlaştırmalı, dünyanın neresinde olursa olsun, Kürdistanlı bütün yurtsever işçilerle bağ kurmalı, onları bilinçlendirmeli, örgütlemeli, bütün maddi ve manevi olanaklarıyla ulusal kurtuluş mücadelesine seferber etmelidir. Güncel ekonomik, sosyal, kültürel vb. sorunları uğruna mücadeleyi gözardı etmemelidir. Bu sorunlarının çözümü, yüce ulusal kurtuluş görevlerine, bunun örgütsel ifadesi olan ERNK ve onun işçiler kolu olan YKWK'nin örgütlendirilmesi ve eyleminin yükseltilmesi amacına tabi kılmalıdır. Çünkü, işçi yığınları ancak bilinçlenip örgütlendikçe, mücadelelerini yükseltikçe güçlenecek ve ancak o zaman güncel sorunlarının çözümü mümkün olabilecektir.

Kürdistan işçi sınıfı, gücünü YKWK'de yoğunlaştırarak, maddi güç haline gelmeyi gerçekleştirmeli, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi ve ulusal birlik yolunda çalışma ve örgütlenmesini kollar halinde, başta Türkiye, Kürdistan'ın diğer parçaları olmak üzere Kürdistanlı emekçilerin olduğu her yere yaymayı hedef almalıdır. YKWK'de örgütlenen ve birleşen Kürdistan yurtsever, devrimci işçi yığınları, Kürdistan işçi sınıfını ve ulusal kurtuluş mücadelesini uluslararası platformlarda temsil etmeli, dünya halklarının işçi sınıflarının desteğini sağlamalıdır. Kürdistan işçi sınıfı, saflarından öncü kadro ve savaşçı çıkarımını yoğunlaştırarak, ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü gücü Parti, Cephe ve Orduyu güçlendirmelidir.

Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan için YKWK'de örgütlenen Kürdistan yurtsever işçi yığınları, ERNK'nin cephesel birliklerinin örgütlendirilmesinde ve savaştırılmasında öncülük tarihi misyonunu yerine getirecek tek sınıftır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Sesi Berxwedan'a...

Baştarafı 10. sayfada

umut fışkırıyor. Halleri perişan fakat eylemler oldukça, hainler cezalandırıldıkça umut fışkıran gözler daha da parlıyor.

Kısacası, halkımız savaşıyor. Evet, her şeyi ile savaşıyor ve savaşın içinde örgütleniyor. Ben, köyümde ve diğer civar köylerde gençler ile tartıştım. Avrupa'daki ve Kürdistan'daki son gelişmeleri anlatırken, hele hele Partimizin III. Kongresini ve aldığı önemli kararları kendilerine aktarınca hepsi bir ağızdan "Biji Serok Apo" sloganını haykırdı bir ağızdan. Evet gençler bir gün önce saflara katılmak ve bir an önce kinini kusmak istiyorlar. Ülkede savaşan yoldaşlarımız 40-45 derece sıcaklıkta dağ ve yaylalarda toplantı gerçekleştirip geceleri eylem üstüne eylem yapıyor. Ve Parti ile ilişkileri olmayanlar, kendi başlarına eylem yapabilecek kadar ilerliyorlar. Avrupa'daki o köy korucuları aklıma geldi bir an. Evet, bunları duyar ve bizzat tanık olurken, bir daha "Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş" sloganını haykırdım.

Hele hele o güzelim Kürdistan'ın doğa güzelliklerini görünce, mücadelemizin ve halkımızın verdiği kayıpların, güzelim Kürdistan'ın bedeli olduğunu tüm ayrıntılarıyla anladım. Doğubeyazıt'ın güzel yaylaları, dağları, ovaları ve serin suları, tertemiz havası, rengarenk çiçekleriyle cenneti andırıyordu. Dereden su taşıyan gelinler, koyun sağan genç kızlar, teşi eğiren nineler, yemlik toplayan gençler, koyunları otlatan çocuklar, başı karlı dağlar, kayaların altında ötüşen kuşlar, cıvıl cıvıl ötüşen keklikler, kayadan kayaya hoplayan kelebekler, nehirlerde şırıldayan sular, rengarenk çiçekler cenneti Kürdistan'ın güzellikleri için, Kürdistan'ın kurtuluşu için bir daha and içtim, hiçbir fedakarlıktan çekinmeyeceğime dair.

Evet, biz Avrupa'daki emekçiler; cennet gibi vatanımız düşmanın çizmeleri altında inlerken, Kürdistan halkının yüce evlatları canlarını ortaya koyarken, biz sömürgeci politikalar sonucu Avrupa'ya sürülenler: Ülkede düşman savunmadadır. Artık 7'den 70'e hiç kimse düşmandan korkmuyor. Öyleyse biz niye, niçin ve kimden korkuyoruz? Çocuklar dahi artık kahraman(!) mehmetçikle alay ediyor. Evet hepimiz bunları görüyor ve duyuyoruz. Avrupa'da bize düşen, tüm yurtseverlik, demokratlık, insanlık görevlerimizi yerine getirmekten, hiçbir güç bizi alıkoyamamalı. Ve her şeyimizle mücadeleye bağlanalım. Kurtulmak için bugünkü şiarımız olan "Bir parça özgür vatan" için ileri.

— Bijî PKK-ERNK-ARGK!

Körfez Bunalımı Çıkmazda...

Baştarafı 16. sayfada

keri, İran tarafından yerleştirildiği anlaşılan deniz mayınına çarparak ağır bir hasar gördü. Tankerin iki deposunda büyük deliklerin açılmasına yol açan mayın, ABD'nin, tankerleri mayınsız olarak tahmin ettiği bir alandan geçirirken patladı. Mayın tarama ve temizleme gemilerine sahip olmayan ABD'nin karşısına böylece yeni bir sorun çıktı. Körfez bunalımında önemli oranda bir çıkmazı yaşayan ABD, bu son olayla birlikte daha da sıkıştı. Tankerler ikinci sefer için hazırlanırken, ABD ise karşısına çıkan bu yeni problemi çözmek için epey uğraştı. Batılı emperyalist müttefikleri, ABD'nin, mayın arama ve temizleme gemilerinin Körfez'e gönderilmesi şeklindeki önerisini reddettiler. Bu durumda ABD birlikleri tehlikeli de olsa ikinci sefere başlamak zorunda kaldılar. Şu sıralarda Hürmüz boğazından geçip Basra Körfezi'nde yol alan ikinci seferde yer alan tankerlere dört ABD savaş gemisi eşlik ediyor. ABD bölgeye mayın temizleyen helikopter göndereceğini açıklamasına rağmen henüz gönderip göndermediği bilinmiyor. Çeşitli ajans muhabirlerinin bildirdiğine göre, Arap ülkelerine ait olan mayın temizleme gemilerinden de yararlanarak ABD birlikleri tehlikeli bölgeye gelmeden mayınların temizleneceği de ihtimal dahilinde. Ancak aynı bölgede İran'a ait bir adada üslenmiş bulunan Devrim Muhafızlarının yeniden mayın yerleştirmeleri veya çeşitli saldırılarda bulunmaları da ihtimal dışı değil.

Hac mevsimi dolayısıyla, Suudi Arabistan'ın Mekke şehrine giden İranlı hacı adaylarının düzenlediği anti-ABD gösterisine Suudi polislerinin ateşle karşılık verip, saldırması üzerine 500'e yakın İranlı yaşamını yitirdi. Bu olay, zaten gergin olan Suudi-İran ilişkilerinde birden söz düellosunu alabildiğine yoğunlaştırdı. Amerikan bayraklarının yakıldığı ve ABD aleyhine sloganların atıldığı gösteriye, Suudi polisinin ateş açması, İran'ın büyük bir tepkisi ile karşılaştı. İran'da düzelenen gösterilerde, Suudi elçiliği işgal edildi. Elçilikte bulunan 4 diplomat bilinmeyen bir yere kaçırıldı. Bunlardan 3'ü daha sonra serbest bırakıldı.

İran bu olay üzerine yaptığı açıklamada Suudi'yi ABD'ye uşaklık yapmakla suçladı. Hem ABD'ye, hem de Suudi'ye karşı intikam eylemleri geliştireceğini açıkladı. İran'ın BM temsilcisi ise, yaptığı bir açıklamada, *"Bu olayın hesabını ABD'den soracağız"* dedi. Özellikle de Basra Körfezi'nde ABD gemilerine yönelecekleri sık sık belirtmektedir.

İran'ın muhtemel bir karşı saldırısından büyük bir korkuya kapılan ABD, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist devletler, çeşitli önlemler almaya başladılar. İlk olarak, denetimini ellerinde bulundurdukları Batı Berlin'de 20'ye yakın bir sayıda İran konsolosluk görevlisinin çıkarılması kararını aldılar. Bunu daha başka yerlerde değişik önlemlerin izlemesi de beklenmekte.

Körfez bunalımının yol açtığı ve tarafları daha fazla çıkmaza götüren bazı gelişmeler böyle. Bunlara bir de, İran'ın 4-8 Ağustos tarihleri arasında Hürmüz boğazında yaptığı deniz tatbikatını da eklemek gerekir. Bütün bu gelişmelerden çıkarılacak sonuçlar nelerdir? Görülen odur ki İran, ABD, Fransa ve gerici Arap devletleri önümüzdeki günlerde Körfez'de söz düellolarını kısmi çatışmalara kadar da götürme niyetindeler. Ama bu bir Körfez savaşına yol açar mı? Pek ihtimal verilmese de, ama yine de işlerin nereye varacağı konusunda kimse kesin bir şey söyleyememekte. Ancak, deniz ticaretinin, özellikle de petrol taşımacılığını sabote etmeye yönelik eylemler karşılıklı olarak bekleniyor. İran'ın bu konuda uzun bir süredir, belli bir hazırlık içinde olduğu da bilinmektedir.

Diğer bir konu ise, ABD'nin böylesi bir ticaret ulaştırmacılığına daha ne kadar dayanacağıdır. Yeni Vietnamlarla karşılaşmamak için, adeta yoğurdu üfleyerek yemek isteyen ABD Kongresi, Reagan'ın olağanüstü savaş hali yasasını çiğnemekle suçlamakta. Bu yasaya göre, ABD birliklerinin bir başka alanda savaş amacı ile kullanımı Kongrenin iznine bağlı. İrangate, Contralar meselesi ile önemli oranda yıpranan Reagan yönetiminin, Basra Körfezi'nde de uğrayacağı bir başarısızlık sonunu getirmese de, sonun başlangıcı olabilir. Bu nedenle, saldırgan bir politika yürüten Reagan'ın Basra Körfezi'nde elde edeceği sonuç, onun geleceği ile yakından ilişkilidir.

Diğer Arap ülkeleri açısından soruna baktığımızda, onların geleceği de pek parlak gözükmemekte. İran direkt bir savaş başlatarak, bu devletlere yönelmese de, çeşitli sabotaj eylemleri ile sürekli bir biçimde onları rahatsız edecek olursa buna ne kadar karşı koyacakları açık değil. Bu durum karşısında, bu güçlerin uzun vadede nasıl bir tavır takınacakları konusunda bazı şeyler söylenebilse de, henüz kesin bir şey belirtilemez.

Körfez bunalımının çıkmazdan kurtulması, esas olarak İran'ın tavrına bağlı. İran bölgenin anti-emperyalist bir odağı olarak varlığını daha uzun süre devam ettirebilmek için, bu tavrını kararlı bir şekilde sürdürmek zorunda. ABD bandırası altında Körfez'de seyreden Kuveyt gemilerine, ABD savaş gemilerine, Suudi vd. ülkelere karşı İran'ın takınacağı tavır, mevcut gidişatı değiştirecek bir niteliktedir. Bu nedenle, Körfez düğümünün İran'ın elinde olduğunu söylemek, bir abartma olmaz.

Betkar Vadisinde Saat On Altı On Beş...

Baştarafı 19. sayfada

asker ve yaralı iki askeri bırakıyorduk. Bu askerler keyfi bir uygulama sonucu öldürülmemişlerdi. Bunlar, zorla köleleştirilmek istenen bir halkın intikamını almak; cezaevlerinde sömürgeciliğe karşı direnişi yükselterek şehit düşen ve bugün de, tüm vahşi uygulamalara rağmen, şehitlerimizin göndere diktiği kızıl bayrağı yükseklerde tutan arkadaşların intikamını almak; ve Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için elde silah dağlarda kahramanlıklar yaratarak, şehitlerimizden aldıkları ve bizlere devrettikleri bayraklarını ellerimize bırakan tüm kahraman şehit yoldaşlarımızın intikamını almak için öldürülmüşlerdi. Ve bir halkın sömürgeciliğe karşı savaşta başvurması gereken tek yolu, buydu. Öldürülmüş askerlerin yan taraflarındaki alevler gökyüzüne doğru yükseliyordu. Yanan çadır ve haymalar çok kısa sürede bir taş ve kül yığını haline gelmişlerdi bile. Sanki burada daha önce bir karakoldan ziyade yakılmış bir mahalle çöplüğü vardı. Doğayı geçici de olsa kirleten bu manzarayı geride bırakarak çekildik.

Takımımız tamamen birleştiğinde yürüyüş biçimini aldık. Partizanlar son kez sayıldı. Sayımız tamam ve hiç kaybımız yok. Ganimetler, taşınmak üzere bütün arkadaşlara dağıtıldı; ve yavaş yavaş ilerleyerek eylem alanından uzaklaştık. Sabaha kadar yürüdükten sonra kampımıza ulaştık. Sabahın erken saatlerinde yüksek noktaları gözcülerimiz tutmuş ve muhtemel hava saldırılarına karşı da silahlarımız yerleştirilmişti. Nöbetçi olmayan arkadaşlar, dinlenmek üzere, belirlenen alanlara dağıldılar. Eylem, kısa zamanda gereken yankısını bulmuştu. Eylemimiz, burjuva muhalefeti (!) ile cunta arasındaki eleştiriyi daha da kızıştırmış, dış kamuoyu tüm dikkatlerini bir kez daha Kürdistan'a çevirmiş ve gelişmeleri yakından izlemekteydi. Eylemimiz, gerek içte ve gerekse dışta, gereken siyasal etkisini yaratmıştı. Yapılan eylemle birlikte, bizlere de düşen görevler vardı: Savaşı daha da geliştirmek, eylemlerin yarattığı siyasal etkiden çok iyi bir biçimde yararlanmak, düşmanın alanda kendisine bağlı örgütlenmeler yaratmasına fırsat vermeden devrimci faaliyete hız vermek ve alanı uzun süreli halk savaşına hazır bir duruma getirmek. Bu görevleri yerine getirmek üzere Takımımız eylem sonrası toplantısını yaparak, eylemin yarattığı olumlu ve olumsuz etkileri, eylemde elde edilen tecrübeleri, hata ve eksiklikleri tartışıldı. Ele geçirilen ganimetlerin listesi çıkarıldı. Toplantı sonuçlanmak üzereyken, tüm partizanların hemfikir oldukları nokta, yaygın gerilla savaşını vermek için daha çok eylem... eylem... eylemdi.

Erdal
9 Mart 1986

Rızgari'ye Açık Mektup

Baştarafı 9. sayfada

liz, ama onbeş yıllık hareketiz" diyorsunuz. Bu nasıl oluyor?

Her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır. Ama bazıları yoğurt diye pislik yerler. Öyle bir mücadele yürütüyorsunuz ki, kimsenin haberi olmuyor. Bir milyonluk faşist orduyu, milislerini, ajanlarını rahatlıkla atlatıyorsunuz. Sadece onlar değil, işin ilginci, halkın da sizden haberi yok. Herhalde yeni bir mücadele ve devrim keşfettiniz. Sessiz devrim. Mücadele etmeyen için, milis de, ajan da, ordu da sorun olmaz.

Boyunuzdan büyük laflar da ediyorsunuz. Bundan sonra mücadelenizin "Dört sömürgeci devlet + PKK" olacağını söylüyorsunuz. Yalnış yazmışsınız. Asıl mücadeleniz baştan beri sömürgecilerin safında PKK'ye karşı savaşmaktır.

Sınıf olarak aristokrat küçük-burjuvasınız. Yani feodalizm ve sömürgeci değerlerle pişmişsiniz. Sizin toplumsal konumunuz ve yaşamınızdan kaynaklanan ideoloji, politika; korkak ve işbirlikçi olmak zorundadır. Temsil ettiğiniz toplumsal kesit, tarihsel olarak aşılmıştır. Bireysel olarak ulusal kurtuluşa tabi olunabilir. Yurtseverlik bunu gerektirir. Ama siyasal olarak iddiada bulunma, otonom işbirlikçiliğe denk düşer. Pratiğiniz bunu yansıtıyor. Kuzey-Batı Kürdistan'da bir türlü varlık olamadınız. Türk burjuvazisi, Kürdistan'da otonom işbirlikçiliği bile tanımadığından, size yöneldi. Muhalefetiniz de bu noktada oldu. Kuzey'de varlığınız sınıf olarak tükenince, şimdi Güney Kürdistan'daki otonomi krallarına sarılıyorsunuz. Nasılsa kral soyundan aristokratlarsınız. Bağımsızlık ile otonom uşakları nasıl bağdaştırıyorsunuz? "Kurdistan Press"'i asılsız haberlerle nasıl doldurup, yurtseverleri aldatmaya çalışıyorsunuz? YNK, "Özgürlük Yolu", İ-KDP'nin Avrupa'da tuttuğu işbirlikçiliği I-KDP adına koparmak için nasıl çırpınıp duruyorsunuz. Fakat bu uşaklığın diğer bir yönü var: Güney'deki otonomi mücadelesini Türk sömürgeciliği; Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimine karşı kullanıyor. Bu, hem objektif, hem de subjektiftir. Bu işbirliğinde rolünüz ortaya çıkmıyor mu?

Pek hayırlı bir meslek seçmemişsiniz. Utanmadan "Kitlemize, dost güçlere ve halka yalan söylemeyiz" diyorsunuz. Neden Güney Kürdistan güçlerinin Türk faşizmi ile ilişkilerini açıklamıyorsunuz? Neden Hakkari, Siirt'teki çetecilikte, I-KDP'nin rolünü açıklamıyorsunuz? Neden I-KDP'nin yurtseverlere yönelik komplolarını açıklamıyorsunuz? Bunları açıklama gücünüz yok. Çünkü, boğazına kadar işbirlikçiliğe bulaşmışsınız. İşbirlikçilik her yerde yenildiği gibi Kürdistan'da da yenilecektir ve yeniliyor. Halkın devrim talebine ve PKK, ERNK, ARGK'de somutlaşan devrim mücadelesi karşısında uşaklık yenilgiye mahkûmdur.

Impressum:	Yazışma Adresi:	Ödeme Adresi:				
M. Atar	Feyka-Kurdistan	BfG.- Bonn	Norveç	6.- nkr.	Danimarka	8.- dkr.
Göttinger Chausse 75	Postfach: 153	Konto Nr: 1205242100	Fransa	6.- ff.	Avusturya	18.- s.
3000 Hannover 91	5300 Bonn 1	BLZ: 38010111	İsviçre	2.50 sfr.	İngiltere	0.80 £.
			İsveç	6.- skr.	Hollanda	3.- hfl.
			Avustralya	3.- $	Belçika	60.- bfr.

Lİ ŞEMZÎNAN, GERCEWS Û HEZEXÊ HÎN ÊRDÎM KETÎN BÎN HİKMÊ PÊŞMERGAN

Destpêk rûpela dawî de

hevpeyvînek bi waliyê êrdimê Hayrî Kozakçioglu re kirin. Bersivên walî gelekî hînkarin. Walî diyarkir, ku pêhesiyane yekîtiyên ARGK li vî çiyayîne, lê hêj tiştek nekirine. Ji bo bersiva rojnaman, du pirsa *"Çima li vir nayin perçiqandin?"* waliyê erdimê bersiveka hînkartir da. Waliyê "sûper", ku bi bersivên xwe tirsa dilê xwe da der, wusa got: *"Çiyayên Balkaya gelek asê, çiyager û bi dehlûdewiyan nin. Serîkî van çiyan, dikeve axa Iraqê. Heke hun ordiyekê jî bişînin van deran, wê tê hunda bibe."* Em naxwazin gotinên xwe li ser van gotinan bikin. Lê rastiyeka eşkere heye ku, heya gelê me xaka niştiman gavbigav rizgarneke, wê têkoşîna xwe berdewambike. Ev têkoşîn ne tenê ordiyekê, we çend ordiyan binkeftîbike û biperçiqêne. Mêtingerên ku îroj nikarin têkevin Çiyayên Balkaya, wê sibe mecburbin ku ji gelek êrdiman birevin.

Li kêleka van pêşketinên li Şemzînan, mêtinger nikarin bikevin Nevala Hespistê li Hezexê (İdil) û Çiyayên Mevalê (Çelik) li Gercewsê jî.

Li Nevala Hespistê (Cehennem Deresî) li Hezexê di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin, şereke ku bi rojan doma pêkhat. Mêtingerên ku nekarîn bikevin Nevalê, ji bona ku berxwedana hêzên ARGK bişkênin, Neval dan ber top û rokêtan. Dure bombebarana xwe bi balafiran domandin. Lê bilî hemû keftûlaftên xwe nekarîn xwe nêzîkî Nevalê bikin.

Di şerekî de ku li Çiyayên Mevalê derket, dijmin paşde revî. Di navbera hêzên dijmin ku li kendal û qontarên çiyê operasyon birêvedibiran û hêzên ARGK de, şerekî gelek mezin serpêkhat. Şer dora nîvro destpêkir, heya derengê şevê berdewamkir. Hêzên dijmin, gava tariya şevê daket, ketin nava tirseka mezin û bi lez revîn. Roja dure, bi roj jî newêrin xwe nêzîkî derdorê bikin.

VEGİRTİNA BAJARAN DORFÎREH BÛ

Destpêk rûpela dawî de

bêliv û bêbîzav dihêle. Bi derbên ku li bajaran wê li dijmin bikevin, pir roniye ku wê tevgerandina hêzên artêşa faşîst bê rawestandin. Artêşa Tirk, ji niha ve ji ber derbên ku li bajaran digire, ketiye nava tirs û bizdaneka mezin.

Nîve mêha Tirmihê û destpêka mêha Tebaxê de, yekîtiyên ARGK êrîş birin ser bajarên Dersimê, Depê (Karakoçan), Qilaba (Uludere), Cilavuz (Susuz) û Xozatê. Her bajarek qedera 2-3 an 4 seetan ma bin kontrolê. Ev livbaziyên ku bêhtir bi armancên konevanî hatin pêkanîn, encamek derxistin der, ku girsên gel zêdetir hîkarî jî têkoşîna rizgariya netewî bigrin. Tirsa hêzên artêşa faşîst di domana van êrîşan de, vê hîkariyê xurttirkir.

Pêşmergên ARGK bi êrîşên xwe li ser bajaran, niha rapirînên konevanî û hinde livbaziyan pêşvedixin. Lê belê, ev nayê wê manê, ku wê herdem wê wusa be. Hêzên ARGK wê şer dorfîrehtirbikin û wê dijwartir herin ser armancên xwe û vegirtina bajaran wê bilezênin. Weke li gund û çiyan, li bajaran jî wê yekîtiyên artêşa Tirk ên faşîst di enîşkan de bên asêkirin û rojbiroj reva wan ber Ankara ve, wê xwe bilezêne. Ev yek wê di karvaniyê de bêtin dîtin.

Êrîşên li ser bajarên Dersimê, Depê, Qilaba, Cilavuz û Xozatê, ku tên mana bilindkirina şer li navendên bajaran, delîlê ku şerê gerîlla gihaye koçbereka taktîkî a pewîst jî berçavdikin. Mêtingerên faşîst dixwazin şerê me li êrdimeka teng asêbikin û têkbibin. Lê pêşmergên me, ku vê leyistokê xiradikin û destpêkirine ku êrîşî bajaran jî bikin, vê daxwaza dijmin qorik de zuwadikin. Herwusa, ku hemû êrîşan de hêzên ARGK xusar negirtine, lê gelek mirî û birîndarên dijmin hene, ev yek jî encamek derdixe holê, ku ka çuqas hêzên ARGK xurt û bihîmin.

Bi vî awahî dorfîrehbûna şer li bajaran, pêşveçûneka herî mezine. Li her enî û bera şer, mêtingerên faşîst rastî hêzên me ên rizgariya netewî dibin; ev jî him û hêza wan perçedike û wanan tenik û tengezardike. Mêtinger necarin li her derdorê, bi taybet jî li derdorên ku ji hêlên konevanî, aborî û leşkerî pêwistin, bêhtir leşker amadebigrin. Van derdoran têkuzbikin. Wê dev jê berdin, ku hemû leşkerên xwe li gundan û derdorên çiyager bicihbikin. Ji xwe, ji niha destpêkirine, derî hin êrdimên stratejîk, leşkerên xwe bikşênin paş; nema dikarin bi hesanî operasyonan birêvebibin.

Weke ji van rûdanan derdikeve, pir kifşe ku, ê din însiyatifa şer ketiye destê hêzên ARGK. Mêtinger jî lewma dixebitin, jiyana xwe qaseka din dirêjbikin. Vê barê de keftûlaftê dikin. Lê ev keftûlaft, wê nekaribe wan ji nav heriya ku ketinê, xelasbike.

Du car êrîş çûn ser navenda bajarê Dêrsimê

Nîvê meha Tirmehê de cara pêşemîn êrîşek çû ser navenda bajarê Dêrsimê. Bi vê nolê livbaziya yekemîn li vir pêkhat. Armanca vê livbaziyê rapirîna konevanî bû û bi bingehîn jî tugaya di nava bajar de hedef hatibû girtin. Mêtingerên Tirk ji tirsan nêzanîn çawa bikin.

Ji gir û kaşên nêzîkî navenda bajêr bera tugayê hat dayin û, ber û derb hatin barandin. Mêtinger nekarîn bersiv bidin. Dure bera hewayê dan û ji tirsan li rast û çepên xwe berik reşandin. Li hemberê reşandina pêşmergên me, ku 15 demikan doma, serî de yekîtiyên leşkerî ên li tugayê, hemû komên taybetî û hêzên ji polîsan ên li bajêr li quleka veşartinê gerîn. Nexasim piştî demeka gelek dereng, ku ji ser reşandina pêşmergan dem buhurîbû, yekîtiyên mêtinger dest bi tevgera xwe kirin.

Weke ji saloxeka din, ku me girtî tê fahmkirin, dema êrîşê de hêzên dijmin ji tirsan nezanîne çi bikin û cih bi cih bera hevdu dane; pozberiya hevdu kirine. Rûdan wusa serpêkhatiye: Hêzên dijmin, heya rojê tirêjên xwe avêtine, bera her siha reş ku dîtine dane û li dijî hevdu şerkirine. Du komên leşkerî ên taybetî ku li derî bajêr kozan de bûn, dema êrîşê de kozên xwe berdane û ber bajêr ve revîne. Dema bazdanê de rastî hev dibin û bera hev didin. Şer qedereka dirêj didome. Dure herdu yekîtiyên dijmin ji ber hevdu direvin. Weke nûçên gihan ber destê me, tê gotin ku, bûyerê de gelek mirî û birîndarên dijmin çêbûne. Lê hêjmara esehî ber destê me hêj nebûye.

Êrîşa duwemîn li ser bajarê Dêrsimê, berî niha bi 3 hefteyan pêkhatiye. Vê êrîşê de jî, tirs û xofa dijmin cih de hat şopandin. Leşkerên dijmin ku heya tavê avêt berik reşandin, bi hezaran ber û derbên xwe bêhuda barandin. Herwusa xusarên mezin dane gelek avahiyên li navenda bajêr.

Li Xozatê êrîş çû ser girtîgahê, 10 serbaz hatin kuştin

Qeflek ji pêşmergên ARGK şeva 7'ê Tebaxê avêt ser navenda bajarê Xozatê. Domana çend seetan bajar ma bin kontrola pêşmergan û 10 serbazên dijmin jî hatin kuştin.

Qefla pêşmergan ku ji 2 milan kete nava bajêr, avêt ser karakola cenderman û a polîsan û herwusa ser girtîgahê. Di navbera yekîtiya ARGK û hêzên dijmin şerekî giran derket, taliyê de 10 serbaz hatin kuştin, 15 jî birîndar ketin. Domana livbaziyê de pêşmergan, dora girtîgahê jî zivirandin. Pêşî leşkerên li wir bêhîkar kirin, dure deriyên girtîgahê vekirin. Hêzên ARGK ên ku weke daxwazê dawî bi livbaziyê anîn, dure xwe ji navçê durxistin.

Hêzên dijmin bi şev tu bîzav û tevger şanînekirin. Lê bi roj, dest bi oparsyonan kirin. Belê tiştek nekarîn bi destên xwe ve bênin.

Pêşmergan 3 seetan serdestiya bajarê Depê kirin

Êrîşa li ser bajarê Depê (Karakoçan) de, dora karakola polîsan, avahiyên polîsan û avahiya belediyê hatgirtin. Gerîllayên me ku roja 26'ê Tirmehê êrîş birin ser bajêr, 3 seetan bajar kirin bin kontrola xwe. Ber û derb reşandin ser karakola polîsan, avahiyên polîsan û avahiya belediyê. Livbaziyê de, hêzên dijmin nekarîn bersiva pêşmergan bidin. Herwusa li navenda bajêr, belavok hatin belavkirin.

Peyvajoya livbaziyê de, hêzên dijmin şaş û gêjbûne. Hat dîtin, ku gişt xwe veşartine û ji qulên xwe derneketine der. Pêşmergan narîncokek (bombe) avêtine ser mala reîsê belediyê. Lê ji ber, ku ev welatfiroş ne li malê bû, niha jiyana xwe a gemar xelaskiriye. Li kêleka vê jî, hêzên ARGK mala welatfiroşekî din jî dane ber bomban. Dure xwe ji bajêr şun ve kişandine. Gerîllayên me, ger domana êrîşê de ger jî domana xwe paşvekişandinê de, rastî şer nebûn.

Avahiya dadgehî li bajarê Cilavuz hat şewitandin

Gerîllayên ARGK ku êrîşek birin ser bajarê Cilavuzê (Susuz), hinde taxên bajêr qedera 3 seetan kirin bin kontrola xwe.

Pêşmergên ARGK, ku bi şev dora seet 21.00'an li bajarê Serhedê ketin navça Cilavuzê, piştî hinde rapirînên konevanî, dîsa xwe ji bajêr durxistin.

Serpêkhatina bûyerê wusa ye: Piştî ku pêşmergan, hinde taxên bajêr kirin bin kontrola xwe pêde, komek ji wan avêt ser avahiya dadgehî. Agir berdan avahiyê û gelek belavok belavkirin û duruşme daleqandin.

Piştî şerekî ku kin doma, hêzên dijmin ji ber pêşmergên me revîn. Pêşmergan bi jêhatîbûn livbaziya xwe pêkanîn û xwe kişandin parêzgehên xwe.

Êrîşa li Qilaba qulibî rapirîna girseyî

Şeva 24 û 25'ê Tirmehê pêşmergan li Qilaba (Uludere) êrîşek birin ser hinde saziyên kar, avahiya dadgehî û mala welatfiroşekî.

Derengê şevê seet dora 22.00'an gerîllayên me, ji çend aliyan ve ketin nava bajêr. Xalên stratejîk ên bajêr vegirtin. Di vê navberê de şer di nav wan û hêzên dijmin de derket. Mêtingerên faşîst hatin berûpaşdan. Komek ji pêşmergan ji bombe avêt avahiya dadgehî û agir bi avahiyê ket. Polîs û cendermên li wir nobet digirtan, bêyî ku bersiv bidin, bazdan.

Komek din ji pêşmergan jî, êrîşek bir ser mala welatfiroşekî komprador. Ev bêbext ji ber ku ne li mal bû, pêşmergan bi jina wî re axifîn û dure agir berdan mala wî.

Komek a sisiyan ji pêşmergan jî, di nava sûkê de belavok belavkir û afîş daleqand. Herwusa bi têkiliya nişteyên bajêr, rapirîneka konevanî a dorfireh pêkanî. Qedera 500 metran, xwepêşdan û rêveçûnek çêbû. Duruşmên rizgariya netewî hatin bangdan.

Mêtingeran duxuyankir, ku şer de serbazek wan birîndar ketiye. Lê weke me ji agahiyên ku me ji gel girtine, tê derdikeve, ku hêjmara mirî û birîndarên dijmin gelek bilinde. Dijminê ku newerî bi şev xwe ji cihê xwe derxêne, roja dure dest bi bîzava xwe kir. Lê nekarî operasyoneka ku dilê wan dixwaze, birêvebibe. Xusara diravî a dijmin, di vê livbaziyê de giha dora 100 milyonan ji Lîrên Tirkî.

Parêzkarên gundan ketine nav kêliya mirina xwe

AN XWE BİDESTDAN AN MİRİN... TU RÊKÎ DİN TUNE YE

Destpêk rûpela dawî de

nema bêkirin. Birîn wê ji ra bêhilkişandin. Ev tişt gelek hewce û giringe. Hezeka ku hertim xeletiyan bike, biqasî hewcebe şerneke û êrîşî dijmin neke, nikare ber serfîraziyê ve here.

Mehên Hezîran û Tirmehê de, bireka mezin ji çetên milîs hatin cezakirin. Bi sedan kes xwe dan dest. Hevqas jî revîn û malên xwe barkirin ji Kurdistanê çûn. Gelek jî dev ji vî karê xwe berdan. Di van rojên taliyê de, hêjmara cahşan hertim kêmdibe; 2 rê li pêşiya wan maye. An wê xwe bidin destê hêzên ARGK, an jî wê ji ber îxaneta xwe bêne kuştin. Bilî vê tu çare ji wan re nîne û nemaye.

Li Qilaba, Şemzînan, Xizxirik û Nisêbînê zêdeyî 20 cahş hatin kuştin

Qilaba: Li gundê Işikvêren livbaziyek bikarhat. Civînek hatçêkirin û 3 çahş hatin kuştin. Berî niha çend caran jî van welatfiroşan hatibû xwestin, ku dev ji vî karê xwe ê gemar berdin. Lê ji ber ku evan kirinên xwe berdewamkirin, biryara mirina wan hat dayin. Hêzên ARGK bi şev hatin gund. Gundî gişt li qada gund civandin. Gunehên van hersê bêbextan dan naskirin. Dure hersê welatfiroş hatin berûfîşekkirin.

Şemzînan: Roja 23'ê Tirmehê êrîşek çû ser mezra Akdemir gundê Umurlu. 5 çetên xayin hatin kuştin. Welatfiroşek bi navê Cemîl Kaya, ku li dijî yekîtiyên me ên rizgariya netewî, milîsî dikir, dev ji karê xwe bernedida. Pêşmergan êrîşek birin ser mala wî. Bi ber û norîncokan êrîşkirin û 5 bêbext kuştin, hevqas jî birîndarkirin.

Pêşmergên ARGK ên ku livbazî pêkanîn, dure rastî parêzkarên gund û komên tay-

beti ên dijmin bûn. Şereki giran derdikeve. Di vî şerî de ku qedera 2 seetan doma, bêhtirî 10 parêzkarên gund û serbazên komên taybetî hatin kuştin. Tê gotin, ku di vî şerî de 3 şoreşger jî şehîdketine.

Nisêbîn: Êrîşek çû sergundê Karabayir. Keyê gund hat kuştin. Ev key, dev ji kirinên xwe bernedida, herçuqasî pêşmergan bi caran jê re salok şiyandibûn jî.

Yekîtiya ARGK ku bi şev dora seet 22.00 kete gund, dora mala keyê gund girt. Dure komek ji pêşmergan kete xênî. Key girt û derxiste derve. Gunehên wî jê re hatin gotin û hat cezakirin.

Êrîşek din li gundekî Nisêbînê pêkhat. Dest li ser hemû çek û bêsimên parêzkarên gund hat danîn. Weke agahiyên gihan me; yekîtîkî ARGK tê gundê Eskîmaxara qopaniya Akarsu. Banga xwe bidestdayinê li parêzkarên gund dike. Ji ber ku parêzkarên gund xwe bidestdidin, dest li ser çek û bêsimên wan tê danîn û ew tên berdan. Dure civînek li gund tê çêkirin.

Civînê de tê gotin, ku heke parêzkarên gund ji niha pêde dev ji karê xwe berdin wê bêne efukirin, heke wusa nekin wê bêne cezakirin. Pêşmergan axafek li ser pêşketinên konevanî, rewşa şer û delametên welatperweran bo gundiyan kirin. Civînê de bi dengê bilind û qube, duruşmên mîna, **"Bijî Serok APO!", "Bijî PKK!"** hatin awazdan.

Xizxirik: Komeke ji pêşmergên ARGK ji 20 kesan şeva 8'ê Tebaxê êrîşek birin ser gundê Dogan. 7 çetên milîs girtin. 2 welatfiroşên bi navên Yakup û Siddik Berek, li derveyî gund dan ber berikan. 5 parêzkarên gund jî tevlî xwe birin.

Yekîtiya pêşmergan ku roja 8'ê Tebaxê seet dora 21.30'an hate gund, rastî êrîşa çetan bû. Şerek derket. Domana şer de, herçuqasî çetan alîkarî xwestin jî, tu leşker nehatin alîkariyê. Di şer de, daku çete nekaribin birevin, dora wan hat girtin û çember hate tengkirin. Piştî ku rêya xilasbûna çetan nema, bersiva banga xwe bidestdayinê dan û çekên xwe avêtin erdê. Dest li ser çekên wan hat danîn. Dure bi rêya civîneka li gund, hatin birabirîn. Piştî civînê pêşmergan, çetan tevlî xwe birin û li derveyî gund 2 kes ji wanan cezakirin.

Weke agahiyên gihan me, her 5 çetên din hêj di destê pêşmergan de ne û pirsyariya wan berdewamdike. Operasyonên artêşa Tirk bo rizgarkirina çetan jî, avê de çûn.

Li Gexi, Daraxînê, Ovacik, Mazgirt û Şenkaya heyf hat hilanîn

Gexi: Vê salê di meha Nîsanê de, komeka hevxebatkar giliya şoreşgeran kiribû û bibû sedema şehîdketina 5 şoreşgeran. Lewma êrîşek çû ser vê koma welatfiroş. Yek ji wan hat kuştin, 3 jî birîndar ketin.

Hêzên ARGK, bi narînçok û moletîf-kokteylan li gundê Yoncalî avêtin ser xaniyê bêbextekî. Perê jî xênî dan ber berikan. Taliya peqînê û agirê bi xanî ket, xayin bi xwe mir, 3 merivên wî jî birîndarbûn. Xênî gişt şewitî.

Daraxînê: Li gundê Gûzeltepe 70 welatfiroş gund berdan. Pêşmergên ARGK ku li vî gundî 11 xanî, axir û bêhtirî 20 bênderên giya ên çetên hevxebatkar dan ber agirî, bi vê kiryara xwe herwusa tehdîta xwe li welatfiroşan kirin. Xanî û bênderên agir bi wan ket tev şewitîn û bêhtirî 300 sewal jî tevlî wan şewitîn.

Ji 5 malbatên hevxebatkar ku rastî zerarê bûn, 70 kes gund berdan û xwe koçberkirin.

Ovacik: Li gundê Yakatarla gilîkar Hasan Demîr hat cezakirin. Ev sîxur bi serhişkî dixwest vî karê xwe ê gemar berdewambike. Yekîtikî ji ên ARGK bi şev avêt ser gund. Pêşmerge çûn mala vî welatfiroşî û wî girtin. Pêşî hemû gunehên wî yeko-yeko jê re hatin gotin û dure ji ber berikan hat derbaskirin.

Mazgirt: Bêbextek jî li gundê Alibeyî bi mirinê hate cezakirin. Pêşmergên ku bi şev hatin gund, welatfiroş ji gund derxistin û dan ber derban. Gava pêşmerge ketin gund, ev xayin xwest bireve, lê ji hêla pêşmergên ku kozan de bûn, hate girtin. Dure wî anîn gund û gunehên wî li pêş gundiyan hatin eşkere kirin. Gundî jî bi biryara pêşmergan dilxweşbûn.

Şenkaya: Êrîşek jî çû ser gundê Ormanli. Bêbextek ku bibû sedema şehîdketina 2 rêhevalan, bi mirinê hate cezakirin. Welatfiroşê bi navê Tahsin Üstündag, roja 13'ê Çotmehê sala 1984'ê li gundê Dokuzelma navça Şenkaya giliya rêhevalên Kazim Demîrtaş û Ercan Kiliç kiribû û herdu heval şehîdketibûn. Ji bona tolhildanê pêşmerge avêtin ser vî gundî.

Berî ku pêşmerge bên gund, li gundên derdorê gelek civîn çêkirin û şopa vî bêbextî ajotin. Dure salox girtin ku li gundê Ormanli dimêne. Lewma dest bi livbaziya xwe kirin.

Komek ji gundiyan li dora gundê Ormanli ji êzingan vedigeriya gund. Pêşmerge derketin pêşiya gundiyan û bêbextê ku tevlî wan bû, ji nav wan derxistin. Gundiyên din berdan.

Pêşmergên ARGK welatfiroş, qederekê bi xwe re birin. Dure ji ber gunehên kirî, bi mirinê hat cezakirin. Pêşmergan belavokek jî danîn ser miriyê bêbextî. Û xwe ji cihê rûdanê durxistin. Belavokê de ev hatibûn nivîstin: *"Ji ber ku te bi şehîdketina rêhevalên me, Kazim Demîrtaş û Ercan Kiliç ji bo dijmin xizmetkir, dadgeha gelî fermana mirinê ji bo te da. -ERNK"*

Li Xozatê welatfiroşek din ceza xwe girt

Li mezra Kuyubaşi gundê Akoren navça Xozatê, roja 13'ê Tirmehê yekîtîkî ARGK livbaziyek pêkanî. 6 pêşmergên hatin mezra, bêbextekî bi navê Hidir Kiliçaslan bi mirinê cezakirin.

Bi şev dora seet 20.30'an de pêşmerge hatin mala welatfiroşî. Deriyê xênî bi wî dan vekirin. Wî girtin. Dure bi mirinê cezakirin. 2 merivên bêbextî jî birîndarkirin. Belavokek li cihê rûdanê li şun xwe hêlan, ku li ser ev hatibû nivîstin: *"Bêbextên hevxebatkar wê ji niha û pêde jî cezayên xwe bigrin. Ceza welatfiroşiyê mirine! -ARGK"* Pêşmerge bi bangdana duruşman, xwe ji gund durxistin.

HÊZÊN TAYBETÎ Û YEKÎTÎYÊN ARTÊŞÊ KETİNE NAVA TİRSÊ

Destpêk rûpela dawî de

qutbikin. Lê ev jî rastiyeke, ku tiştek bi destê wan nakeve.

Hêzên ARGK bi şerê ku li dijî wan birêvedibin, li gelek êrdiman morala wan perçiqandine. Gelek caran leşkerên dijmin dikevin kemîn û dafên pêşmergan. Lewma bi roj gelek kêm xwe ditevgirênin. Hertim xwe dikin kozan de û nobetê digrin. Di van rojên taliyê de pêşmerge, bi tektîkêr xwe ên jêhatî kozên leşkerên dijmin yeko-yeko dihilweşênin.

Niha mêtinger operasyonên xwe tevlî bi hezaran leşkeran, bi rojê bikartênin. Di vê mehê de, li derdorên bajarên Gexi, Girêkamo (Silopî), Qilaba, Gercews, Çolik (Bîngol) û Şemzînan şerên giran di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin derketin. Di her şerî de dijmin hundabûnên giran da. Hundabûnên hêzên ARGK li hemberê vê yekê, gelek kême.

Ev rûdan gişt datînin holê ku, ne artêşên dewleta mêtinger, ne hêzên wan ên taybetî û ne jî kontrayên wan, ê din nikarin xwe li hemberê hêzên ARGK xwe rabigrin. Rojbiroj leztirîn dihilweşin û belavdibin. Lewma jî mêtinger, artêş û hêzên xwe ên taybetî bi azinên nûh tekuzdikin. Çekên wan zêdedikin. Ji bona kuştina her şoreşgerekî bi milyonan pere datînin. Lê ev azîne, ji niha ve ketine tengezariyê, lew di her şerî de derbên mezin digrin.

Şerê me ê rizgariya netewî jî hertim bêhtir, ber bi berjewendên gelê me ve pêşdikeve û bilinddibe. Dijmin jî ji her aliyan ve ketiye nava tirsa dilê xwe.

Li Qilaba kemînek li dijî yekîtiyeka operasyonê

Li dora navça Qilaba (Uludere) di meha Tirmehê de kemînek li dijî yekîtiyeka operasyonan hat vegertin. Livbazî dora êvarî pêkhat. 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin û gelek ji birîndarketin.

Yekîtikî ARGK ku salox li dermafê tevgera hêzên operasyonê girt, kemînek li ser rêya ku wê hêzên dijmin bibûhurin, vegirt. Birek ji hêzên dijmin kete kemîne. Pêşmergên li kozan de bera wan dan. Hêj destpêka peqînê de dijmin gelek birîndar da û kete nava gêjiyê de. Leşkerên dijmin nekarîn bersiva agirê pêşmergan bidin û bi lez bazdan.

Hêzên ARGK piştî reşandina berikan çend qasekan şerê xwe domandin û dure xwe ji cihê rûdanê paş ve dan. Hêzên dijmin, tenê bi alîkariya balafiran karîn xwe ji kemînê xelasbikin.

Li Çolik pêşmergan avêt ser 2 karakolan

Êrîşek çû ser karakola cendarman li qopaniya Kaplica bajarê Çolikê (Bingol). Tê saloxdan, ku gelek mirî û birîndarên dijmin hene Yekîtiyeka ARGK bi şev seet dora 22.00'an avête ser karakolê. Bi rokêtan, narînçok û derban êrîşa xwe kirin. Di demeka gelek kin de hêza dijmin hate bêhikarkirin. Livbazî qasî 20 demikan berdewamkir. Dure bi şêweyeka jêhatî, pêşmergan xwe kişandin çiyê.

Êrîşek jî çû ser karakola Ayanoglu li navça Gexi. Dijmin li vir jî derbên pir mezin girt. Çend mirî an birîndarên dijmin hene, hêj haya me pê neketiye.

Her bi vê nolê, roja 8'ê Tebaxê jî disa li vê navçê şerek derket. 2 yekîtiyên dijmin bera hevdu dan. Livbaziya pêşmergan li dijî karakola Ayanoglu 15 demikan doma. Paşê xwe kişandin paş. Vê navberê de hêzên dijmin ji kozên xwe derketin. Bera xwe dan nava gund. Gava nêzikî gund bûn, rastî hevdu bûn. Herdu yekîtiyên taybetî zêdeyî seetekê şerê hevdu kirin. 2 kontra birîndarketin.

Li Girêkamo û Gercewsê derbên nûh li kontrayan ketin

Li Çiyayên Cudî, nêzîkî navça Girêkamo (Silopî) şerek bi hêzên taybetî ên dijmin re qewwimî.

Yekîtikî gerîllayên ARGK, ku xwe li xaleka stratejîk li Çiyayê Cudi ditevgerand, rastî hêzên dijmin ên operasyonê bû. Pozberiyeka dijwar derket. Piştî nîvro dora seet 15.00 şer derket. Dijmin xwest bi alîkariya balafiran, yekîtiya ARGK têxe çemberê. Lê pêşmerge vê leyîstokê pûçkirin û ji enîşkekê êrîş birin ser hêzên dijmin. Pêşmerge zu bi zu cihên xwe hertim guhartin. Bi vî awahî, qedereka dirêj dijmin mijulkirin. Herçuqasî hêzên alîkariyê jî hatin cihê rûdanê, pêşmerge karîn heya derengê şevê şer bi hostayî berdewambikin. Gava tarî daket, xwe ji cihê rûdanê durxistin.

Şer bêhtirî nîvê rojekê dewamkir. Dijmin duxuyankir, ku tenê serbazek birîndar ketiye. Lê weke agahiyên ji derdorê gihan me, hêjmara mirî û birîndarên dijmin gelek bilinde.

Roja 8'ê Tebaxê şerek jî li dora gundê Dereler navça Gercewsê derket. Endamek ji hêzên taybetî hate kuştin. Gava Yekîtikî ji ên ARGK dixwest ji êrdimekê derbasi êrdimeka din bibe, li dora gundê Dereler rastî hêzên dijmin bû. Şerê derketî de, gelek serbaz jî birîndar ketine.

LİVBAZİYÊN HERİFANDİNÊ DİDOMİN

Livbaziyên herifandinê (sabotaj) ên li dijî saziyên leşkerî, aborî û ên din ên dijmin, ku li Kurdistanê ne, berdewamdikin.

Encama kiryarên vê mehê, dijmin zirar û ziyanetên diravî, bi buhatiya milyonan Lîrên Tirkî girt. Şantiyên rêçêkirinê, li gelek deran hatin belavkirin. Bi vî awahî konevaniya rêçêkirina bo zilma li ser gelê Kurdistan hate tarûmarkirin.

Êrîşek çû ser gundî Orencik navça Şemzînan. Şantiyek bi tevî hat şewitandin. Xebat hate rawestandin. Mina agahiyên me ji derdorê girtin, tê gotin ku, 2 kamyon û 2 dozer bi temamî hatine şewitandin. Zîrare girtine bêhtirî 500 milyon Lîrên Tirkî ye.

Kiryareka herifandinê li dijî rêya tirênan a bi navê "Haydarpaşa-Baxdad" li nêzîkî Nisêbînê pêkhat. Pira, ku bi navê "Pira Almanan" tê naskirin hat bombekirin. Texrîbateka mezin pêkhat.

Li dijî tirêna postê ku ji bajarê Dilukê (Entap) dihat, êrîşeka herifandinê çêbû. Lê berî ku tirên bigihe pirê bi çend demikan bombe peqî. Tenê pir xusar girt. Ger bombe çend demikan paşê bipeqibana, wê dijmin xusareka pir mezin bigirtibana.

TÊKİLBÛNÊN NAV REFÊN ARGK BERDEWAMDİKİN

Hêzên ARGK li gelek derdoran civînên konevanî pêkanîn. Ji hêlekê propaxendên dorfireh bikaranîn, ji hêla din jî gelek welatperwer girtin nav refên xwe. Di civînên ku li Botan, Mêrdin, Serhed, Dêrsim û Çolikê çêbûn de, bi hezaran mirovên Kurdistanê guhdariya axafên hêzên ARGK kirin. Her civînek hevgirtin û piştgirtina gel girt. Gelek azadîxwaz û niştîmanperwer xwe gihandin hêzên ARGK û bûn pêşmerge.

Di vê dema dawiyê de li gundên bajarê Serhedê (Kars), li derdorên navçên İxdir, Aralik, Golbert (Ardahan) û Selîmê; li gundên Şirnex û Qilaba, li gundên Şemzînan, li Qilaba û gundê Qilaba Pinyaniş, li Nisêbînê, Hezexê, Midyadê; li navenda Dêrsimê û gundên derdorê, li bajarê Çolik gundên Gexi û Daraxînê bêhtirî 100 civîn pêkhatin. Belavok hatin belavkirin. Ev civîn dibin sedem, ku gelek têkoşer xwe dighênin şoreşê.

Em destana xweragirtina ronakrewanên Sasonê, ji serboriyên rêhevalekî me ku vê xweragirtinê şopandiye, pêşkêşî xwendevanên xwe dikin:

"... Û bi rika li dijî bêbextiyê, me li ber xwe da em li ber xwe didin, emê li ber xwe bidin"

Destpêk hêjmara borî de

Cemîl li ber çavan bû. Berî sala 1980'an li Îllohê (Batmanê)... Di nav xebatên civanan ku bi şahiyeka mezin vê dikir.

Û dîsa Ew dihat bîran. Sala 1981'an, li zîndanên Amedê... tevlî rêhevalên xwe berxwedanê de... xweragirtina birçimayinê de.

Vane gotinên Cemîl yên ku biryar û qinyad didan der û çinginî didin guhan: "*Min*" digota; "*soz û peyman daye rêhevalên xwe yên li zîndanan ku, gava ez bêm berdan, û ez derkevim der, bedela wê çibe bila be, ezê pêvendiyên xwe bi Partiyê re girêbidim. Herwusa min soz da rêhevalên xwe yên li zîndanan, ku carek din ez nekevim paş deriyên hêsin. Vê kêliyê de ku ez giha me Partiya xwe, ez vê sunda xwe dîsa dikim; dijmin wê nikaribe min dîsa dîlî bike û ji azadiya min, min dur bigre. Gava ez guman bikim ku wê dijmin min bigre, wê rastî bejna min a mirî bibe. An jiyaneke azad, an jî mirineke bi rûmet!..*"

Wusa gotibû Ewî. Niha, berxwedaneke mezin li dijî dijminê xwe ku qestî azadiya Wî kiribû bilindkir û bi serbilindî şehîd ket. Ew, xwediyê kesbûneke xurtbû, ku jiyana zindanê a bi kovan û êş, wê jiyanê istirandibû. Bi evîna bo dostên xwe û hêrsa bo dijmin, dagirtîbû. Ji kêliya gihabû Partiya xwe pêde, ku bi bêhedarî li benda vê kêliyê bû, bi xebatên xwe yên jîr di têkoşînê de, bi dora xwe, xwe dabû pejirandin.

Ji ber ku karvaniya girtigahê a tijî fêr nêzîkî 3 salan jiyabû, zû karî xwe li gora xebatên derve pêşvebibe. Herwusa, ji ber ku li Sasonê hatibû dinê û taybetiyên derdorê rind dinasî, zu xwe bi gel dabû pejirandin û ji hêla gel gelek dihat hezkirin. Ew, xwediyê kesbûneke xurt bû ku, xwe li ber zehmetiyan diradigirt, bi zimanê xwe ê êrdimî di propaxandê de hîkarî li şun xwe dihêla û morala xwe a serdest tucaran ji xwe dur nedikir.

Adnan dihat bîran. Rojeke sar a ji rojên payizê... Bin baraneke dijwar ku çûk jî xwe kişandibûn hêlînên xwe... dema çêkirina ciheke veşartinê a bin erdî de. Adnan berî rêhevalên xwe dibeziya her kara, ku dizanî zehmete. Carcaran darên dirêj dide pişta xwe yên ku wê bibin situn, carcaran jî piştî ji dest danîna tevrê, bêyî ku behna xwe berde, bi lez xwe dihelifand bêrê...

Û dîsa Ew dihat ber çawan. Berî sala 1980'an li Îllohê... Nav cilên bi dohn, "**Şîno**"yê piçûk a taxa xwe bû... dikkana xwe a tamirê digre, ji kar vedigere mala xwe...

Vane gotinên Adnan yên ku, daxwaza hînbûn û têkoşînê didan der, çingînî berdidin guhan: "*Mirov*" digot: "*çuqas bêhtir bixwîne û guhdarî bike, dibîne ku li pêşberê van rastiyan çuqas paşde maye. Ez dixwazim şerbikim û di şer de hînbibim.*"

Ev gotin derketibûn ji devê Wî. Û niha, doza rizgariya gelê me de, ku bo wê ditêkoşa û hîndibû, gava rastî dijmin bû, bi hogirî şerkir û şehît ket. Bilî xebatên xwe yên şoreşger ku pir domnekirin, bi jêhatibûna xwe, bi pêşveçûna xwe a bi lez xwe bi hemû rêhevalên xwe dabû pejirandin ku, di têkoşînê de xurt û bi biryare.

Ew, bi daxwaza hînbûnê, bi jiyana kollektîf, bi jîreki û çalakiya xwe, di demeka kin de gihabû koçberekê ku, rêhevalên Wî û gel pir jê hezdikiran.

Şervan dihat bîran. Li bajarê Muşê gundê Zengokê... Bin kela havîna germ di nav zêwên titinê de... Bi destê xwe ê xebatkaran Şervan, pelên titinê yek bi yek li ser hevdu rêzdikir piştî ku ji baçikan dibiriya...

Dîsa Ew dihat pêşiya çavan. Dema beyana zû de... li ser milê wî tivinga nêçîrê, destê Wî de çiqileka dirêj, ji gund diçe ber bi çiyan... li du keriyên pezê xwe...

Vane gotinên Şervan çinginî didin guhên wan, ku daxwaza têkilbûna nav refên têkoşînê tanîn ziman: "*Ez*" digota; "*naxwazim di rewşekê de bimînim, di nav delametên pasîf de, ku tenê ez alîkariya şoreşgerên tên gund bikim û wanan li mala xwe mêhvan bi kim. Ez naxwazim li mal runim û hin delametan pêkbênim. Ez dixwazim tevlî hêzên rizgariyê bibim û 24 seetên roja xwe bi xebata bo dozê bibihurênim.*"

Wusa gotibû Ewî. Niha, di nav refên hêzên rizgariyê ku digot; "*ez dixwazim tevlî wan bibim*", li di dijî dijmin bi keleşî şerkiribû û şehîd ketibû. Ew xwediyê kesbûneke jidandî bû, ku hoyên xwerustiyê û hoyên karên giran vê kesbûne istirandibûn. Xurt û jêhatî bû. Bilî karvaniya xwe a şoreşger ku kin doma, xwe li ber zehmetiyan pir radigirt. Bi biryariya xwe baweriya rêhevalên xwe gelek bi xwe anîbû.

Ew, ji ber taybetiyên xwe yên sade, paqij û dirust, li dora xwe gelek dihat hezkirin û bibû nimunek ji bo derdora xwe.

Bêrîvan dihat bîran. Li bajarê Muşê gundê Zengokê... Di nav jinan de, ku li malekê xwe civiyabûn... runiştiye propaxende dike. Gişt dengê xwe birîne, bi hewla dil guhdariya Wê dikin. Û Wê, tiştên ku ji şoreşgeran bihîstibû û hînbibû, bi heyecaneka mezin dixwest bi jinên li dora xwe jî bidê fahmkirin.

Û dîsa Ew dihat pêşiya çavan. Di rojekê de ji rojên havînê... li ba rêhevalên xwe di nav dêwiyeka asê de... Bêrîvanê pişta xwe paldaye latekê... bi pênûsa xwe rûpelên sipî dixêze... Dixwest nivîsta xwe pêşve bibe ku ji rêhevalên xwe nûh hînbibû...

Vane gotinên Bêrîvan, ku daxwaza hînbûnê didan der, dighin guhan. Ewê, piştî ku dijmin êrîşek biribû ser gundê Zengokê û vegeriya bû, van gotinan gotibû rêhevalên xwe ku dure hatibûn gund: "*Weke hun dizanin berî 3 rojan dijmin avêtibû ser gundê me. Pirsa min jî kirine. Lê wê rojê ez ne li gund bûm. Gava ez vegeriyam, hin merivên min xwestin ku ez xwe bidim dest, bi hisaba çava bê ezê bêm berdan. Lê min vê daxwazê li wan vegerand. Min ji wan re eşkere kir ku, ev tiş tiştê şerefê ye. Bin êrîşa dijmin a dijwartirîn û ger bizanibin dawiyê berxwedanê wê bibe mirin jî, bi armanca jiyangirtina gel û dozê, şoreşger xwe nadin dest û bi keleşî wê li ber xwe bidin û şehîd bikevin, hun vê yekê baş dizanin, min gote wan. Ez jî vê rêyê ji xwe re dihilbijêrim. Rewşeka bervaja vê, bêşerefiyeka mezine. Ez vêna napejirênim û tucaran jî napejirênim, min gote wan.*"

Wusa gotibû Ewê. Û ji wê kêliyê pêde, weke neferekê tevlî têkoşînê bû, di vî şerê bi qedrûqiymet de. Banga dijmin bo xwe bidest dayinê, vegerandibû û bi çeka xwe bersiva wan dabû niha. Û li ser rêya ku ji xwe re hilbijartî, zanî pêşkeve û şehîd bibe.. Ewê jinên Kurdistanê, di têkoşîna me a rizgariya netewî de, bi awakî çêtirîn di kesbûna xwe de nûnerîkir. Xwediyê îradeke xurt û daxwazake hînbûnê bû. Herkesê Wê guhdar kiribû, nedikarî bawer bike ku, tucar neçûye dibistanê. Ji binî nexwendibû. Lê Ewê fera xwe, ji jiyana tahl a jinên gundî yên Kurd girtibû; ji gotinên şoreşgeran, ku berî û piştî 1980'an dibûn mehvanê wan, girtibû.

Ew xwediyê kesbûneke nimune bû, ku bi zanatiya şoreşgerî, ehlaq û taybetiyên xwe, xwe bi dora xwe dabû pejirandin. Ji ber van taybetiyên xwe, di civakekê de ku mafê peyvê bo jinan nayê dayin, hêj dema li gundê xwe bû, gava Ewê dixwest bipeyive, gişt guhdariya Wê dikiran û gotinên Wê buha digirtan. Karvaniya şoreşger de ku kin doma, hinî xwendin û nivîsandinê bû û kete nav domaneke hînbûnê a bilez. Xwediyê zimanekî zelal bû ku xweş dikarî propaxende bo gundiyan bike. Kê bidîta, baweriya "*giringe jin jî tevlî şoreşê bibin*" ji wan re diyar dikir. Bi taybetiyên xwe yên weke jîrbûn, çalakî, sergiran û biryarî hîkarîkî mezin li ser rêhevalên xwe û girsen gel dihêla.

Belê. Ev bîranîn gişt, di mêjiyê her rêhevalekî de dihatin jiyanê. Mîna şerîdeka filmî ji ber çavan derbas dibûn. Dilê xwe de êşeka mezin şehdikir herkesek, ji ber ku ê din tevlî van rêhevalên xwe yên xwediyê taybetiyên wusa xurtbûn û hogir bûn, nakevin koza şer, wanan nabînin û bi hevre bera dijmin nadin. Lê evînek jî ji lêv û çavên wan dihat xwendin. Ji ber ku bi sunda hatî kirin, girêdayî mabûn ev lehengên gelê me. Çuqas dijmin xurt û serdest be, çuqas hoy nebaş bin jî, li ber xwe dabûn. Heya dilopa xwîna dawî a dilê xwe, ku damarande diherike şerkiribûn. Gava me van tanî bîra xwe, em serbilind dibûn û pêsira me radibû baniyan ji mestiya vê yekê. Şahî û êşî tevlî hev dibûn dilê me de. Bêhna me dihat kişandin û hurik hurik rondikên çavên me, hêstir dibarandin li ser axa welatê me ê bedew.

Piştî şevên ku me bê xwew derbaskirin, beyanek nûh destpêkiribû. Îroj ji her rojê xweşiktir bû. Baya sar ku ji zozanên bilind ber bi beyaran lêdixist rawestiyabû. Li rûyê asmanan yek daqa ewrê ku hişiniya dibiriqiya biniximêne, nemabû. Di nava rengên sohrik de tavê li asmanan dixist, ji wir tirêjên xwe jî diwarê siha çiyayên Mereto dibuhurand û tirêjên xwe yên germ li derdorê belavdikir.

Li Bakura me, çiyayê Andokê bi hemû xeml û rêdana xwe bilind dibû. Çiyayê Andokê, ku bi baniyên xwe yên herî jor û xemla xwe dijbeha kozeka natirvaniyê, bi dilevîna ku li kendalên wê berxwedan çêbibû niha, hêj jî serjor dibû meriv digota xwe. Çiyayê Andok ku dîroka me a derbasbûyî a nêzîk de bibû kelatek bo serhildankarê Zîlanê, niha dibû keleteka nûh bo serhildankarê têkoşîna rizgariya netewî a nûjen jî. Li ser erdê vî çiyayê serbilind, ku bi xwîna şehîdan hatiye avdan, ê din gul û qulîlkên sohr, yên sipsohrik wê vebin û bejna kendalan zînbikin.

Mirov digota qey hertişt bi hîma berxwedanê li xwerustiyê xwe guhartiye. Çiya hêj bilindbibûn, rê bêhtir xwe vekiribûn, roj bêhtir derdor germdikir, av bi heyecan serjêr ve bi xummîniya xwe dibezîn û çukên welatê me çêtir dixwendin lawjên dilê gelê welatê me.

Li ser bireke welatê me li vir, ku berxwedaneke wusa jiyabû, me dixwest em herin gundekî û ji gundiyek ku rûdan şopandibû bibhîsin, ka ev berxwedana mezin ku 8 rêhevalên me tê şehîd ketibûn, û hogiriya van mêrxasan, çawa serpêk hatibû, bizanibin:

"*7'ê Adarê 1985. Dema beyanê pir zu bû. Hemû şêniyên gund bi dengê motoran ku dijbehan hejandîna zelzelekê ji xwewa xwe şiyarbûn. Dijmin, bi gelek balafiran leşker berdida xwarê. Jî duxuyaniyên serekên leşkerên dijmin jî dihat fahmkirin ku, encama giliyekê hatine û dixwestin tiştek bi destên xwe ve bênin. Wê kêliyê de jî 8 heval li gund, li malekê diman. Gava çavê wan li liva dijmin ket, li xênî de kozên xwe danîn û ketin rewşa pozberiyê. Hemû heval, ji aliyekê li benda rastebûna dijmin dirawestiyan û ji aliyekê jî di nav xwe de diaxifîn û bi şêweyeka dilerî û bêtirs 'berxwedanek heya taliyê û neketina destê dijmin giringe' digotin û bi vê nolê qinyada xwe xurtdikiran.*

Wê rojê dijmin neçû xaniyê

ku heval lê diman. Lewma tu şer jî derneket. Lê tiştê bi gundiyan dihat kirin, hovîtîke bênişe bû. Piremêrd û xort, jin û mêr tev xistibûn bin lêdanê û hewar û feryada wan digiha erşan. Ev bikaranîn roja dure jî berdewamkirin. Belê, bilî van giştan gundiyan xweragirtibû. Tu şop nedidan destê dijmin.

Ve navberê de hêj şeva yekemîn heval ji gund derdikevin û daku şopê li du xwe nehêlin, ji çemê piçûk ku li kêleka gund diherike derbas dibin. Pêl kevirên nava avê ku berf negirtibûn dikin û hêdî hêdî jor ve dadikevin. Kîlometrek ji gund dur xwe dixine quleka latên mîna mexarekî piçûk. Li wir xwe amade dikin. Ji xwe derfet û qenqaz nebû ku derkevin derî çembera operasyonê. Lew tenê çend cihên diyar yên derbasbûnê hebûn. Ev cih jî ji hêla dijmin hatibûn girtin. Heke keseke ku van deran nasdike, raya dijmin nede, dijmin nedikarî bi hesanî cihê hevalan derxînê.

Û... 9'ê Adarê 1985. Sibê zu... agahiyek ku dilê gundiyan sota, mîna bombekê peqiya: 'Bêvankes berî ku çend şeqaman ji dijmin bixwe ketiye tirsa jiyana xwe û bi bêşerefî cihê hevalan gotiye. Niha jî leşkerên dijmin daye du xwe, ser hevalan de diçe.' Wê kêliyê, dil daketin devan û çavan xwe qulibandin aliyê bizava leşkerên dijmin. Serbazên dijmin û balafirên wî ber bi cihê hevalan ve dihe-rikîn. Bêhna gundiyan xwe birî, qirik zuwa bûn, hêstir daketin çavên bi girîn û heyecanê xwe da gergê. Di nav nêrînên pirsyar de, dengê çekan ê yekemîn ku mizgîniya berxwedanê dida, hatibû bihîstin.

Di nav dengê narincok û peqîna çekan de, dengê pêşmergan ê dixwend xwe herikand guhan. Binbaşiyê faşîst ê ku operasyon dajot, hertim banga xwe bo bi dest dayînê dikir: 'Endamên PKK'ê! Dora we hatiye girtin. Bawer nekin ku hune xelasbibin. Xwe nexapînin. Ger hun li ber xwe bidin, ma wê çi bikeve destê we? Hun dixwazin xwe bi xwe bikujin? Ji bona jiyana xwe, divê hun xwe bidin destê me. Teslîm bibin!'

Ji bo bersiva vê bangê, du duruşmên awazî, dengê Cahît ê xurt û bilind bi navê pêşmergan xwe li derdorê çingiiand: 'Em partîzanên PKK'nin. Ev ne cara yekemîne ku em rastî we dibin. Me we li Şikestunê, li Xapê, li Biloka, li Karlîova, li Dêrsimê, li zîndanên Amedê, li ava Hêzilê, li kendala Xurmizê dîsa dîbû, li gelek deran em rastî we bûn. Rastî li wan deran çawa bû, wê li vir jî wusa be. Bilî vê jiyanê hun tiştek din nikarin bibînin. Çawa ku me li wir jiyaneka birûmet şuna jiyaneke bêsecer hilbijart, li vir jî ev wê pêkbêtin. Lew

pirtuka PKK de, ew tiştê hun jê re jiyan dibêjin, ne jiyane. Sedcar mirine. Û ev tiştê hun navê mirinê lêdixin, jiyaneke bişereftirîne. Lew em, jiyanê ne yeko-yeko fahmdikin. Em tenê jiyana civaka xwe dinasin. Di vê têkoşînê de ku ji bo civaka me bigihe jiyaneke azad tê birêvebirin, em dizanin ku giringe kes fîdakariyê ji jiyana xwe şanîbikin. Bi vê zanatiyê, bêyî ku em çavên xwe bimiçênin, emê bi ken û geşî ber vê mirinê de bibezin. Mirinek wusa şahiya dilê me û jiyana me ye. Giringe hun vê yekê jî xweş bizanibin ku, hun tenê dikarin destê xwe deynin ser çekên me, gava ev çek bikevin ser bajna me a bêcan. Ji ber ku ev çek, bi xwîna bi sedan şehîdên şoreşê derbasî van destan bûne. Emê çekên xwe ji destên xwe nakin xwar û heya dilopa xwînê a dawî, canê me de hebe, emê şerê we bikin.'

Piştî van gotinên heval Cahît, dengê duruşmên pêşmergan, dengê çek û narîncokan fetisand: *'Bimre emperyalizm û mêtingeriya Tirkên faşîst! Bimre xwesiparî û xulamtiya ji her tixmî! Bimre maşa Emerîka ordiya Tirkên faşîst! Bijî têkoşîna me bo serxwebûn û azadiyê! Bijî berxwedankariya PKK! Bijî HRK! Bijî her bijî Serok APO!'*

Tewrê pêşmergan a xwedîbiryar, li ba dijmin şaşbûn û tirseke mezin derxiste holê. Serbaz bi tirsa dilê xwe, rast û çepê de dibezîn li quleka veşartina xwe digerîn. Bi arêtinên berikên li ser hedefê, kesê bênamus ku rêberiya dijmin dikir tevlî wan, gelek leşker û serleşker ketibûn. Berikan xwe çikandibûn canê wan. Pêşmerge ji aliyekê bi hostayî çekên xwe didan xwendin, ji aliyeka din jî, daku leşker çekên xwe berdin, bang li serbazan dikiran:

'Lawên gelê Tirk û Kurd serbazno! Em bang li we dikin: Çekên xwe ne li hemberê me, li dijî subayên xwe yên mîna Evren û Urûg yên faşîst yên xulam bikarbênin! Çekên xwe bizivirênin wan, ku bo xizmeta kulmeka dewlemend û Emerîka, we li dijî gelê ku hun ji pêsîra wî derketine, bikartênin. Ev doza ku em bo wê şerdikin a me giştan e, doza hemû xebatkar û hêjaran e! Em, yên ku bi welatfiroşiyê tên navdan, rizgarkarê welat yên rastin. Em naxwazin hun bibin hedefên berikên me. Lê divê hun vêna jî baş bizanibin ku, heya ku hun di xizmeta ordiya faşîst de bin û bi fermana wê êrîşî xebatkaran bikin, hunê bibin hedefên berikên me. Heke hun naxwazin wusa bibe, newin ser me de. Berdin, bila subayên we yên faşîst ku we pêş de didin, bila xwe bavêjin pêş. Ji ber ku tolhildana sedsalan, em dixwazin ji van bistênin.'

Ev axafên pêşmergan, hikarîkî mezin hişte ser serbazan. Hinek ji tirsan, hinek jî ji ber hîkariya axafan, hertim xwe li derveyî şer digirtan. Hundabûnên dijmin û lêdanên li wan ketin, tirseke mezin didan dijmin. Nêzîkî 30 serbazên dijmin hatibûn kuştin. Binbaşiyê faşîst, ku hevqas kuştiyên xwe û meyla daxwaza şernekirina leşkerên xwe dît, ferman daku serbazên piyade xwe bikşênin derî şer û bi çekên otomotîk ji erdê û asmanan bi balafiran, partîzan bên bombekirin. Bi biryareke wusa dijmin, li hemberê berxwedana şoreşgeran a xurt, îtîraf kir ku pilana wan avê de çû û binkeftî bûn. Lew ew nedixwestin pêşmergan tunebikin, dixwestin sax an birîndar bikevin destan. Lê niha, weke ku nekarîn vê yekê pêkbênin, li du xwe gelek mirî û brîndar jî hiştibûn.

Qula latê a piçûk a reş, a li ser zemîna sipî, bin bombebarana dijmin a tunde, niha mabû nav mijûdumana reş. Nav de hunda bibû. Bilî xummîna ku narîncokan derdixist, pêşmergan xoşxanên şoreşgerî dixwendin. Binbaşiyê faşîst ku vê yekê sehdikir, ji tirsa dengê wan guhên xwe digirt. Û weke ziroyê têhnî xwînê bûyî, bi nifrîna li dijî mirovatiyê, diranên xwe diqurijand û qîr dida; 'dijwartir... dijwartir bombe bikin!' digot.

Û... piştî berxwedaneke 8-9 seetan, dengê çekan hat birîn. Bêdengiyek xwe daxiste derdorê. Di nava dumana reş de ku hêdî hêdî belav dibû, 8 qehremanên gelê me xwe dirêjî erdê kiribûn... bejna wan a bê can dihat dîtin.

Piştî ku bînbaşiyê faşîst rind bawerkir berxwedankar şehîd ketine, Nebîlê bêşeref jî danî kêleka xwe û di nav awirên gundiyan yên bi hêrs, bi gavên giran rêveçû û li qula latê mêzekir. Li ser cenazan rewestiya û bera xwe da bêbextî; 'Navê van çiyê ulan?' got. Welatfiroş ji dil direiliya û bi tirs got: 'Cahît, Rênas, Zekî, Ferhad, Cemîl, Adnan, Şervan û Bêrîvan.'

Tirseka mezin ketibû dilê welatfiroşî. Lew rewşa xwesipariyê ku dixwest pêşve bibe, miribû. Rewşa berxwedana sohr ku rengê xwe ji xwîna şehîdan digirt, afirîbû. Hemû pilanên bêbextî ku tevlî dijmin danîbû, puç derketin. Lew mirinê de jiyan hatibû bilindkirin. Xwîna sohr a şehîdên xwe li erdê dirêjkiribûn, çekên ku ketibûn ser bejnên bêcan û awirên gundiyan yên mîna histirî, mîna tîrekê laşê wî de dihatin çikandin û dawiya xwe tanî pêşiya çavên xwe; mirineke gemar!''

Belê, rik ji bo bêbextiyê hatibû gotin. Û gelê me, di şerê rizgariya netewî de bin ala azadiyê ku PKK vekiribû û dida pêldan, taliya şerekê li hemberê dijmin, roja 9'ê Adarê 1985'an, 8 endamên xwe yên hêja û şervanên xwe yên hogir şehîd dabû. Bivê bûyerê xelekeka berxwedanê a nûh tevli berxwedanên mehên Adarê yên mezin, di dîroka Kurdistanê de, dibû û rûpeleka nûh a berxwedanê, roja 9'ê Adarê 1985'an vebibû.

Daku em dewlemendiyên giranbûha yên vê berxwedana birûmet biparêzin, wanan jiyan û zînde bihêlin û bighîne jiyaneke azad û serbixwe, bi zanatiya ku em dizanin ev berxwedan banga serhildanê dike û bi girêdana bi bîranîna şehîdan, emê bi baweriyeka mezintir û bi biryariyeka xurttir bitêkoşin û xwe li dora têkoşînê bijdênin.

Hun bi rihetî razin rêhevalno... Em rêhevalên We, ku sundxwarine li se rêya ku We bi xwîna xwe sohrkiriye pêşve herin, serê xwe li ber bîranîna We ditawênin û dibêjin ku; gelê me îroj, di têkoşîna serxwebûn û azadiyê de a bin pêşengiya PKK de, ku We ji bo wê têkoşîn da, daku pêşvetir here û We canê xwe bo wê fêdakir, daku jiyan bimêne, bi çeka Eniyê (ERNK) ku We bangdana wê sehnekir, xurttir ditêkoşe û gihaye ERNK xwe; ev têkoşîn gav bi gav komara Tirk a faşîst ber bi hilweşandin û mirinê ve nêzîk dike.

Belê rêhevalno! Em kovana kur, êşa mezin dilê xwe de sehdikin, ji ber hundakirina We. Lê tucaran emê serê xwe naçemênin û şîna We nagrin. Li bervaja vê, bi gira ku me We hundakiriye û bo girêdana bi bîranîna We, ku tenê bi di şoreşê de pêkanîna serfîraziyê ev bi derfete, bi vê zanatiyê, li dijî mêtingeriyê û her babêt welatfiroşiyê û bêbextiyê, dijwartir emê şerbikin û bêgotin emê di şoreşê de serfîrazî pêkbênin...

"Yên mirin di şer de mirin
Pêsira rojê de çûn
Dema me tune ye
em şîna wan bigrin
Eriş heye êriş
Êrîşa ber rojê ve!
Emê rojê dabigrin
Vegirtina rojê nêze"

KASİM
24 Adar 1985

Êvar bû, reşêvar bû
Taya serê dijminê xedar bû
Tariya çavê koledar bû
Li çar hêlên xopana wêranmayî
Kertal bi kertal vemalya bû

Li ser qotê çiyayên Kurdistanê şewitî
Bahozek gurrr...
Bi berxwedanek sorrr... re rabû
Livbaziya havîna dijwar bû
Heyf bû, tolhildan bû
Sîtema koletiya reş
Ku sedan salan di singê mêran de
Kitran bi kitran veda bû
Mestî jê wergerya bû
...
Êvar bû, reşêvar bû
Xwiraniya armancê neyar
Wî çavsorê har bû
Lus xilmaşiya mêtingehkar bû
Li hemû kuçên doryanên jiyanê
Giran, giran vemalya bû

Pêlek baweriya jiyana zor rabû
Livbaziya havîna dijwar bû
Heyf bû, tolhildan bû
Şermozariya bindestiya stuxwar
Ku sedan salan serî pê li seriyan geriya bû
Di cergê xort û keçên mehrebanî
Qehremanî pê meya bû
Ma xezeb bariya bû
...

Kuştina gelê Ermenî

Di hêjmara çûyî de min qeftek hozanên Bavê Kurdo bo xwendevanan civandin û di guldana welatî **Berxwedan** de dan ronahiyê. Ên nola Bavê Kurdo li Kurdistanê û ji Kurdistanê gelekin. Evên ku xebata xwe bêdeng û bêreqûpeq di warê hişyarkirina gel û parastina mafê mirovan de dikin.

Dihonî nameyeka **Dr. Goran**, bi rêya hozanvanê dilgerm **Cotkar** giha min. Di nameya Dr. Goran de gotareka wî a teze, ji sê rûpelan heye, bi navê "Kuştina gelê Ermenî", ku di 16. 7. 1987'ê bo Radiotelefona bajarê Kiel hinartiye. Têde li ser derewên dewleta Tirk, di dema niha de û li ser Parlementoya Europî axaftiye. Hêviya min ewe, ku ev nameya, piştî min ew ji Almanî wergirt, bigihe xwendavanên **Berxwedan**'ê.

Cankurd

Dr. Goran Dibêje:

Li bajarê Strassburgê PA (Europaparlament-EP) di hezîrana 1987'an de, bi şêwekî mîrkarî (resmî) kuştina milionek mirovên Ermenî, sala 1915'ê li Tirkiyê da bernaskirin. Bêguman ev gaveka berçavê, ku mehfkirina gelê Ermenî cara yekemin, ji aliyê melbendekî (Institusiyon) navnetewî de bête bernaskirin. Heya niha tu sazmanên dewletî ên welatekî Europî ev kuştina bi şêwekî mîrkarî diyar nekirî ye. Lê ne tenê ev, belê hin pirtir, hemû sazmanên Europî ên demokratîk li rex sazmana Tirkî radiwestin û piştgirtiya vê bi hemû hêzên xwe dikin. PA di wê bîr û baweriyê de ye, ku sazmana Tirkî a îroj, di ber wê kuştina ku di dema Împeretoriya Osmanî de bûye, nayê berpirsiyar kirin û bi ser de jî dibêje ku ji vê bernaskirina bûyerên dîrokî, nola mahfkirina gel, çi daxwazên ramyarî (siyasî) an mafdarî (huquqî) ji sazmana Tirkî a îroj nayin xwestin.

PA bi vê daxuyana xwe bernaskirina xwe ji kuştina gelê Ermenî re bêbiha dihêle. Ma çi wada vê bernaskirinê heye, gava kesek di ber de nayê berpirsiyarkirin? Ev tu caran ji gelê Ermenî re tişteki nîne, gava ên kuştiwar neyin binmaf û ber sûc kirin û gava zerara gelê Ermenî ji wî re venegere.

Weke em niha dibêjin, sazmana Tirkî a niha di ber kuştina gelên Ermenî, Kurd, Romî û ên din de berpirsiyare:

Sazmana Tirkî derewan dike, ku bi careké gelê Ermenî hatibe kuştin. Berî vê parlementiyarên Tirk di civîneka "Presse" de guftegotina "li ser mahfkirina gelê Ermenî" bi hêz da ber rexnê, bi derewan ku eve li ser bingeheka dîrokî a sextekirî pêda bûye.

Tirkiye înkar dike, ku Ermenî li welatê Tirkan hebûn. Em dibînin, ku Tirk îroj hebûna 15 milion Kurd înkar dike. Ev jî diyardike, ku kuştina gelê Ermenî li gor pilanakê û daxwazeka xuya hatiye derbaskirin. Sazmana Tirkî wê tu caran hebûn û kuştina Ermeniyan û Kurdan rast nebîne, an jî geleké din li vî welatî ji Tirkan pêve hebû.

Sazmana Tirkî dibêje, ku çanda gelên kevnare, nola Huriya, Hîtîtan, Ermeniyan û ên din, ên vî welatî bûn, welatê ku îroj bi navê Tirkiye yê, ewan Tirk bûn. Cunta Tirka leşkerî dibêje, ku herdemê Tirk li vî welatî bûn. Rastiyên dîrokî ên bêguman, ên ku van derewan rût dikin, tu caran li dibistan û zanîngehên bilind weke rastîn nayên berxwendinê.

Kê di rastî gelê Ermenî kuşt?

Kuştiwarên wan "Tirkên Ciwan" bûn. Komara teze, sazmana Tirka netewî a niha, ji aliya "Tirkên Ciwan" ve, di bin serokatiya M. Kemal Paşa de hatiye avakirin.

Îdeolojiya sazmana Tirk a niha, bi tevî û hemî a kemalîste. Yanê pan-tûran, panturk û diktator. Sazmana Tirk a niha ji sazmaneka "Tirkên Ciwan" pêve ne tişteki din e, gava mirov tişteké din jî bêje.

Ev rastîyan li ba PA xweş diyarin.

Li ser vê bingeha rast mirov dikare bêje, ku PA kuştina gelê Ermenî rast da bernaskirin, lê nexwest ku kuştiwara berpirsiyar bike.

Sazmana Tirk a niha bi tevî di ber kuştina gelê Ermenî de berpirsiyare. Di nava Evren, M. Kemal û "Tirkên Ciwan" de piçûktirîn ferq nîne.

Di dema ku PA kuştina gelê Ermenî da bernaskirin de, li ber çavên xwe nedît, ku piştî avakirina Tirkiya nûh, bi kêmtirîn 3 milion mirov, ji wan nekêmî 2 milionan Kurd, di serhilatinên Kurdî de 1925, 29 û 38'an hatin kuştin. (Nehru, Jawahr, Weltgeschichte Progress-Verlag Johann Fladung Duesseldorf 1957).

Ev 3 milion bi rengekî hovtirîn û pîstirîn, ji aliyê M. Kemal de hatin kuştin. Hema bi sedhezaran zaro, jin û pîre mirovin Kurd ên bêçek li geliyekî Dersimê bi benzînê hatinê agirkirin. Ev bêguman ji Kemal Paşa re weke karekî qehremanî hatiye diyar kirin.

Tişteki ecêbe, ku PA kuştina 3 milion mirov hema ne anî ser ziman an jî kuştina hinde gelan nayê jimartin? Çawa wilo bi hesanî serekê sazmana Tirkî M. Kemal hate bê sûc kirin? Bila jî wî piştî avakirina sazmanê 3 milion mirov kuştibe?

Cunta Tirka ku îroj ji teviya hovtire, wê tu caran neye bersûc û berguneh kirin, heke dîsa zordarî, laşwêranî û karên sadîstî ji li Tirkiyê nema bên veşartin.

Salê bêtirî 10.000 Romî bi rêya terrora Tirkî koç dikin û wenda dibin. Ez dibînim, ku terrora Tirkî li ba PA nase.

Gava PA dibêje, eve parlementoyekî demokratîke û ewê xwe bo mafên morovî mijûl bike, wê pêwîstbe, bê cudayî, hemî gelkuştin û karên hov ji aliyê kê de bibin bila bin, bê cudayî di nava ên kuştî de, ku mafdiyarkirina PA bi va şêweyî ba:

1- Sazmana Tirk a niha bergunehê kuştina gelên Ermenî, Kurdî û Romî ye û pêwîste ku Tirkiya bo kuştiya zerar û ziyanê bide, nola ku Almaniya bo cihuwan ku hatine kuştin zerarê dide.

2- Divê Tirkiya serxwebûna kulturî a gelên bindest li Tirkiyê (Kurd, Ermenî û hinde din) bê çember û bend bide wan. Dîsa giringe, ku cunta leşkeriya Tirk, dev ji tirkikirina zarowên Kurd û Ermenî û ên komên din berde. Van gelana divê ji her aliyekî ve azabin, bi zimanê xwe biaxifin, bikolînin û adet û serborên xwe - sema, stran û ên din- bikin, ku ewan kanibin nasiya xwe biparêzin, bêyî ku bên zorkirin, ku ewan dij jiyana xwe, xwe nola Tirkên serbilind nas bikin. Van gelana, divên pasmaya çandên xwe -ji cil, huner, çîrok û ûhw.- biparêzin.

3- Divê cunta Tirk derewên eşkere berde, ku ew çandên gelên din neke ên xwe. Ramyariya gemarî a împeryalîzma kulturî, divê ku bête rawestandin. Cunta Tirkî weke em dizanin çîrokên Kurdî werdigerine Tirkî û mina çîrokên Tirkî diyar dike. Divê di nava axafgehên Europa de û li Tirkiyê bête belavkirin, ku xwediyên van çandan gelên dinin, ne Tirkin.

4- Divê nivîsarên dibistanan û zanîngehan ji van derewan bên paqijkirin.

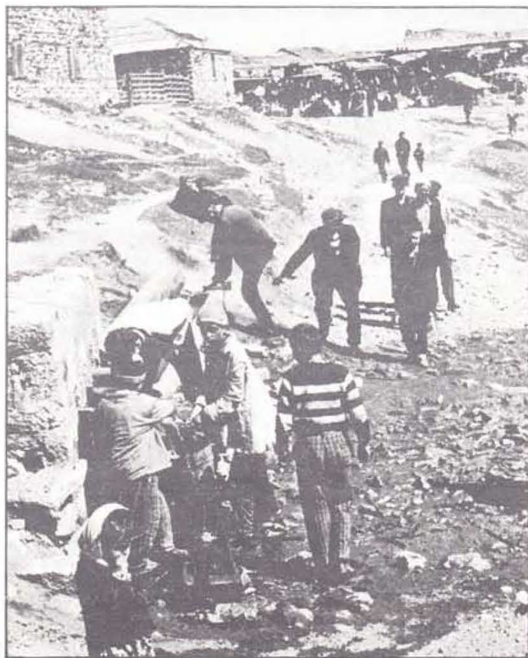
5- Divê Tirkiya dev ji van hovîtiyan, leşwêrankirinê û terrora dij mirovan berde, wan mirovên ku nikarin derewan bikin û bêjin ku ewan Tirkên serbilindin.

6- Pêketiyên olên din, ên ne musilman (Fille, Zerdeştî) azabin di warê olên xwe de. Tirk ne warisê pêximber Muhemedin û ne mafê wan heye ku olên din bidin bin zorê.

Goran Tirmeh 1987

Dr. Goran di van bendên dawiyê de, daxwazên ku pêwîstbûn li ber Parlementa Europî, di dilê xwe de civandine û ji wan re gotine. Lê tu caran xebatkarê me ê hêja û paqij negotiye, ku evan xwestekên gelê Kurdin. Loma hêviya me ewe, ku kes şaş nebe û tênegihêne, ku **Dr. Goran** bo otonomiya kulturî axifiye. Xebatkarê me şervanekî gelê me ye, hemî jîna xwe bo serxwebûna gelê Kurdistanê û avakirina dewleteka Kurdî dixebite.

Û dema we xweş bimîne, heya careka din...

DAYÎKA MÎN

Min dayika xwe hildaye ser
pişta xwe
Li cihanê digerim,
Gund bi gund
Şar bi şar...

Ta ku dermanekî bibînim
Jana dilê diya xwe vemirînim
Diya min Kurdistan!
Çav di zindan
û şikeftan de kûrbûn
Di kar û barê axan de.
Hestiyên pişta dayikê zerbûn
Tev hate xwar.
Kela Mêrdînê li ber gulan û
topan
Bû tarûmar...

Welatê min Kurdistan!
Dayika derdên giran!
Li Paris û London dermanê
te nine
Ji dest bêvaciya lawan
Te girt wêran...

Dayika min!..
Hestirên sêwiyan nagerînin
aşên gelan
Birçî û tazî
Têr nabin bi civên parsekan
Derdên mezin çênabin
bi nivîştan
Divê te disa li mal vegerînim
Nav qulilk û baxan,
Nav genimên deştan.
Bidim te, bi destên xwe
ava kaniyan.

Wê bike guv-guv bayê sirtan
Wê hilkişe ji newalan
mij û dûman
Wê bête guhên te dengê
şalûl û şivanan
Lawjanên zarokên dibistan
Wê bicivin li hawir te,
mêrxas û pêşmergan
Weke piling û şêran
Dermanekî ji te re bibînin
Weke çawa pêşmergeyên
Kuba û Vietnam
Ji dayikên xwe re ditin
Çare û derman...

Erê dayikê!..
Li Paris û London dermanê
belengazan nine.

Cankurd/1983

Li Hezexê Nevala Hespistê,
li Gercewsê Çiyayên Meval û
li Şemzînan Çiyayên Balkaya
di destê pêşmergên ARGK de ne

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

MÊTINGER NIKARIN TÊKEVIN GELEK DERDORAN

ENCAMA ŞERÊ MEHEKÊ DE DIJMIN LI HER ENIYÊ BINKEFTÎBÛ

Hilpişkîna sala 1987'an, ku bin duruşma **RIZGARKIRINA BIREKÎ AZAD JI XAKA NIŞTÎMAN** hat destpêkirin, li hemû eniyên şer, bi pêşvebirina şer bicih têtin. Pir eşkere tê dîtin ku, rizgarkirina bireki azad ji xaka niştîman ne dure.

Hilgavtinên tunde ku mehên biharê de û bi taybetî mehên havînê de pêkhatin, derxistin holê, ku ev duruşme rast û rojenîne. Bilindbûna şerê me ê rizgariya netewî bi vî awahî, wê di dîroka gelê me de bi tîpên zêrîn li pênusê keve û giringe ev pêşketin, nepiçûk bêtin dîtin. Ji bona ku mêtingerên Tirk vê gava dîrokî a gelê me bifetisênin, bêhtirî 10 hezar kes ji komên taybetî, 25 hezar ji parêzkarên gund û 200 hezar serbazên xwe li êrdimên Botan û Mêrdinê komkirine. Armanca dijmin eve ku, bikaribe birawestêne, ku ev derdor rastî **Tevgereka Mediya** a nûh nebin û ji vir ev tevger xwe belavî tevayî Kurdistanê neke, ku di dîrokê de ev derdor **Tevgera Mediya** jiyane. Lê pêşketinên ku di van 5 mehên dawiyê de tên jiyankirin, bi xwe re bêhtir xwedîrakirina **Tevgera Mediya** a nûh anin. Gava bi vî awahî leyistokên dijmin hatin pûçkirin, êrdimên Botan û Mêrdinê ji bûn êrdimên yekemin bo şerê rizgariya gelê Kurdistan. Niha li van êrdiman, bi roj jî mêtinger ê din nikarin têkevin hinde derdoran.

Ev pêşketinên ku serê me bilind, dilê me şa dikin, bi maf me li dora duruşma, **"Hertişt ji bona rizgariya Kurdistan û**

bireka azad ji axa niştîman" dicivênin. Rojbiroj nasîna şer û tecrubên pêşmergên ARGK zêdedibe. Şerên ku çend rojan didomin de, dikarin xwe bi mêrxasî rabigrin û bera dijmin bidin. Ev rûdan rojbiroj me nêzikî birekî azad ji xaka niştîman li êrdima Botanê dike.

Heye ku, rizgarkirina perçekî axa welat û avakirina hikma me li ser vê perçê, qederek din dombike. Lê îroj, serkeftinên tên jiyankirin, hêviyên me gelek xurt, dilê me dilovan dikin. Mizgîniyê didin me, ku rojên azadiyê xwe pir nêzik kirine.

Vêca gelê Kurdistan ji, bi nêzîkbûna rojên tevlî gelên azad ên hemdemî bûyînê, bêhtir radibe şer. Rûdan û pêşketinên vê taliyê, delîlên vê yekê ên eşkere ne. Li kêleka bi sedan azadîxwaz, gelek keç û xort serî dan ARGK bo ketina nav refên têkoşînê. Hêzên ARGK di hemû şeran de, ku bi dijmin re kirin, biserketin. Li her derdorê gelek parêzkarên gundan hatin kuştin, gelek xwe bidestdan an jî revîn. Hinek ji eşkerekirin, ku dewlet nikare wan biparêze û çekên ji dijmin girtibûn li wan vegerandin. Xusarên dirawî ên dijmin, ku taliya livbaziyên herifandinê digire, ê din nema dikarin bên hêjmartin.

Ev bûyer gişt berçav dikin, ku bidestanîna armancên me di vê dema nûh de, gelek nêzîkbûye.

LI ŞEMZÎNAN, GERCEWS Û HEZEXÊ HIN ÊRDIM KETIN BIN HIKMÊ PÊŞMERGAN

Li kêleka pozberiyên bi yekîtiyên artêşa Tirk a mêtingera faşist re, diyar dibe, ku ê din dijmin nema dikare têkeve hin êrdimên asê, çiyager û bi dehlûdewiyan. Ev derdor bi giştayî ketine bin hikmê pêşmergên ARGK û dijmin, bi armanca operasyonan jî nema dikare bê van deveran.

Di van rojên dawiyê de, li gelek derdoran di navbera hêzên ARGK û hêzên dijmin de şerên giran derketine. Hêzên dijmin gelek kuştî û birîndar li şun xwe hêlan. Ne bi şev û ne jî bi roj, nikarin xwe nêzikî gelek derdoran bikin. Ji van serpêkhatinan eşkere dibe, ku dijmin hilweşineka gelek mezin dije. Berî niha bi şev nediwerîn têkevin hinde derdoran, lê niha bi roj jî nema dikarin bikevin hinde deveran.

Nexasim, ê din berpirsiyarên mêtingeran jî vê rewşê dipejirênin. Ev rûdan xwe kirin nav pelên rojnamên mêtingeran jî. Operasyonên xwe li êrdimên kêm tehluke birêvedibin. Ê din li derdorên ku dizanin pêşmerge li wirin, dev ji birêvebirina operasyonan berdane. Hejta nema xwe nêzîkî van deran jî dikin.

Li êrdimekî Şemzînan ku dora wê bi Çiyayên Balkaya zivirandiye û tixubên Kurdistana Başur pêktêne, yekîtikî ji ên ARGK ji 100 kesan xwe bicihkiriye. Mêtingerên ku pêhesiyan yekîtiya ARGK xwe li vir bicihkiriye, hemû hêzên xwe paşve kişandin. Niha pêşmergên ARGK Çiyayên Balkaya kirine bin hikmê xwe. Xebatên xwe ên şoreşgerî li vê derdorê rojbiroj xurt û dorfirehdikin.

Piştî ku rojnamên mêtingeran bi vê rûdanê hesiyan,

Dûmahîk rûpel 23'an de

BOTAN: *Çiyayên Balkaya ketin bin hikmê pêşmergan. Êriş çû ser Qilaba. Li Şemzînan, Qilaba, Çalê, Dihê, Şirnex û Xizxirikê bi dehan welatperwer tevlî refên ARGK bûn. Hêjmara kuştiyên çetên milîs, komên taybetî û leşkeran li Şemzînan, Şirnex, Dihê, Qilaba û Xizxirikê giha 50 kesan.*

DÊRSIM: *Êriş çûn ser Dêrsim, Xozat û Depê. Li gelek êrdiman şantiye hatin vegirtin. Dijmin xusarên dirawî ên giran girt. Xusarên dijmin ji milyonekê derbasbû. Livbaziyan de 3 welatfiroş û 10 serbaz hatin kuştin.*

MÊRDÎN: *Yekîtiyên artêşa mêtinger nekarîn têkevin Nevala Hespistê û Çiyayên Meval. Bêhtirî 50 bêbext û 10 endamên komên taybetî û serbaz hatin kuştin. Xusarên li şantiyan, ku mekîne hatin şewitandin, giha 10 milyon Lîrên Tirkî. Bêhtirî 100 têkoşerên nûh xwe gihandin ARGK.*

SERHED: *Civînên li gundan bi tundeyî didomin. Têkilbûna nav refên ARGK zêdebû. Êriş çû ser Cilavuzê. Propaxendên dorfireh li çar hêlan tê kirin.*

ÇOLIK: *Êrişên li dijî karakolan berdewamdikin. Bêbextên hevrexebatkar ketin nava tirs û xofê. Bêhtirî 150 xayin ji êrdimê revîn. Hêjmareka bilind ji xwe da dest hêzên ARGK.*

VEGIRTINA BAJARAN DORFIREH BÛ

Êriş çûn ser bajarên Dêrsimê, Depê, Qilaba, Cilavuz û Xozatê

Şerê me ê gelî ku ji gundan ber bi bajaran ve pêşdikeve, giha koçbereka taktîkî a pêwîst. Pêşmergên ARGK ku li êrdimên çiyager şerekî tunde li dijî hêzên artêşa mêtinger, kontrayan û çetên milîs birêvedibin, destpêkirin ku li navendên bajaran jî li mêtingerên faşîst bixin, ku li wir bihîmin.

Weke têtin zanîn, şer heya niha bi şêwên kemînan, êrîşan ûhw. li derdorên çiyager û li gundên nêzikî van derdoran dihat pêşvebirin. Bi destpêka hilgavtina havîna sala 1987'ê pêde, ARGK ku xwe gihand hîmeka giring, li navendên bajaran jî êrîş bire ser hêzên mêtinger. Navendên bajaran ew cihin ku, mêtingeriya biyanî li van deran xurttirîne. Ji xwe, mêtingeriya biyanî pêşî li bajaran û derdorên deşt pêşvediçe. Bilî ve jî bajar, navendên îdarî, konevanî, aborî û leşkerîne bo mêtingeran. Mirov dikare bêje, ku hîma mêtingeran a bingehîn xwe li van deran berhevkiriye. Ji ber vê yekê, heya li bajaran lêdanên mezin li mêtingeran neyin xistin, nederfete ku bi hesanî em şerê xwe ber bi serfîraziyê ve bibin. Têkoşîneka ku tenê li çiyê tê dayin, heye ku jiyana xwe berdewam bike, lê nikarê serfirazî bidestbêne.

Bi bidestanîna serxwebûn û azadiyê li welatê me, em dixwazin vî şerî bibin serî. Lewma em necarin, ku em şerê xwe gavbigav herroj dorfirehtir bikin û li wan cihan, ku dijmin bawerdike zexme, li dijmin bixin. Ev herwusa zagoneka şerî ye jî. Heke em bixwazin di vî şerî de biserkevin, heweeye em vê zagonê bikarbênin û bi awakî dijwar pêşwêbibin.

Şerê me ê rizgariya netewî ku li derdorên gund û çiyager bi pozberiyên sext didome, bi gelek rengan hêzên mêtinger

Dûmahîk rûpel 23'an de

Parêzkarên gundan ketine nav kêliya mirina xwe

AN XWE BIDESTDAN AN MIRIN... TU RÊKÎ DIN TUNE YE

Taliya kiryarên ku li gund û bajarên mîna Pinarcik, Yuvalî, Peçenek, Güzeltepe, Pûlûmûr, Xanî, Şemzînan (Şemdînlî), Dihê (Êrûh) ûhw. pêkhatin, avahiya çetên milîs ku bi navê parêzkarên gund hatibû rêkxistinkirin, bi tevî iflaskir. Bi livbaziyên ku vê taliyê de duhev tên bikaranin, jêmayên parêzkarên gund yekoyeko tên paqijkirin. Avahiya çetên milîs, ku mêtingerên faşîst bi hêviyên mezin birêxistibûn, behna xwe a dawî dide û dimire.

Parêzkariya gundan ku li pêşberê pêşveçûna şerê rizgariya netewî diwarên pêwîst avakiribû, ê din tê belavkirin. Perçiqandina vê avahiyê jî, tê mana pûçkirina konevaniya "Kurdan bi Kurdan qirkirinê."

Dijmin, niha destpêkiriye ku li kêleka mehatiya ku dide 25 hezar parêzkarên gund, ji bo kuştina her şoreşgerekî jî diyariyan bide. Bo kuştina her şoreşgerekî, duxuyankirin ku wê milyonek Lîrên Tirkî bidin. Nexasim dijmin van diyariyan, niha dide hinde kesên ku şoreşger kuştibin an girtibin. Ev yek jî, devê gelek bêbext û welatfiroşan avşil kiriye. Gelek cehşên çavsor û devbigiliz, li gelek deran derdikevin nêçîra şoreşgeran. Bin van hoyan de, pêşmergên me necar man ku, bêeman êrîşê van bextreşan bikin. Bêbextiya hundurî biperçiqênin. Ev birîna dîrokî, nikare bi melhemê bê rihetkirin. Giringe ji ra bêbirîn û avêtin.

Nêrînên xelet ên di vê barê de, di demên derbasbûyî de, birîn kurtir kiribûn û li gelek deran rewşeka bi xeter derketibû holê. Lewma di vê dema nûh de, wê ew xeletî

Dûmahîk rûpel 23'an de

HÊZÊN TAYBETÎ Û YEKÎTIYÊN ARTÊŞÊ KETINE NAVA TIRSÊ

Li kêleka êrîşên li ser bajaran û derbên li parêzkarên gundan tên xistin, lêdanên mezin li hêzên taybetî û yekîtiyên artêşa mêtinger jî hatin xistin. Dorfirehbûna şerê me ê rizgariya netewî, berên nûh ên şer jî bi xwe re vedike. Li her eniya cengê, şerên giran ku bi rojan didomin di navbera hêzên ARGK û ên dijmin derdikevin.

Li êrdimên mîna Botan, Mêrdin û Sêrtê, ku bi dehhezaran hêzên taybetî ên hilbijartî hatine bicihkirin, herrojê şer derdikeve û pêşmergên me rastî hêzên dijmin dibin. Ê din şer li van derdoran nema diraweste. Tê dîtin ku, hêzên mêtingeran bi tu awahî ê din nikarin xwe nêzîkî derdorên asê, çiyager û bi dehlûdewiyan bikin. Bêhtir di xalên stratejîk û li cihên nêzîkî gundan de mêtinger xwe bicihkirine û dixwazin xebatên şoreşgerî bi vê nolê birawestênin û pêvendiyên pêşmergan bi gel re

Dûmahîk rûpel 24'an de